

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 25.4.2018
COM(2018) 241 final

2018/0114 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterou se mění směrnice (EU) 2017/1132, pokud jde o přeshraniční přeměny, fúze
a rozdělení**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2018) 141 final} - {SWD(2018) 142 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Hospodářství EU potřebuje zdravé a prosperující společnosti, které mohou snadno působit na jednotném trhu. Tyto společnosti hrají klíčovou úlohu v podpoře hospodářského růstu, vytváření pracovních míst a přilákání investic v Evropské unii. Pomáhají zajišťovat vyšší ekonomickou i sociální hodnotu pro celou společnost. Aby bylo dosaženo tohoto cíle, společnosti musí pracovat v právním a správním prostředí, jež přispívá k růstu a je přizpůsobeno ke zvládání nových hospodářských a sociálních výzev globalizovaného a digitálního světa a současně také sledovat další oprávněné veřejné zájmy, jako je ochrana zaměstnanců, věřitelů a menšinových společníků a poskytnout orgánům veškerá nutná ochranná opatření pro boj proti podvodům či zneužívání.

V souladu s uvedeným cílem předkládá Komise tento návrh společně s návrhem směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice (EU) 2017/1132¹, pokud jde o využívání digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností – komplexní soubor opatření pro spravedlivá a moderní pravidla práva obchodních společností v EU jako klíčového faktoru umožňujícího plnění tohoto cíle.

Svoboda usazování hraje zásadní roli v rozvoji jednotného trhu, neboť právnickým osobám umožňuje stabilně vykonávat hospodářské činnosti v jiných členských státech. Aby se podpořila přeshraniční mobilita společností v EU, je důležité vzít v úvahu jejich potřeby a charakteristiky. V EU existuje kolem 24 milionů společností, z nichž je přibližně 80 % společností s ručením omezeným. Asi 98–99% kapitálových společností jsou malé a střední podniky.

V praxi však uplatňování práva usazování zůstává pro společnosti obtížné. Jedním z důvodů těchto potíží je skutečnost, že právo obchodních společností není dostatečně přizpůsobeno přeshraniční mobilitě v EU: neposkytuje společnostem, zejména malým a středním podnikům, optimální podmínky z hlediska jasného, předvídatelného a vhodného právního rámce, který by mohl vést ke zvýšené hospodářské aktivitě, zejména pro malé a střední podniky, jak to uznává strategie jednotného trhu z roku 2015².

Restrukturalizace a transformace podniků, jako jsou přeshraniční přeměny, fúze a rozdělení, jsou součástí životního cyklu společností a představují pro ně přirozený způsob růstu, přizpůsobení se měnícímu prostředí a vyhledávání příležitostí na nových trzích. Současně nesou sebou rovněž následky pro zúčastněné strany společností, zejména pro zaměstnance, věřitele a akcionáře. Proto je důležité, aby ochrana zúčastněných stran držela krok s neustále rostoucí nadnárodní dimenzí podnikatelské sféry. V současné době však právní nejistota, částečná nepřiměřenost a také nedostatek pravidel upravujících některé přeshraniční operace společností znamená, že neexistuje jasný rámec pro zajištění účinné ochrany těchto

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností, Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46.

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky (COM(2015) 550 final).

zúčastněných stran. V této situaci ochrana poskytovaná zúčastněným stranám může být proto neefektivní nebo nedostatečná. Přeshraniční operace společností mohou být také usnadněny právním prostředím, které vytváří důvěru v jednotný trh poskytováním ochranných opatření proti zneužití.

Z toho důvodu je důležité uvolnit potenciál jednotného trhu odstraněním překážek pro přeshraniční obchod, usnadněním přístupu na trhy, zvýšením důvěry a stimulováním hospodářské soutěže a současně poskytnout účinnou a přiměřenou ochranu zúčastněným stranám. Cíl tohoto návrhu je dvojí: poskytnout konkrétní a komplexní postupy pro přeshraniční přeměny, rozdělení a fúze v zájmu podpory přeshraniční mobility v EU a zúčastněným stranám společností současně zajistit náležitou ochranu v zájmu zabezpečení spravedlnosti jednotného trhu. Takové opatření je součástí vytváření hlubšího a spravedlivějšího jednotného trhu, který je jednou z priorit současné Komise.

Přeshraniční přeměny

Přeshraniční přeměna poskytuje účinné řešení pro společnosti, které se chtějí přemístit do jiného členského státu, aniž by ztratily svou právní subjektivitu, nebo musely znovu sjednávat své obchodní smlouvy. Přeměna je zajímavá zejména pro malé podniky, které nemají dost finančních prostředků pro vyhledávání drahého právního poradenství a provedení přeshraniční fúze.³ Toto odůvodnění se vztahuje zejména na přeshraniční přeměny na pozadí poslední judikatury Evropského soudního dvora. Soudní dvůr Evropské unie měl za to, že svoboda usazování obsažená v článku 49 SFEU znamená právo společností usazených v členském státě přemístit své sídlo do jiného členského státu prostřednictvím přeshraniční přeměny, aniž by ztratily svou právní subjektivitu.⁴

Zejména v posledním rozsudku ve věci *Polbud*⁵ Evropský soudní dvůr potvrdil právo společností provádět přeshraniční přeměny na základě svobody usazování. Evropský soudní dvůr byl toho názoru, že svoboda usazování je použitelná, když se samotné statutární sídlo bez skutečného sídla přemístí z jednoho členského státu do druhého, pokud členský stát nového zápisu společnosti schválí zápis společnosti do rejstříku, i když v něm společnost nevykonává hospodářskou činnost: v tomto případě článek 49 SFEU nevyžaduje takovou hospodářskou činnost jako nezbytný předpoklad pro její použitelnost⁶. Evropský soudní dvůr rovněž připomenul, že při neexistenci harmonizace jsou členské státy oprávněny rozhodnout o kolizním kritériu pro společnost podle svého vnitrostátního práva, a tedy vůči přicházejícím společnostem uplatnit vlastní požadavky na založení společnosti.⁷ Evropský soudní dvůr dále připomenul svou předcházející judikaturu, přičemž skutečnost, že statutární či skutečné sídlo společnosti bylo zřízeno v souladu s právními předpisy členského státu s cílem využít výhodnějších právních předpisů, nepředstavuje jako taková zneužití. Ve věci *Polbud* bylo rozhodnuto, že vnitrostátní pravidlo, které nařizuje likvidaci společnosti jako nezbytnou

³ Viz také posouzení evropské přidané hodnoty – směrnice o přemísťování sídel společností do jiného členského státu, 14. směrnice v oblasti práva společností (Evropský parlament).

⁴ *Cartesio*, věc C-210/06, EU:C:2008:723, body 109 až 112; *VALE*, věc C-378/10, EU:C:2012:440, bod 32.

⁵ *Polbud – Wykonawstwo*, věc C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804.

⁶ *Polbud – Wykonawstwo*, věc C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, body 33 a další.

⁷ *Polbud – Wykonawstwo*, věc C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, bod 40; *Daily Mail and General Trust*, 81/87, EU:C:1988:456, body 19 až 21; *Cartesio*, věc C-210/06, EU:C:2008:723, body 109 až 112; *VALE*, věc C-378/10, EU:C:2012:440, bod 32.

podmínku pro její přeshraniční přemístění, je neodůvodněné, představuje neúměrné omezení a je tedy nezákonné⁸.

Rozsudek ve věci *Polbud* vysvětlil souvislosti přeshraničních přeměn. Evropský soudní dvůr jako orgán soudní moci však nemůže vytvořit žádný postup pro provádění takových přeměn, nebo stanovit související hmotněprávní podmínky. Když neexistuje harmonizace EU týkající se přeshraničních přeměn, vnitrostátní právní předpisy mohou stále ještě stanovit pravidla pro postup, který se musí dodržet, a pro ochranu menšinových společníků, věřitelů nebo zaměstnanců, nebo pro boj proti zneužití daní nebo jiného zneužití v případě přeshraniční přeměny společnosti. Je však nutné v každém jednotlivém případě posoudit, zda jsou tato pravidla v souladu s právem EU, zejména s právem usazování. Vede to k neuspokojivé situaci z hlediska právní jistoty, která negativně ovlivňuje společnosti, zúčastněné strany a členské státy.

Společnosti, které chtějí přemístit své sídlo přes hranice, se v současné době musí opírat o právní předpisy členských států. Tyto právní předpisy, pokud existují, jsou často neslučitelné, nebo se obtížně spojují jeden s druhým. Kromě toho více než polovina členských států nestanoví žádná konkrétní pravidla umožňující přeshraniční přeměny. Má to negativní dopad zejména na malé a střední podniky, neboť ty mají často nedostatek finančních prostředků pro provedení přeshraničních postupů pomocí nákladných a komplikovaných alternativních metod.

Znamená to rovněž, že ochrana zúčastněných stran, jako jsou zaměstnanci, věřitelé nebo menšinoví společníci, je často neúčinná nebo nedostatečná z důvodu chybějících, překrývajících se nebo rozporných pravidel. Pokud jde o ochranu zaměstnanců, za neexistence harmonizovaných ochranných opatření pro práva účasti zaměstnanců by společnosti mohly využít přeshraniční přeměnu a neexistenci příslušných záruk pro práva účasti zaměstnanců, když se přemísťují do jiného členského státu, ke snížení úrovně účasti nebo k jejímu zrušení. Kromě toho neexistence harmonizovaných pravidel může vést také ke zvýšenému využívání společností tvořených pouhou poštovní schránkou pro podvodné účely, což například v nejzávažnějších případech umožňuje organizacím organizovaného zločinu utajit a zastírat skutečné vlastníky společností za účelem praní výnosů z trestné činnosti.

Normotvůrce EU musí proto zasáhnout a poskytnout pravidla pro přeshraniční přeměnu s odpovídajícími a přiměřenými ochrannými opatřeními pro zaměstnance, věřitele a společníky, aby se vytvořil dynamický a spravedlivý jednotný trh. Evropský parlament⁹ už k tomu vydal výzvu. Je důležité zejména, aby pracovníci nebo jejich zástupci byli zapojeni do postupu v souladu se zásadou č. 8 pilíře evropských sociálních práv: měli by být především včas informováni o otázkách, které se jich týkají v souvislosti s přeshraničními přeměnami

⁸ *Polbud – Wykonawstwo*, věc C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, bod 40; *Daily Mail and General Trust*, 81/87, EU:C:1988:456, body 19 až 21; *Cartesio*, věc C-210/06, EU:C:2008:723, body 109 až 112; *VALE*, věc C-378/10, EU:C:2012:440, bod 32.

⁹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o přeshraničních fúzích a rozdělování společností (2016/2065(INI)), usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2009 s doporučeními Komise o přeshraničním přemístění sídla společnosti (2008/2196(INI)). Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 s doporučením Komise o 14. směrnici v oblasti práva společností o přemísťování sídel společností do jiného členského státu (2011/2046(INI)).

společností a tyto otázky by se s nimi měly projednat. Mobilita společnosti musí jít ruku v ruce s ochranou práv stanovených vnitrostátními sociálními a pracovně právními předpisy.

Vzhledem k probíhajícím jednáním jsou hlavní cíle harmonizovaných pravidel pro přeshraniční přeměny dvojí:

- umožnit společnostem, zejména mikropodnikům a malým podnikům, uskutečnit přeshraniční přeměnu řádným, efektivním a účinným způsobem;
- vhodně a přiměřeně chránit nejvíce postižené zúčastněné strany, jako jsou zaměstnanci, věřitelé a společníci.

Návrh by umožnil společnostem uskutečnit přeshraniční přeměnu změnou jejich právní formy jednoho členského státu na podobnou právní formu druhého členského státu. Tím by se mělo zajistit, že si společnosti zachovávají svou právní subjektivitu v průběhu celého procesu, aniž by se musely zrušit nebo zlikvidovat ve výchozím členském státě a vytvořit nový subjekt v cílovém členském státě.

Cílem je poskytnout konkrétní, strukturovaný a mnohovýstředný postup pro přeshraniční přeměny, který zajistí kontrolu zákonnosti přeshraniční přeměny, za prvé, ze strany příslušného orgánu výchozího členského státu a za druhé, cílového členského státu vzhledem ke všem příslušným skutečnostem a informacím. Rozhodujícím prvkem postupu je, že by zamezil přeshraniční přeměně, u níž se zjistilo, že představuje zneužití, a to zejména v případech, kdy představuje umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo menšinových společníků.

Prvním krokem v postupu by byla příprava projektu přeshraniční přeměny a dvě účelově zaměřené zprávy určené pro společníky a zaměstnance o důsledcích, které bude mít přeshraniční přeměna. Kromě toho střední a velké podniky by musely příslušný orgán požádat o určení nezávislého znalce, který by posoudil přesnost informací v projektu a zprávách zpracovaných společností. Písemná zpráva nezávislého znalce by poskytla také věcný základ posouzení, které má provést příslušný orgán, pokud jde kromě jiného o riziko zneužití uvedené výše. Zpráva znalce, která bude zveřejněna, nemůže obsahovat žádné důvěrné informace poskytnuté společností. Projekt a zprávy by se veřejně zpřístupnily a dotčené zúčastněné strany by k nim mohly dát své připomínky.

Potom společnost přijme rozhodnutí na valné hromadě o tom, zda se má přeshraniční přeměna uskutečnit. Toto rozhodnutí spolu s příslušnými informacemi a dokumenty by posléze bylo předloženo příslušnému vnitrostátnímu orgánu výchozího členského státu, který je odpovědný za rozhodnutí, zda vydá osvědčení předcházející přeměně, či nikoliv. Kontrola prováděná tímto orgánem by se skládala ze dvou možných fází: během první fáze omezené na jeden měsíc by příslušný orgán přezkoumal, zda je přeshraniční přeměna zákonná. Orgán by určil, jestli jsou splněny všechny podmínky pro přeshraniční přeměnu stanovené ve směrnici a vnitrostátních právních předpisech, včetně kromě jiného, zda je společnost solventní, zda nezbytná většina společníků schválila přeměnu na valné hromadě a zda jsou zaměstnanci, menšinoví společníci a věřitelé chráněni v rozsahu stanoveném ve směrnici. Během této fáze by orgány rovněž určily, zda jde o umělou konstrukci. Pokud na konci jednoměsíční lhůty stanovené pro první fázi šetření nemá orgán žádné připomínky, vydá potvrzení předcházející přeměně. Je-li na konci jednoměsíční lhůty jisté, že přeshraniční přeměna je nezákonná, odmítne vydat osvědčení předcházející přeměně. Alternativně, má-li na konci jednoměsíční lhůty vážné obavy, že přeměna může být nezákonná, informuje společnost, že provede hloubkové posouzení týkající se existence výše uvedeného zneužití. Důkladné přezkoumání musí být uzavřeno a konečné rozhodnutí musí být přijato do dvou měsíců.

Pokud je po takové kontrole vydáno osvědčení předcházející přeměně, bylo by neprodleně doručeno příslušnému orgánu cílového členského státu. Cílový členský stát by potom provedl kontrolu té části postupu, která se řídí jeho právními předpisy. Příslušný orgán cílového členského státu zajistí, aby společnost, která je předmětem přeměny, dodržela ustanovení jeho vnitrostátních právních předpisů o zakládání společností (například když společnost má skutečné sídlo na jeho území), a případně aby úprava účasti zaměstnanců byla stanovena zákonným způsobem. Jakmile se provede kontrola zákonnosti, společnost by byla zapsána do rejstříku cílového členského státu a vymazána z rejstříku výchozího členského státu. Poté by přeměna nabyla právních účinků. Veškeré kontakty mezi rejstříky by se měly uskutečňovat prostřednictvím systému propojení obchodních rejstříků (BRIS).

Přeshraniční fúze

Společnost může chtít také využít svobodu usazování a získat přínos z příležitostí, které poskytuje jednotný trh, a to provedením přeshraniční fúze. Společnosti mohou uskutečňovat přeshraniční fúze z různých důvodů, včetně reorganizací skupiny, snížení organizačních nákladů a také kvůli obchodním aspektům získání vyšších výnosů z rozsahu, budování pevné obchodní značky nebo součinnosti mezi různými obchodními činnostmi.

Zavedením směrnice o přeshraničních fúzích¹⁰ byl stanoven harmonizovaný postup na úrovni EU pro kapitálové společnosti. Vedl k podstatnému zvýšení aktivity v oblasti přeshraničních fúzí v EU a EHP. Počet přeshraničních fúzí se od roku 2008 do roku 2012 zvýšil o 173 %, což ukazuje, že postup uvedený ve směrnici značně zvýšil přeshraniční činnost. Zúčastněné strany (např. právnické firmy, obchodní rejstříky a odbory), s nimiž byly uskutečněny rozhovory pro studii 2013 o uplatňování směrnice, uvítaly nové postupy a procesní zjednodušení a oznámily nižší výdaje a kratší lhůty zásluhou harmonizovaného rámce.

Avšak nehledě na celkové kladné posouzení, v hodnocení¹¹ fungování směrnice o přeshraničních fúzích byly zjištěny některé problémy, jež omezují plnou efektivnost a účinnost existujících pravidel.

Strategie jednotného trhu z roku 2015¹² zmínila nejistoty týkající se práv obchodních společností jako jednu z překážek, na něž si malé a střední podniky stěžují na jednotném trhu, a uvedla, že Komise by měla „*prozkoumat potřebu aktualizovat stávající předpisy o přeshraničních fúzích a možnost doplnit je o pravidla přeshraničního rozdělení společností*“.

Evropský parlament zdůraznil kladné účinky směrnice, která usnadnila přeshraniční fúze mezi kapitálovými společnostmi v Evropské unii a snížila související náklady a správní postupy¹³.

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/EU ze dne 26. října 2005 (Úř. věst. L 310, 28.6.2014, s. 1). Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (kodifikované znění) (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

¹¹ Příloha 5 k posouzení dopadů doprovázejícímu tento návrh.

¹² COM(2015) 550 final. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky.

¹³ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o přeshraničních fúzích a rozdělováních (2016/2065(INI)).

Evropský parlament však rovněž konstatoval, že je nutné ji revidovat, aby se zlepšilo její fungování¹⁴.

Hlavní zjištěné překážky se týkají chybějící harmonizace hmotněprávních pravidel, zejména pro ochranu věřitelů a menšinových společníků, a také neexistence zrychleného postupu (tj. zjednodušených postupů pro méně „složitě“ fúze). Kromě toho bylo konstatováno, že postup pro přeshraniční fúzi nespojuje dostatečně digitální nástroje a procesy (např. týkající se předkládání listin veřejným orgánům nebo jejich vzájemné sdílení). Bylo rovněž kritizováno, že zaměstnanci nejsou dostatečně informováni o podrobnostech a důsledcích přeshraniční fúze. Tuto nedostatky potvrdily zúčastněné strany během konzultačního procesu.

Co se týče ochrany věřitelů a menšinových společníků, stávající pravidla o přeshraničních fúzích stanoví minimální, většinou procesní pravidla, a hmotněprávní ochranu ponechávají na vnitrostátních právních předpisech. Proto přetrvávají rozdíly mezi právními předpisy členských států. Směrnice například pouze stanoví bez dalších upřesnění, že ochrana věřitelů podléhá vnitrostátním pravidlům. Směrnice podobně stanoví některá pravidla týkající se obecně společníků (např. informace prostřednictvím projektu fúze, zpráv znalců, hlasování na valných hromadách), ponechává však na rozhodnutí členských států, zda zavedou další ochranu pro menšinové společníky. Pokud jde o účast zaměstnanců na úrovni orgánů společnosti, stávající pravidla stanoví komplexní rámec. Pravidla však nevyžadují, aby fúzující společnosti poskytly zaměstnancům nějaké konkrétní a komplexní informace o přeshraniční fúzi. V současné době se situace zaměstnanců posuzuje pouze všeobecně ve zprávě vedení určené převážně společníkům.

Pokud jde o zjednodušené postupy, současná pravidla poskytují omezené možnosti. Pravidla například umožňují upustit od zprávy nezávislého znalce, pokud s tím všichni společníci souhlasí, a nevyžadovat zprávu znalce nebo schválení valnou hromadou v případě fúze mezi mateřskou společností a její zcela vlastněnou dceřinou společností.

Cílem tohoto návrhu je řešit uvedené nedostatky. Poskytuje harmonizovaná pravidla pro ochranu věřitelů a společníků. Společnost by musela zajistit předpokládanou ochranu věřitelů a společníků v projektu přeshraniční přeměny. Věřitelé, kteří by byli nespokojeni s poskytnutou ochranou, mohou příslušný správní nebo soudní orgán požádat o vhodná ochranná opatření. Mělo by se předpokládat, že věřitelé fúzujících společností nebudou poškozeni přeshraniční fúzí, pokud nezávislý znalec vyhodnotil jejich situaci a usoudil, že poškození nebudou, nebo když věřitelům bylo poskytnuto právo na zaplacení, a to buď od třetí strany poskytující záruku, nebo od společnosti vzniklé fúzí.

Členské státy mohou stále uplatnit své právní předpisy týkající se ochrany platby daní nebo příspěvků sociálního zabezpečení, pokud se uvedená pravidla odlišují od ochrany poskytované tímto návrhem.

Společníci, kteří nehlasovali pro přeshraniční fúze, nebo nemají hlasovací práva, by měli právo na vystoupení ze společnosti (převést své podíly) a na obdržení adekvátní náhrady.

¹⁴ V akčním plánu: Evropské právo obchodních společností a správa a řízení společností (COM/2012/0740 final) bylo také podtrženo, že směrnice o přeshraničních fúzích byla velkým krokem vpřed pro přeshraniční mobilitu společností v EU a současně bylo potvrzeno, že by mohla být nutná její úprava v zájmu plnění měnících se potřeb jednotného trhu.

Členské státy by kromě toho měly také zajistit, aby společníci fúzujících společností, kteří nejsou proti přeshraniční fúzi, ale domnívají se, že navržený výměnný poměr podílů (akcií) byl nepřiměřený, mohou u soudu vznést námitky proti tomuto poměru stanovenému ve společném projektu přeshraniční fúze. Navržená pravidla kromě toho zajišťují, aby zaměstnanci byli náležitě informováni o důsledcích, které pro ně bude mít plánovaná přeshraniční fúze. Návrh rovněž zajišťuje použití digitálních nástrojů a postupů během celého procesu přeshraniční fúze a také výměnu příslušných informací prostřednictvím propojení obchodních rejstříků. A nakonec návrh zavádí další možnosti zjednodušených postupů, pokud je to možné.

Přeshraniční rozdělení

Společnost může chtít využít svobodu usazování provedením přeshraničního rozdělení. Podobně jako přeshraniční přeměny a fúze nabízí přeshraniční rozdělení pro společnosti způsob, jak změnit nebo zjednodušit svou organizační strukturu, přizpůsobit se měnícím tržním podmínkám a realizovat nové obchodní příležitosti v jiném členském státě. Potvrdili to respondenti konzultace z roku 2015 o přeshraničních fúzích a rozdělení¹⁵. Současná situace v přeshraničních rozděleních však v členských státech EU rovněž skýtá velmi roztržitý obraz.

Neexistuje harmonizovaný právní rámec pro přeshraniční rozdělení společností, i když rozdělení hraje také významnou úlohu v hospodářském prostředí členských států.

Současný právní rámec EU poskytuje pravidla pouze pro přeshraniční fúze společností, zatímco přeshraniční rozdělení podléhá vnitrostátním pravidlům, pokud taková pravidla existují. V současné době jenom méně než polovina členských států má vnitrostátní pravidla pro přeshraniční rozdělení společností. Když neexistuje spolehlivý právní rámec pro přeshraniční rozdělení, společnosti čelí potížím při přístupu na trhy v jiných členských státech a často musí hledat nákladné alternativy pro přímé postupy.

Rozdílné vnitrostátní požadavky ztěžují strukturování přeshraničních operací a činí je složitější a dražší. Dokonce, i když členské státy umožňují společností přeshraniční rozdělení, příslušné vnitrostátní předpisy jsou často odlišné nebo dokonce neslučitelné. V řadě členských států není provedení přímého přeshraničního rozdělení možné.

Právní nejistota a nedostatek nebo složitost pravidel pro přeshraniční mobilitu společností také znamená, že neexistuje jasný rámec pro zajištění účinné ochrany zúčastněných stran. Může to vést dokonce k situaci, že by některé společnosti mohly zneužít svobodu usazování. Je tedy důležité vytvořit právní rámec, který zajistí vhodnou rovnováhu mezi potřebou poskytnout společností příznivé podnikatelské prostředí v EU, a potřebou současně ochránit oprávněné zájmy zúčastněných stran.

Strategie jednotného trhu z roku 2015¹⁶ zmínila nejistoty týkající se práv obchodních společností jako jednu z překážek, na něž si malé a střední podniky stěžují na jednotném trhu, a uvedla, že Komise by měla „prozkoumat potřebu aktualizovat stávající předpisy o přeshraničních fúzích a možnost doplnit je o pravidla přeshraničního rozdělení společností“.

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/cross-border-mergers-divisions/index_en.htm.

¹⁶ COM(2015) 550 final.

Tato část návrhu se snaží zavést nový právní rámec upravující přeshraniční rozdělení. Jeho hlavním cílem je řešit otázky týkající se přeshraniční mobility a umožnit každé kapitálové společnosti provést přeshraniční rozdělení.

Ustanovení týkající se přeshraničního rozdělení jsou inspirována existujícím rámcem směrnice o přeshraničních fúzích, jakož i existujícími pravidly pro vnitrostátní rozdělení. Pravidla jsou přizpůsobena k řešení situace, kdy je společnost rozdělena namísto toho, aby jedna nebo více společností převedly své jmění na jinou společnost. Cíle harmonizovaných pravidel o přeshraničních rozděleních současně zůstávají podobné jako v případě přeshraničních přeměn:

- umožnit společnostem uskutečnit přeshraniční rozdělení řádným, efektivním a účinným způsobem;
- vhodně a přiměřeně chránit nejvíce postižené zúčastněné strany, jako jsou zaměstnanci, věřitelé a společníci.

Vzhledem k podobným rizikům obsaženým v přeshraničních rozděleních jako v případě přeshraničních přeměn by pro rozdělení byl potřebný také strukturovaný a mnohvrstevný postup, jako je navržen pro přeměny. Tento postup by zajistil kontrolu zákonnosti přeshraničního rozdělení prováděnou příslušným orgánem rozdělované společnosti a orgány nástupnických společností s ohledem na všechny příslušné skutečnosti a informace. Jako v případě přeměn, rozhodujícím prvkem postupu by bylo předcházet přeshraničnímu rozdělení, u něhož se zjistilo, že představuje zneužití, a to zejména tehdy, kdy představuje umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo menšinových společníků.

Vzhledem ke složitosti řešení rizik zneužití v situaci, kdy rozdělovaná společnost převádí jmění na existující společnosti v různých členských státech, bylo rozhodnuto regulovat pouze situaci, kdy jsou nové společnosti vytvořeny při přeshraničním rozdělení, a neupravovat v této fázi přeshraniční rozdělení sloučením, tj. situaci, kdy společnost převádí jmění na více než jednu existující společnost. Ve vnitrostátních souvislostech (kdy se takové situace řeší v současných pravidlech) zahrnuje tento postup přezkoumání ochrany zájmů zúčastněných stran v jednom členském státě, zatímco v přeshraničních souvislostech by to mohlo vyžadovat zapojení mnoha orgánů z různých členských států. Po získání prvních zkušeností s novými pravidly o přeshraničních rozděleních by se mohlo vyhodnotit, zda přeshraniční rozdělení sloučením začlenit rovněž do oblasti působnosti směrnice.

Podobně jako v případě přeshraničních přeměn by prvním krokem v postupu bylo zpracování projektu přeshraničního rozdělení a dvou účelově zaměřených zpráv určených pro společníky a zaměstnance o důsledcích, které pro ně přeshraniční rozdělení bude mít. Kromě toho střední a velké podniky by musely příslušný orgán požádat o jmenování nezávislého znalce, který by přezkoumal přesnost informací v projektu a zprávách zpracovaných společností. Písemná zpráva nezávislého znalce by poskytla také věcný základ posouzení, které má provést příslušný orgán, pokud jde kromě jiného o riziko zneužití uvedené výše. Zpráva znalce, která bude zveřejněna, nemůže obsahovat žádné důvěrné informace poskytnuté společností. Projekt a zprávy by se veřejně zpřístupnily a dotčené zúčastněné strany by k nim mohly dát své připomínky.

Potom rozdělovaná společnost přijme rozhodnutí na valné hromadě o tom, zda se má přeshraniční rozdělení uskutečnit. Toto rozhodnutí spolu s příslušnými informacemi a listinami by posléze bylo předloženo příslušnému orgánu členského státu rozdělované společnosti, který je odpovědný za rozhodnutí, zda vydá osvědčení předcházející rozdělení, či nikoliv. Kontrola prováděná tímto orgánem by se skládala ze dvou možných fází: jedna by

byla povinná a jedna dobrovolná. V první fázi omezené na jeden měsíc by příslušný orgán přezkoumal, zda je přeshraniční rozdělení zákonné. Orgán by určil, zda jsou splněny všechny podmínky pro přeshraniční rozdělení stanovené ve směrnici a vnitrostátních právních předpisech, včetně kromě jiného, zda je společnost solventní, zda nezbytná většina společníků schválila přeshraniční rozdělení na valné hromadě a zda jsou zaměstnanci, menšinoví společníci a věřitelé chráněni v rozsahu předepsaném ve směrnici. Rovněž by stanovil, zda jde o umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo menšinových společníků. Pokud na konci jednoměsíční lhůty nemá orgán žádné připomínky, vydá osvědčení předcházející rozdělení; je-li jisté, že přeshraniční rozdělení je nezákonné, přijal by rozhodnutí, že odmítne vydat osvědčení předcházející rozdělení; nebo má-li vážné obavy, že rozdělení může být nezákonné, informoval by rozdělovanou společnost, že provede hloubkové posouzení týkající se existence výše uvedeného zneužití. Hloubkové posouzení musí být uzavřeno a konečné rozhodnutí musí být přijato do dvou měsíců od zahájení hloubkového šetření.

V případě, že je po takové kontrole vydáno osvědčení předcházející rozdělení, bylo by neprodleně předáno příslušným orgánům členských států nástupnických společností. Příslušné orgány by potom provedly kontrolu té části postupu, která se řídí jejich příslušnými právními předpisy. Příslušné orgány členských států nástupnických společností musí zajistit, aby společnosti případně dodržely ustanovení jejich vnitrostátních právních předpisů o zakládání společností (například zda společnost má skutečné sídlo na jejich území). Měly by rovněž ověřit, zda úprava účasti zaměstnanců byla stanovena zákonným způsobem. Jakmile je ověření zákonnosti provedeno, rozdělení by se zapsalo a zaznamenalo do všech příslušných obchodních rejstříků. Veškeré kontakty mezi rejstříky by se měly uskutečňovat prostřednictvím systému propojení obchodních rejstříků (BRIS).

Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Tímto návrhem se doplní a změní existující pravidla týkající se práva obchodních společností, které je teď kodifikováno ve směrnici (EU) 2017/1132. Jeho cílem je revidovat existující pravidla o přeshraničních fúzích a poskytnout společnostem vhodný a jasný právní rámec pro přeshraniční rozdělení nebo přemístění jejich sídla. Z procesního hlediska jsou navržena pravidla plně v souladu s existujícími pravidly, jejichž cílem je usnadnit přeshraniční činnost společností prostřednictvím přeshraničních fúzí; z hlediska hmotněprávního jsou navržena pravidla plně v souladu se zásadou svobody usazování obsaženou v článcích 49–55 SFEU a také s potřebou chránit zaměstnance, menšinové společníky a věřitele. Návrh je kromě toho v souladu s pravidly týkajícími se přeshraniční mobility stanovenými v nařízení Rady (ES) č. 2157/2001¹⁷. Navržená pravidla navíc odpovídají přístupu přijatému v pravidlech EU o právech akcionářů stanovených ve směrnici 2007/36/ES¹⁸ a platných právních předpisech v nařízení 2015/848 o insolvenčním řízení¹⁹.

Použití digitálních nástrojů, a zejména výměna informací společností týkajících se přeshraničních přeměn, fúzí a rozdělení, mezi obchodními rejstříky prostřednictvím systému

¹⁷ Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení.

propojení obchodních rejstříků (systém BRIS)²⁰ je plně v souladu s cílem digitalizace postupů práva obchodních společností v rámci jednotného digitálního trhu a doplňuje prvky digitalizace zahrnuté do návrhu na digitalizaci zaměřeného na podporu digitálních nástrojů a procesů po celou dobu životního cyklu společnosti.

Navrhovaná pravidla jsou v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství (přepracované znění), směrnicí Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění, směrnicí Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství, a jsou určena k doplnění těchto směrnic. V souladu se směrnicí 2001/23/ES mohou být také chráněna zejména práva zaměstnanců společností zapojených do přeshraniční fúze nebo rozdělení. Navržená pravidla jsou určena k zajištění doplňující ochrany pro zaměstnance poskytnutím větší transparentnosti a více informací pro zaměstnance o plánované přeshraniční přeměně, fúzi nebo rozdělení.

Návrh dále přispěje k přeshraniční mobilitě společností harmonizováním hmotněprávních a procesních aspektů ochrany věřitelů a menšinových společníků a dále zvýší přeshraniční činnost posílením právní jistoty, a tudíž snížení náklady pro společnosti kvůli drahému právními poradenství a potřebě dodržovat pravidla členských států, která nejsou harmonizována.

Soulad s jinými politikami Unie

Tato iniciativa přispěje k úspěchu mnoha iniciativ Komise zaměřených na zlepšení fungování jednotného trhu jeho prohloubením a tím, že ho učiní spravedlivější, a na vytvoření digitální Evropy²¹. Tato iniciativa podpoří také investiční plán pro Evropu, zejména jeho třetí pilíř, který se zaměřuje na zlepšení podnikatelského prostředí v Evropě odstraněním regulačních překážek pro investování na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU; kromě toho pomůže unii kapitálových trhů²² tím, že učiní právní rámec pro společnosti jasnější, vhodnější a efektivnější, aby se stimulovaly investice v Evropě.

Tato iniciativa je současně v souladu s cílem vytvořit hlubší a spravedlivější hospodářskou unii a s jejím evropským pilířem sociálních práv, zejména zásadou č. 8, která stanoví řadu klíčových zásad a práv na podporu spravedlivých a dobře fungujících pracovních trhů a systémů sociálního zabezpečení²³. Především zvýšením transparentnosti pro příslušné

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/17/EU ze dne 13. června 2012, kterou se mění směrnice Rady 89/666/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES a 2009/101/ES, pokud jde o propojení ústředních, obchodních a podnikových rejstříků.

²¹ COM(2015) 550 final. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky.

²² COM(2015) 468 final. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Akční plán pro vytváření unie kapitálových trhů.

²³ C(2017) 2600 v konečném znění. Doporučení Komise Vytvoření evropského pilíře sociálních práv.

zúčastněné strany, včetně zaměstnanců, přispěje iniciativa přímo k této zásadě stanovením, že zaměstnanci a jejich zástupci mají právo být včas informováni o otázkách, jež se jich týkají, a právo na projednání těchto otázek s nimi, zejména pokud jde o převod, restrukturalizaci a fúzi podniků a hromadné propouštění.

Tato iniciativa je v souladu s cílem vytvořit spravedlivý a účinný systém zdanění právnických osob v Evropské unii.²⁴ Rada přijala v posledních letech řadu opatření, aby zamezila vyhýbání se daňovým povinnostem právnických osob. Směrnice Rady 2015/2376,²⁵ která stanoví povinnou automatickou výměnu informací o předběžných daňových rozhodnutích a předběžných posouzeních převodních cen mezi členskými státy. Kromě toho směrnice Rady 2016/881²⁶ stanoví povinnou automatickou výměnu informací o podávání zpráv nadnárodních podniků. Směrnice Rady (EU) 2016/1164²⁷ stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, včetně ustanovení o zdanění při vystoupení ze společnosti, aby se společností zabránilo vyhýbat se daňovým povinnostem, když přemísťují aktiva. Dne 13. března 2018 bylo dosaženo politické dohody členských států v rámci Rady o návrhu Komise²⁸ na směrnici o povinném zveřejňování režimů daňového plánování ze strany zprostředkovatelů a měl by být brzy přijat.

Zejména zvýšená přeshraniční dostupnost informací týkajících se společností přispěje k zajištění spravedlivého zdanění v případě vytváření zisků. Ochranná opatření proti zneužití postupů pro přeměny a rozdělení za účelem vytvoření umělé konstrukce s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění a přispěje k úsilím EU v oblasti boje proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem.

Začleněním jasnějších a více harmonizovaných pravidel zaměřených na ochranu společníků společností a zvýšení kontroly zákonnosti přeshraničních přeměn tato iniciativa přináší také další krok ve zmírňujících opatřeních proti rizikům, jimž organizace organizovaného zločinu vystavují vytváření a činnosti podnikání právnických osob, jako jsou společnosti. Tato rizika Komise zdůraznila ve své zprávě o posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, jež mají dopad na vnitřní trh a související přeshraniční činnosti, která byla přijata dne 26. června 2017²⁹. Komise v této zprávě podtrhla zranitelnost podnikových struktur, jako jsou společnosti, vůči riziku pronikání organizací organizovaného zločinu a teroristických skupin. Tato iniciativa bude doplněna ambiciózními pravidly, která jsou už zavedena podle směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému pro účely praní peněz nebo financování terorismu, a podle níž by podnikové struktury měly zveřejnit své skutečné

²⁴ COM(2015) 302 final. Spravedlivý a efektivní systém daně z příjmů právnických osob v Evropské unii: pět klíčových oblastí, kde je třeba jednat.

²⁵ Směrnice Rady (EU) 2015/2376 ze dne 8. prosince 2015, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 332, 18.12.2015, s. 1).

²⁶ Směrnice Rady (EU) 2016/881 ze dne 25. května 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 146, 3.6.2016, s. 8).

²⁷ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

²⁸ COM(2017) 335 final.

²⁹ COM(2017) 340 final.

vlastníky pro subjekty odpovědné za uplatňování požadavků na boj proti praní peněz a financování terorizmu³⁰.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Právní základ

Návrh je založen na článku 50 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který je právním základem pravomoci EU přijímat opatření v oblasti práva obchodních společností. Zejména čl. 50 odst. 2 písm. f) stanoví postupné odstraňování omezení svobody usazování a čl. 50 odst. 2 písm. g) stanoví koordinační opatření týkající se ochrany zájmů společníků nebo jiných zúčastněných stran společností.

Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Existuje jasná přidaná hodnota řešení problémů spíše na úrovni EU než prostřednictvím jednotlivých opatření členských států. Hlavní potíže v provádění **přeshraničních přeměn a rozdělení** jsou z důvodu rozdílných, rozporných nebo překrývajících se vnitrostátních procesních pravidel a také pravidel týkajících se ochrany věřitelů, zaměstnanců (včetně účasti zaměstnanců) a menšinových společníků a nedostatečného využívání propojení obchodních rejstříků. Hlavní neúčinnost fungování **existujících pravidel o přeshraničních fúzích** je způsobena především rozdílnými, rozpornými nebo překrývajícími se vnitrostátními pravidly o ochraně věřitelů a menšinových akcionářů, nedostatečným využíváním propojení obchodních rejstříků nebo jinými nesoudržnostmi či právní nejistotou zapříčiněnou různými pravidly členských států, například účetními pravidly. Tyto problémy si z důvodu jejich samotné podstaty vyžadují opatření na úrovni EU. Členské státy jednající jednotlivě by nemohly uspokojivě odstranit potíže týkající se vytvoření efektivnějšího fungování přeshraničních operací, neboť vnitrostátní pravidla a postupy by musely být slučitelné, aby fungovaly v přeshraničních situacích a zvýšily přeshraniční operace. Tyto překážky nelze odstranit výlučně spoléháním se na přímé uplatňování článku 49 SFEU vzhledem k tomu, že by to znamenalo jejich řešení v každém jednotlivém případě prostřednictvím řízení proti dotčenému členskému státu pro porušení předpisů, a jelikož odstranění mnohých překážek si vyžaduje předcházející koordinaci vnitrostátních právních systémů, včetně zavedení správní spolupráce.

Proto se zdá, že bez opatření na úrovni EU by byla možná pouze neharmonizovaná vnitrostátní řešení, takže společnosti, zejména malé a střední podniky, by se nadále potýkaly s rozdílnými vnitrostátními režimy, což by ztížilo účinné využívání svobody usazování, aniž by byla zajištěna odpovídající ochrana společníků, a výsledné náklady by postihly obzvláště společnosti, ale také zúčastněné strany, ať už zaměstnance, věřitele nebo menšinové společníky.

Jelikož hmotněprávní úrovně ochrany zaměstnanců, menšinových společníků a věřitelů by byly stanoveny na vnitrostátní úrovni, musel by se na úrovni EU stanovit procesní rámec pro

³⁰ Kromě toho by se informace o skutečném vlastnictví měly uchovávat ve vnitrostátním centrálním registru.

jejich provádění v případě přeshraničních operací z důvodu právní jistoty a efektivnosti takové ochrany.

Vzhledem k výše uvedenému je cílený zásah EU v souladu se zásadou subsidiarity.

Proporcionalita

Pokud jde o zásadu proporcionality, navržená pravidla se jeví jako vhodná k dosažení cílů jasných a vyhovujících pravidel pro společnosti a rovněž poskytování ochrany pro zúčastněné strany, jak je to uvedeno v posouzení dopadů. Posouzení dopadů vysvětluje náklady a přínosy možností posuzovaných v něm pro společnosti, zúčastněné strany a členské státy zohledněním všech nezbytných prvků, včetně přínosů pro společnost a politické proveditelnosti. Například se odhaduje, že navržený postup přeshraniční přeměny povede k úsporám nákladů ve výši 12 000 – 19 000 EUR na operaci, a společnosti, které působí na vnitřním trhu, by mohly ušetřit celkem 176 – 280 milionů EUR za 5 let.

Zdá se, že navržená opatření nejdou nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů, a že kladné dopady navržených opatření převyšují případné záporné dopady (oddíl 6.3 posouzení dopadů).

Výběr nástroje

Právním základem pro platnost práva obchodních společností je článek 50 SFEU, který požaduje, aby Evropský parlament a Rada jednaly prostřednictvím směrnic. Směrnice (EU) 2017/1132 upravuje právo obchodních společností na úrovni EU. Z důvodů soudržnosti a důslednosti práva obchodních společností EU se tímto návrhem uvedená směrnice změní a doplní.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Návrh zavádí nový právní rámec postupu pro **přeshraniční přeměnu a rozdělení kapitálových společností**.

Hodnocení *ex-post*³¹ týkající se existující **směrnice o přeshraničních fúzích**³² bylo provedeno podle hodnotících kritérií v souladu s požadavky na zlepšování právní úpravy. Hlavním vkladem do hodnocení byla studie „*Uplatňování směrnice o přeshraničních fúzích*“, kterou pro Komisi zpracoval externí dodavatel³³, další studie³⁴ a dvě veřejné konzultace (v

³¹ Příloha 5 k posouzení dopadů doprovázejícímu tento návrh.

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1). Tato směrnice byla nyní nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (kodifikované znění) (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

³³ Bech-Bruun/Lexidale, *Studie týkající se uplatňování směrnice o přeshraničních fúzích* (září 2013), http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/mergers/131007_study-cross-border-merger-directive_en.pdf.

³⁴ Schmidt, *Přeshraniční fúze a rozdělení, přemístění sídla: Je potřebné vydávat zákony?* Studie pro Výbor pro právní záležitosti (JURI), červen 2016. Reynolds/Scherrer/Truli, *Analýza rámce EU ex-post v oblasti přeshraničních fúzí a rozdělení*, studie pro Evropský parlament, prosinec 2016.

letech 2015 a 2017), jež shromáždily názory zúčastněných stran na fungování přeshraničních fúzí.

Výsledkem analýzy bylo celkové kladné hodnocení směrnice o přeshraničních fúzích z hlediska účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnoty EU. Směrnice o přeshraničních fúzích vedla celkově k podstatnému zvýšení aktivity v oblasti přeshraničních fúzí v souladu s jejím cílem usnadnit přeshraniční fúze a zvýšit příležitosti nabízené vnitřním trhem.

Avšak nehledě na celkové kladné posouzení, hodnocení zjistilo některé problémy, jež omezují plnou účinnost a účelnost směrnice. Hlavní překážky se týkají chybějící harmonizace hmotněprávních pravidel, a to zejména pro ochranu věřitelů a menšinových společníků, a také neexistence zrychlených (tj. zjednodušených) postupů ve směrnici. Větší využívání propojení obchodních rejstříků by mohlo zvýšit součinnost a tudíž soudržnost s jinými právními předpisy týkajícími se práva obchodních společností.

Tento návrh je v souladu s hodnocením a jeho cílem je řešit hlavní nedostatky existujících pravidel o přeshraničních fúzích, které v něm byly zjištěny.

Konzultace se zúčastněnými stranami

Komise aktivně komunikovala se zúčastněnými stranami a prováděla komplexní konzultace v celém procesu posuzování dopadů. Konzultační proces pozůstal z veřejné konzultace on-line, setkání zúčastněných stran, včetně diskusí s odborníky členských států, a z několika studií. Z informací shromážděných během nich vycházel tento návrh.

V roce 2012 Komise uskutečnila veřejnou konzultaci s cílem posoudit klíčové zájmy zúčastněných stran s ohledem na evropské právo obchodních společností a určit, v čem by měly spočívat budoucí priority práva obchodních společností EU. Bylo obdrženo 496 odpovědí od široké škály zúčastněných stran, například veřejných orgánů, odborů, občanské společnosti, obchodních sdružení, svobodných povolání, investorů, univerzit, expertních skupin typu „think tank“, konzultantů a jednotlivců. Převážná většina zúčastněných stran se zaměřila na zlepšení podnikatelského prostředí a podporu přeshraniční mobility. Kromě toho byl důraz kladen také na zvýšení ochrany věřitelů, společníků a zaměstnanců v přeshraničních situacích a rovněž na zjednodušení zakládání podniků a podporu konkurence v oblasti právních předpisů.

Podrobnější veřejná konzultace on-line o přeshraničním přemísťování sídla společností byla zahájena v roce 2013 s cílem získat důkladnější informace o nákladech vznikajících společností, které přemísťují svá sídla do zahraničí, a o rozsahu přínosů, které by v tomto ohledu mohlo mít opatření EU. Celkem bylo obdrženo 86 odpovědí od veřejných orgánů, odborů, občanské společnosti, podniků, obchodních organizací, jednotlivců a univerzit, které umožňují široké zastoupení společnosti. Odpovědi pocházely z 20 členských států EU a také ze zemí mimo EU. Bylo zjištěno, že většina respondentů, kteří by zvažovali možnost přemístit svůj podnik do zahraničí, by široce uvítala zavedení postupu pro přeměny. Jako důvod pro kladnou odpověď uváděli hospodářské přínosy, úsporu nákladů na vnitřním trhu a širší možnosti pro malé a střední podniky týkající se přeshraničního přemísťování. Kromě toho

většina ze 43 % respondentů měla za to, že judikatura Soudního dvora EU dostatečně nevyjasnila tuto otázku.

V roce 2015 byla zahájena další veřejná konzultace, která se zaměřila na přeshraniční fúze a přeshraniční rozdělení, a bylo obdrženo 151 odpovědí³⁵. Co se týče přeshraničních rozdělení, respondenti široce uvítali zavedení nového postupu, neboť většina účastníků určila ochranu věřitelů, ochranu menšinových společníků a ochranu práv zaměstnanců jako hlavní problémy, s nimiž je třeba se zabývat. Přibližně 72 % respondentů, kteří vyjádřili své stanovisko, se domnívalo, že harmonizace právních požadavků týkajících se přeshraničních rozdělení by podnikům pomohla a usnadnila přeshraniční činnosti snížením nákladů přímo spojených s přeshraničním rozdělením. Procesní otázky a také ochrana zúčastněných stran byly uvedeny jako hlavní problémy k řešení. Kromě toho 68 % respondentů zmínilo právní nejistotu z důvodu chybějících pravidel EU jako hlavní překážku provedení přeshraničního rozdělení a 51 % respondentů uvedlo dobu trvání a složitost současných postupů jako vysoce problematickou. Co se týče přeshraničních fúzí, 88 % respondentů bylo pro harmonizaci ochrany věřitelů – z nichž 75 % upřednostňovalo koncepci úplné harmonizace. Převážná většina z nich měla za to, že záruka je nejlepší formou ochrany a že by se měl harmonizovat termín určující začátek doby ochrany věřitele. Kromě toho, co se týče ochrany menšinových společníků, 66% většina byla pro harmonizaci, z nichž 71 % bylo pro maximální harmonizaci. 70 % těch, kteří byli pro úplnou harmonizaci, se domnívalo, že menšinovým společníkům by se mělo poskytnout právo na vystoupení ze společnosti za odpovídající peněžitou náhradu. 62 % respondentů navíc uvítalo zavedení zrychleného postupu.

Poslední veřejná konzultace o právu obchodních společností byla zahájena v roce 2017. Probíhala od 10. května 2017 do 6. srpna 2017. Obdrženo bylo 207 odpovědí. Vzhledem k připravované iniciativě se Komise snažila získat odpovědi na podrobné otázky o nedostatcích právního rámce EU a oblastech považovaných za priority pro respondenty.

Výsledek konzultací ukázal širokou podporu přeshraničních přeměn od členských států a stejně tak i zúčastněných stran, neboť přibližně 85 % všech respondentů bylo toho názoru, že v této záležitosti by měl existovat nástroj EU. Pokud jde o rozčlenění zúčastněných stran, všechny veřejné orgány souhlasily s tím, že chybějící procesní pravidla pro přeměny představují samozřejmě překážky pro vnitřní trh a EU by měla tuto otázku řešit. Některé orgány konstatovaly, že se jich více dotýká otázka sídla než mechanismy ochrany zúčastněných stran a tvrdily, že podpoří iniciativu přeměny spíše v takovém rozsahu, aby společnosti mohly raději přemístit své skutečné sídlo pouze pro skutečné obchodní účely, než provést přemístění společností tvořených pouhou poštovní schránkou pro podvodné účely.

Podnikatelské skupiny podpořily zavedení postupu přeměny s podobným procentním schválením jako veřejné orgány. Přibližně 44 % podnikatelských skupin se domnívalo, že jde o nejvyšší prioritu EU, 22 %, že jde o prioritu a 22 %, že jde o nízkou prioritu. Jak odbory, tak i a notáři, vyjádřili mírnou podporu novým procesním pravidlům týkajícím se přeměn (74 %, respektive 79 % je považovalo za nízkou prioritu EU). Odbory i CNUE (zastupující orgán

³⁵

Schmidt, *Přeshraniční fúze a rozdělení, přemístění sídla: Je potřebné vydávat zákony?* Studie pro Výbor pro právní záležitosti (JURI), červen 2016. Reynolds/Scherrer/Truli, *Analýza rámce EU ex-post v oblasti přeshraničních fúzí a rozdělení*, studie pro Evropský parlament, prosinec 2016.

notářů) horlivě zdůrazňovaly, že společností by se mělo povolit přemístění jejich statutárního sídla, pouze pokud je doprovázeno přemístěním jejich skutečného sídla, a odbory dále podtrhly potřebu horizontálního nástroje pro informování zaměstnanců, konzultaci a práva na účast. Akademičtí pracovníci byli ve velké míře pro zavedení postupu pro přeměny. Někteří akademičtí pracovníci uváděli, že členské státy by měly mít možnost určit vlastní požadavky uznané podle jejich právních předpisů a samozřejmě zda požadují, aby se přemístilo skutečné sídlo. Dále konstatovali, že by se co nejvíce měla používat digitalizace (tj. pro zveřejňování informací a pro komunikaci obchodních rejstříků). Jiní poukazovali na to, že členský stát by měl mít možnost blokovat přeměny z důvodů veřejného zájmu pouze za velmi výjimečných okolností.

Co se týče přeshraničních fúzí, podobně jako ve veřejné konzultaci v roce 2015 většina zúčastněných stran, které odpověděly v konzultacích z roku 2017, označila za problematické stejné otázky: ochrana věřitelů, ochrana menšinových společníků a ochrana práv zaměstnanců.

Většina vnitrostátních veřejných orgánů, které odpověděly na konzultace v roce 2017, byla toho názoru, že s existujícími pravidly pro přeshraniční fúze jsou problémy, které představují překážky pro vnitřní trh, ale v různé míře. Smíšené odpovědi byly poskytnuty na otázku, jak vysoká priorita se má udělit opatření EU na změnu existujících pravidel. Pokud jde o ochranná opatření, všechny vnitrostátní veřejné orgány, které odpověděly, zastávaly stanovisko, že by se měla řešit opatření na ochranu věřitelů, zatímco 70 % bylo toho názoru, že by bylo třeba řešit rovněž opatření na ochranu menšinových společníků. 80 % se domnívalo, že je důležité harmonizovat procesní i hmotněprávní aspekty ochrany věřitelů, a 50 % mělo za to, že je důležité, aby menšinoví společníci mohli fúzi blokovat a být proti výměně podílů (akcií).

Podnikatelské organizace, které odpověděly na konzultace z roku 2017, také v široké míře uvítaly potřebu změnit směrnici o přeshraničních fúzích. Body, na které poukazovaly podnikatelské organizace, se týkaly zjednodušení pravidel (urychlený postup), harmonizovaných pravidel pro ochranu věřitelů a menšinových společníků, zjednodušených pravidel pro ochranu zaměstnanců a odstranění požadavku na podepsání listin za účasti notáře v případě fúze, jako je tomu v některých členských státech.

Podobně byly odbory také přístupné změně pravidel pro přeshraniční fúze. Zajímaly se však především o posílení ochrany zaměstnanců ve formě více informací, konzultace a práv na účast. Naproti tomu byla převažující většina notářů toho názoru, že existující směrnice funguje velmi dobře a nevidí potřebu nějakých nových opatření EU v této oblasti.

Pokud jde o přeshraniční rozdělení, všechny veřejné orgány, které odpověděly na konzultace, se vyjádřily ve prospěch nových pravidel pro přeshraniční rozdělení, přičemž 40 % považovalo iniciativu v této oblasti za nejvyšší prioritu EU.

Podnikatelské organizace byly jednoznačně pro nová pravidla, 44 % je považovalo za nejvyšší prioritu a 26 % na ně nahlíželo jako na prioritu. Notáři vyjádřili mírnou podporu nové iniciativě. Odbory byly mimořádně skeptické, pokud jde o rozdělení, a to z důvodu rizika pro zaměstnance, tvrdily však, že pokud by se členské státy příznivě rozhodly pro rozdělení, musela by se posílit pravidla týkající se informací pro zaměstnance a konzultací s nimi.

Převážná většina respondentů, která byla pro nový postup při přeshraničních rozděleních, uvedla jako obecnou připomínku, že postup by měl přísně dodržovat to, co je stanoveno v existující směrnici o přeshraničních fúzích.

Kromě toho se názory zúčastněných stran shromažďovaly také během četných setkání. Proces konzultací o balíčku práva obchodních společností v rámci skupiny odborníků na právo obchodních společností (CLEG) začal v roce 2012. Od roku 2012–2014 se setkání skupiny odborníků na právo obchodních společností zaměřila na akční plán z roku 2012 pro právo obchodních společností a správu a řízení podniků, zatímco setkání v letech 2015 a 2016 se soustředila na prvky digitalizace. V roce 2017 se konala tři setkání skupiny odborníků na právo obchodních společností, na nichž byly konkrétně projednány příslušné otázky pro balíček práva obchodních společností (a to digitalizace, přeshraniční fúze, rozdělení a přeměny). Na těchto setkáních Komise požádala odborníky členských států o jejich názory na konkrétní otázky.

V roce 2017 Komise pozvala na setkání skupiny odborníků na právo obchodních společností nejenom odborníky členských států, ale také zástupce zainteresovaných stran, které se objevily ve veřejných konzultacích v letech 2013, 2015 a 2017. Zainteresované strany zastupovaly podniky, zaměstnance a právnická povolání. Zainteresované strany zdůraznily potřebu usnadnit přeshraniční operace s tím, že zájmy členů společností, zaměstnanců a věřitelů by se měly chránit odpovídajícími ochrannými opatřeními. Obecně je široká podpora iniciativy pro přeshraniční přeměny za předpokladu, že jsou zavedena dostatečná ochranná opatření. Co se týče fúzí, zástupci členských států obecně vyjádřili podporu iniciativy, ačkoli uvedli, že konkrétní řešení si vyžaduje podrobnější posouzení. I když žádná skupina zúčastněných stran nebyla proti revizi pravidel pro přeshraniční fúze, stanoviska se lišila ve stupni její priority. Pokud jde o přeshraniční rozdělení, zástupci členských států obecně vyjádřili podporu iniciativě, ačkoli se ukázalo, že konkrétní řešení, zejména pocházející z odlišných právních tradic, zůstávají k dalšímu posouzení. Mezi všemi zúčastněnými stranami vyjma odborů panovalo obecné mínění, že nový postup pro přeshraniční rozdělení by byl velmi užitečný a měl by přísně dodržovat to, co je stanoveno v existující směrnici o přeshraničních fúzích.

Kromě setkání skupiny odborníků na právo obchodních společností se informace od zúčastněných stran získávaly rovněž prostřednictvím dvojstranných setkání. Na těchto setkáních zástupci odborů podtrhli význam zachování práv zaměstnanců na účast a skutečnost, že společnosti by se měly přemístit pouze za skutečným účelem, aby se zamezilo tomu, že společnosti tvořené pouhou poštovní schránkou se zakládají prostřednictvím přeshraničních operací. Zástupci podnikatelských organizací vyjádřili velkou podporu pro iniciativu týkající se usnadnění mobility společností.

Návrh řeší nejdůležitější otázky určené zúčastněnými stranami. Avšak vzhledem k tomu, že zúčastněné strany mají různé názory na podrobný přístup, jak by se otázky měly řešit, cílem návrhu je dosáhnout vhodné rovnováhy mezi těmito názory.

Shromažďování a využití odborných poznatků

Aby se pomohlo práci Komise, byla v květnu 2014 zřízena neformální skupina odborníků na právo obchodních společností (ICLEG) pro otázky práva obchodních společností. Členové skupiny odborníků byli vysoce kvalifikovaní a zkušení akademičtí pracovníci a právníci v oblasti práva obchodních společností z řady členských států.

Komise využila také výsledky studie zpracované v roce 2017, která analyzovala konkrétní otázky přeshraničního přemístění sídla a přeshraničního rozdělení společností. Komise kromě toho získala zpětnou vazbu od odborníků na různých konferencích, včetně konference konané v září 2017 v Tallinnu v Estonsku, na 21. konferenci o právu obchodních společností a správě a řízení společností: digitální překračování hranic, a v říjnu 2017 v Trevíru v Německu

konané výroční konferenci o evropském právu obchodních společností a správě a řízení společností.

Posouzení dopadů

Zprávu o posouzení dopadů zahrnující digitalizaci, přeshraniční operace a kolizní normy v právu obchodních společností přezkoumal Výbor pro kontrolu regulace dne 11. října 2017³⁶. Jeho záporné stanovisko bylo vydáno dne 13. října 2017. Navržená doporučení byla řešena v revidované verzi posouzení dopadů, která byla výboru předložena dne 20. října 2017. Kladné stanovisko s výhradami vydal výbor dne 7. listopadu 2017.

Co se týče **oblasti působnosti**, která by stanovila, jaké typy společností by mohly mít přínos z harmonizovaných pravidel a postupů pro přeshraniční přeměny a rozdělení a změněných pravidel pro přeshraniční fúze, v posouzení dopadů bylo vysvětleno, proč existující oblast působnosti pravidel pro přeshraniční fúze (tj. kapitálové společnosti) zajišťuje nejefektivnější řešení pro veškeré přeshraniční operace, a to neohledně na některé výzvy, aby byla působnost rozšířena s cílem zahrnout sdružení a družstva. Je tomu tak proto, že existující údaje ukazují velmi omezené používání pravidel pro přeshraniční fúze jinými subjekty než kapitálovými společnostmi. 66 % nástupnických společností a 70 % fúzujících společností zapojených do přeshraničních fúzí byly společnosti s ručením omezeným, zatímco 32 procent nástupnických společností a 28 % fúzujících společností zapojených do přeshraničních fúzí byly akciové společnosti³⁷. Navíc by rozšíření oblasti působnosti vedlo k potenciálním praktickým potížím týkajícím se práva obchodních společností EU a účetních pravidel, které se vztahují pouze na kapitálové společnosti.

Pokud jde o **zavedení nových procesních pravidel pro přeshraniční přeměny a rozdělení**, v posouzení dopadů byla přezkoumaná možnost 0 (základní scénář), nemít žádná procesní pravidla pro přeshraniční přeměny a fúze, ve srovnání s možností č. 1, kterou by byly zavedeny harmonizované postupy EU s cílem umožnit společnostem provádět přímé přeshraniční přeměny a rozdělení. Neexistence procesních pravidel mimořádně ztěžuje, případně znemožňuje, přeshraniční přeměny a rozdělení. Vnitrostátní postupy pro přeshraniční přeměny a rozdělení existují pouze v omezeném počtu členských států a často nejsou ve vzájemném souladu. Společnosti se musí proto opírat o nákladné nepřímé postupy, analogické uplatňování směrnice o přeshraničních fúzích a judikaturu Soudního dvora EU, pokud jsou s nimi právníci a obchodní rejstříky obeznámeni. Zavedením nových procesních pravidel pro přeshraniční přeměny a rozdělení by se společnostem poskytla značná srozumitelnost a podstatně by se snížily náklady pro společnosti, které chtějí uskutečnit přeshraniční přeměnu nebo rozdělení. Kromě toho by se zajistila jasnost pro vnitrostátní obchodní rejstříky, aby se jednoznačně rozlišoval časový bod, kdy může být společnost zapsána v obchodním rejstříku v cílovém členském státě a vymazána z obchodního rejstříku v členském státě odchodu, což by zamezilo vzniku situací jako ve věci *Polbud*³⁸.

Co se týče **ochrany menšinových společníků**, v posouzení dopadů se hodnotila možnost 0 (základní scénář) sestávající ze současných pravidel pro ochranu menšinových společníků ve

³⁶ Posouzení dopadů a stanovisko Výbor pro kontrolu regulace je na: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&year=&serviceId=10226&s=Search>

³⁷ Údaje se týkají období 2008–2012, Bech-Bruun/Lexidale, 2013 s. 80.

³⁸ *Polbud – Wykonawstwo*, C-106/16

srovnání s možnostmi č. 1 a 2. Možnost č. 1 by poskytla harmonizovaná pravidla na celém jednotném trhu. Vycházela by z pravidel o přeshraničních fúzích, ale kromě toho by stanovila harmonizovaná pravidla. Upřednostňovaná možnost č. 2 by zajistila stejná harmonizovaná pravidla jako možnost č. 1, ale členské státy by mohly stanovit další ochranná opatření. Tato možnost by zabezpečila nejvíce přizpůsobenou ochranu menšinových společníků. Ačkoli možnost č. 2 by potenciálně mohla společností způsobit určité náklady na dodržování právních předpisů, podstatně by snížila náklady a zátěž společností ve srovnání se základním scénářem, poskytla by více právní jistoty a zaručila menší potřebu právního poradenství, a tedy úsporu nákladů pro společnosti ve srovnání se základním scénářem. Upřednostňovaná možnost č. 2 zajišťuje nejlepší rovnováhu mezi snížením nákladů, vysokou úrovní ochrany a flexibilitou členských států.

Co se týče **ochrany věřitelů**, v posouzení dopadů se zkoumala možnost 0 (základní scénář), ponechání existujících pravidel o přeshraničních fúzích beze změny a žádná pravidla EU o ochraně věřitelů v přeshraničních přeměnách a rozděleních, ve srovnání s možností č. 1, poskytnutí harmonizovaných pravidel pro ochranu věřitelů, a ve srovnání s možností č. 2, která by zajistila stejná harmonizovaná pravidla jako možnost č. 1, ale členské státy by mohly stanovit další ochranná opatření. Upřednostňovaná možnost č. 2 by zabezpečila nejlepší rovnováhu mezi snížením nákladů, vysokou úrovní ochrany a flexibilitou pro členské státy. Obě možnosti č. 1 a 2 by podstatně snížily náklady a zátěž společností ve srovnání se základním scénářem, neboť harmonizovaná pravidla pro ochranu věřitelů by zaručila větší právní jistotu a menší potřebu právního poradenství pro jakoukoli přeshraniční operaci. Možnost č. 1 by poskytla největší úspory pro společnosti, zatímco úspory v možnosti č. 2 by mohly být menší, jelikož členské státy by mohly stanovit další ochranná opatření, která by byla pro některé společnosti nákladná nebo tíživá (např. potřeba poskytnout záruky pro všechny věřitele). Z hlediska ochrany poskytované věřitelům by možnost č. 2 zajistila úplnější a cílenější ochranu než možnost č. 1 z důvodu možnosti dané členským státům hodnotit vnitrostátní specifika ochrany věřitelů a zavést více ochranných opatření.

Pokud jde o **informace pro zaměstnance, konzultaci s nimi a jejich účast**, v posouzení dopadů byla srovnána možnost (základní scénář) uplatňování existujících pravidel o účasti zaměstnanců ve směrnici o přeshraničních fúzích ve srovnání s možností č. 1, která by uplatňovala existující pravidla na účast zaměstnanců v orgánech společnosti, od přeshraničních fúzí až po přeshraniční přeměny a rozdělení, a ve srovnání s možností č. 2, která by pozůstávala z cílených změn existujících pravidel pro přeshraniční fúze, a současně by zajistila konkrétní opatření pro patrná vyšší rizika pro zaměstnance v přeshraničních rozděleních a přeměnách. Upřednostňovaná možnost č. 2 se skládá z několika prvků, které se jako kombinovaný účinek snaží poskytnout potřebnou ochranu pro zaměstnance. Ochranná opatření by u všech přeshraničních operací obsahovala novou zvláštní zprávu zpracovanou vedením podniku s cílem popsat dopad přeshraniční fúze na pracovní místa a situaci zaměstnanců a tzv. pravidla „proti zneužití“ stanovující, že během 3 let po přeshraniční operaci by společnost nemohla oslabit systém účasti zaměstnanců, když vykonává následnou přeshraniční nebo vnitrostátní operaci. Pravidlo vychází z existujících pravidel pro přeshraniční fúze, bylo by však přizpůsobeno tak, aby zahrnovalo nejenom následné vnitrostátní přeměny, fúze nebo rozdělení, ale také jiné přeshraniční a vnitrostátní operace. Tato možnost by kromě toho zavedla konkrétní pravidla týkající se jednání v případě přeshraničních rozdělení a přeměn. V posouzení dopadů se analyzovaly náklady a přínosy těchto cílených změn a dospělo se k závěru, že omezené dodatečné náklady na dodržování právních předpisů pro společnosti z důvodů případného zpracování zprávy by byly vyváženy zvýšenou ochranou zaměstnanců a výslednými přínosy pro společnost.

A nakonec se v posouzení dopadů rovněž zkoumala otázka, jak řešit rizika zneužití, včetně šíření společností tvořených „pouhou poštovní schránkou“ pro podvodné účely, například pro vyhýbání se pracovněprávním normám nebo platbám sociálního zabezpečení, a také pro agresivní daňové plánování. Během veřejné konzultace některé zúčastněné strany, zejména odbory, požadovaly řešení, na základě kterého by společnost provádějící přeshraniční přeměnu musela do cílového členského státu přemístit statutární sídlo spolu se skutečným sídlem. V posledním rozhodnutí soudu ve věci Polbud vynesném po uzavření veřejných konzultací se však stanoví, že svoboda usazování se vztahuje na případy, kdy se přes hranice přemísťuje pouze statutární sídlo. Proto by takové řešení nemohlo přicházet v úvahu. V posuzování dopadů se tedy zkoumala možnost 0 (základní scénář), nemít žádná harmonizovaná pravidla, ve srovnání s možností č. 1, kterou by byla zavedena pravidla a postupy, podle nichž by členský stát musel v každém jednotlivém případě posoudit, zda předmětná přeshraniční přeměna představuje umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, menšinových společníků nebo věřitelů. Upřednostňovaná možnost č. 1 by přímo přispěla k boji proti obcházení pravidel a tudíž proti zneužívání nebo podvodnému využívání společností tvořených pouhou poštovní schránkou. Ve srovnání se základním scénářem by možnost č. 1 byla součástí postupu, který společností umožní přeshraniční přeměnu, a proto by se doplňující náklady na dodržování předpisů nevztahovaly na posouzení případné umělé konstrukce. Pokud jde o členské státy, musely by tato pravidla provést a uplatňovat, což vyvolává určité správní a organizační náklady. Možnost č. 1 by vedla ke zvýšené ochraně zúčastněných stran. Zúčastněné strany by mohly představit své názory v rámci postupu a nakonec být chráněny proti obcházení pravidel podvodnými společnostmi.

V posouzení dopadů se analyzovaly také možnosti týkající se kolizních norem. Upřednostňovanou možností byl v tomto ohledu nástroj, který harmonizuje příslušná pravidla, zejména pokud jde o kolizní kritérium, na základě místa založení společnosti, s dalšími specifickými pravidly, která poukazují na právo skutečného sídla a vztahují se jenom na společnosti usazené v EU. Avšak vzhledem k tomu, že v případech, kdy jasnost je nejvíc potřebná, a zejména když se zvláštní otázky týkající se práva platného pro kapitálové společnosti v přeshraničních situacích budou řešit v navržených právních předpisech o přeshraničních přeměnách, fúzích a rozděleních, bylo rozhodnuto nenavrhopvat v daném okamžiku zvláštní právní akt o kolizních normách.

Účelnost právních předpisů a zjednodušení

Očekává se, že návrh poskytne značné přínosy ve formě zjednodušení pro podnikání na vnitřním trhu usnadněním přeshraniční mobility společností.

Vytvoření komplexního souboru společných pravidel upravujících **přeshraniční přeměny a rozdělení** zefektivní a zjednoduší postupy a sníží náklady pro podniky, pokud jde o typ a obsah zpracovávaných dokumentů, různé procesy a související lhůty nebo jiné doplňující požadavky. Navržená pravidla o účasti zaměstnanců a pravidla o ochraně společníků a věřitelů zvýší právní jistotu a předvídatelnost těchto operací. Očekává se, že nová společná pravidla o přeshraničních rozděleních a přeměnách přinesou úspory ve výši 12 000 až 37 000 EUR (rozdělení) a 12 000 až 19 000 EUR (přeměny) v závislosti na velikosti společností a zapojených členských států.

Navržené změny existujícího právního rámce EU **pro přeshraniční fúze** zjednoduší provádění přeshraničních fúzí společností a sníží náklady a administrativní zátěž zásluhou nového společného a efektivnějšího postupu. Navržená pravidla o ochraně společníků a věřitelů a pravidla zveřejňování informací zvýší právní jistotu a předvídatelnost.

Snížení a zjednodušení nákladů bude mít kladný dopad zejména na mikropodniky a malé podniky.

Výměna informací předpokládaná v tomto návrhu se bude provádět prostřednictvím existujícího systému propojení ústředních, obchodních a podnikových rejstříků (BRIS). Proto se nepředpokládá žádný konkrétní vývoj IT.

Základní práva

Navržená pravidla této iniciativy zajistí plné dodržování práv a zásad stanovených v Listině základních práv Evropské unie a přispějí k uplatňování různých těchto práv. Hlavním cílem této iniciativy je zejména usnadnit právo usazování ve kterémkoli členském státě, jak je to stanoveno v čl. 15 odst. 2 listiny, a zajistit dodržování zásady nediskriminace z důvodu státní příslušnosti (čl. 21 odst. 2). Iniciativa se snaží posílit svobodu podnikání v souladu s právem Unie a vnitrostátními právními předpisy a postupy (článek 16). Právo na vlastnictví uvedené v článku 17 listiny je rovněž iniciativou posíleno prostřednictvím ochranných opatření zajištěných pro společnosti. Ačkoliv iniciativa poskytne pravidla pro společnosti v rámci práva obchodních společností, přispěje také k právu pracovníku na informování a na projednání v podniku (článek 27 listiny) zajištěním více transparentnosti pro zaměstnance v případě přeshraničních operací společností. Ochrana osobních údajů bude také zajištěna v souladu s článkem 8 listiny.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nebyly zjištěny žádné velké náklady. Návrh způsobí náklady především pro vnitrostátní správní orgány spojené se zaváděním legislativních pravidel na vnitrostátní úrovni (příprava, konzultace, přijetí, přizpůsobení existujících pravidel) a rovněž se zavedením postupů kontroly. Co se týče přeshraničních přeměn a rozdělení, v členských státech, kde neexistují žádné přeshraniční postupy, by byl dopad větší než v ostatních členských státech, kde takové postupy existují a musely by se pouze přizpůsobit. Není žádný dopad na rozpočet EU.

5. DALŠÍ PRVKY

Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Komise pomůže členským státům provést navrhovaná pravidla a bude monitorovat jejich provádění. V této souvislosti bude Komise úzce spolupracovat s vnitrostátními orgány, např. odborníky na vnitrostátní právo obchodních společností v rámci skupiny odborníků na právo obchodních společností (CLEG). V tomto kontextu může Komise poskytnout pomoc a pokyny (např. uspořádáním seminářů za účelem provádění nebo poskytnutím právního poradenství na dvoustranném základě).

Monitorování by pozůstávalo z analýzy trendů v činnostech přeshraničních operací společností oznamováním přeshraničních přeměn, fúzí a rozdělení prostřednictvím systému propojení obchodních rejstříků (BRIS), úhradou nákladů za přeshraniční přeměny, pokud je to možné, a zda a do jaké míry zúčastněné strany a jejich organizace projevují spokojenost s ochranou svých práv v příslušných přeshraničních operacích. Bude se monitorovat i vývoj judikatury Soudního dvora Evropské unie v této oblasti.

Za účelem získání potřebného vkladu zúčastněných stran Komise by jim mohla zaslat dotazníky, nebo zorganizovat zvláštní průzkumy.

Mělo by se uskutečnit hodnocení, aby se posoudil dopad navržených opatření a ověřilo, zda bylo cílů dosaženo. Provedla by ho Komise na základě informací shromážděných během monitorování a v případě potřeby na základě dalšího vkladu získaného od příslušných

zúčastněných stran. Hodnoticí zpráva by měla být vydána po získání dostatečných zkušeností z uplatňování návrhů.

Poskytování informací pro monitorování a hodnocení by dotčeným zúčastněným stranám nemělo způsobit žádnou nadbytečnou administrativní zátěž.

Informativní dokumenty (u směrnic)

Návrhem se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností. S cílem zajistit náležité provádění této složité směrnice by byl potřebný informativní dokument, např. ve formě srovnávacích tabulek.

Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Přeshraniční přeměny

Článek 86a: tento článek popisuje oblast působnosti návrhu, která stanoví právní rámec EU upravující přeshraniční přeměny společností s ručením omezeným a akciových společností.

Článek 86b: tento článek obsahuje definice. Definice přeshraniční přeměny vychází z judikatury Soudního dvora a znamená změnu z právní formy společnosti výchozího členského státu na právní formu cílového členského státu.

Článek 86c: toto ustanovení stanoví podmínky, za nichž lze provádět přeshraniční přeměny, jejich ověřování a použitelné právo. Stanoví zejména požadavek, že společnosti, které jsou předmětem insolvenčního nebo podobného řízení, nemohou provádět přeshraniční přeměnu upravenou v této směrnici. Kromě toho podle obecné zásady, že právo EU nemůže být uplatněno s cílem zdůvodnit zneužití práv, jak je to stanoveno v judikatuře Evropského soudního dvora, přeměnu nelze povolit, když se po přezkoumání každého jednotlivého případu a s ohledem na všechny příslušné skutečnosti a okolnosti zjistí, že představuje umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo společníků.

Článek 86d: ustanovení stanoví minimální rozsah informací poskytovaných v projektu přeshraniční přeměny, které budou veřejně zpřístupněny pro každou osobu zainteresovanou na této operaci. Projekt bude muset poskytnout informace týkající se změny formy společnosti a společnosti vzešlé z přeměny a také ochrany poskytované příslušným zúčastněným stranám: zejména společníkům, věřitelům a zaměstnancům. Tento článek zdůrazňuje důležitost projektu, ale co nejvíce usnadňuje rovněž jeho sestavení v tom, že společností dává možnost zpracovat jej, a to kromě úředního jazyka nebo jazyků dotčených členských států také v jazyku, který se nejvíce obecně používá v obchodních transakcích; členské státy mohou takto určit, jaká jazyková verze je rozhodující v případě rozdílů.

Článek 86e: tento článek stanoví požadavek na zpracování zprávy pro společníky, v níž se podrobně vysvětluje cíl přeshraniční přeměny, plány společnosti a ochranná opatření pro společníky. Zpráva zahrnuje zejména dopad přeměny na činnost společnosti a její zájmy, na zájmy společníků a opatření na jejich ochranu. Zpráva by měla být k dispozici také zaměstnancům. V souladu se zásadou proporcionality může být od povinnosti vypracovat zprávu upuštěno, dohodnou-li se tak všichni společníci společnosti.

Článek 86f: tento článek požaduje, aby společnost zpracovala zprávu, která se zabývá otázkami důležitými pro zaměstnance společnosti provádějící přeshraniční přeměnu. Zpráva

vysvětluje důsledky přeshraniční přeměny na zaměstnance. Zpřístupní se zástupcům zaměstnanců nebo samotným zaměstnancům, pokud takové zástupce nemají. Ustanovení dále vysvětluje, že poskytnutím správy nejsou dotčeny použitelná informační a konzultační řízení již stanovená v *acquis*.

Článek 86g: tento článek se týká přezkoumání nezávislým znalcem. Přesnost informací předložených v projektu přeshraniční přeměny a ve zprávách řídicího nebo správního orgánu podléhají posouzení nezávislým znalcem, kterého jmenuje příslušný orgán. Zpráva obsahuje také veškeré příslušné informace o společnosti a plánované přeshraniční přeměně a příslušnému orgánu umožňuje kromě jiného posoudit, zda operace představuje umělou konstrukci. Článek dále stanoví postup, lhůtu a pravomoci nezávislého znalce, včetně ochrany důvěrných informací. V souladu se zásadou proporcionality jsou mikropodniky a malé podniky osvobozeny od požadavku na zprávu nezávislého znalce.

Článek 86h: tento článek stanoví pravidla pro zveřejnění projektu přeshraniční přeměny a zprávy nezávislého znalce, které by se měly bezplatně veřejně zpřístupnit. Zveřejnění bude současně obsahovat oznámení, v němž se společníci, věřitelé a zaměstnanci společnosti vyzývají, aby předložili připomínky. Požadavky na zveřejnění zaručí bezprostřední přístup k projektu za účelem ochrany příslušných zúčastněných stran. Tento článek stanoví zásadu, že projekt se zveřejní v obchodním rejstříku jako společný referenční bod pro zúčastněné strany. Členské státy mohou společnosti povolit zveřejnění projektu na její internetové stránce, ale v tomto případě se bude muset většina důležitých informací zveřejnit ještě v obchodním rejstříku. Článek umožňuje členským státům zabezpečit další zveřejnění ve vnitrostátním věstníku a účtovat za něj poplatky. Aby se usnadnil přístup ke zveřejněným informacím, zveřejněný projekt přeshraniční přeměny, oznámení a zpráva nezávislého znalce musí být bezplatně přístupné veřejnosti. Poplatky účtované za zveřejnění nesmí překračovat rámec správních nákladů na služby.

Článek 86i: tento článek stanoví požadavek na schválení projektu přeshraniční přeměny valnou hromadou. Podobný požadavek je v případě přeshraničních fúzí. Členské státy mohou stanovit požadavky na kvalifikovanou většinu hlasů pro schválení projektu; požadavky na potřebnou většinu však nemohou překročit požadavky vztahující se na přeshraniční fúze.

Článek 86j: tento článek stanoví ochranná opatření pro společníky a zakládá právo na vystoupení pro ty společníky, kteří jsou proti přeshraničním přeměnám. Vztahuje se to buď na ty, kteří nehlasovali pro přeshraniční přeměnu, nebo na ty, kteří nesouhlasí s přeměnou, ale nemají hlasovací práva. Jejich podíly by měla na žádost dotčených společníků nabýt společnost, zbývající společníci nebo třetí strany za odpovídající náhradu. Pokud se společníci domnívají, že poskytnutá peněžitá náhrada byla stanovena v odpovídající výši, mají právo napadnout její výši u soudu výchozího členského státu.

Článek 86k: tento článek stanoví různá ochranná opatření pro věřitele. Členské státy mohou určit, že společnost provádějící přeměnu by měla učinit prohlášení jako součást projektu přeshraniční přeměny s uvedením, že přeměna se nedotkne schopnosti uspokojit závazky vůči třetím stranám a že věřitelé nebudou dotčeni.

Věřitelé budou mít také právo požádat příslušný správní nebo soudní orgán o poskytnutí náležité ochrany. Orgány použijí vyvratitelnou domněnku, že věřitelé nejsou dotčeni, je-li ve zprávě nezávislého znalce učiněn závěr, že není přiměřené pravděpodobné, že by práva věřitelů byla dotčena, nebo pokud společnost nabídla právo na zaplacení vůči ručiteli, který je třetí stranou, nebo vůči přeměněné společnosti, původní hodnoty předmětné pohledávky za

podmínky, že je lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku. Článek rovněž vysvětluje, že ustanovením o ochraně věřitelů není dotčeno uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se uspokojení nebo zajištění plateb dlužných veřejným subjektům.

Článek 86l: Tento článek se zabývá účastí zaměstnanců ve společnosti, která provádí přeměnu, kde operace vystavuje ochranu práv účasti ohrožení. Společnost bude muset v zásadě dodržet příslušná pravidla cílového členského státu, což neplatí, pokud jeho vnitrostátními právními předpisy nestanoví stejnou úroveň účasti zaměstnanců v řídicích nebo dozorčích orgánech společnosti. Tento článek se také použije, jestliže počet zaměstnanců překračuje čtyři pětiny prahové hodnoty určené ve vnitrostátních právních předpisech výchozího členského státu, které stanovují právo na účast zaměstnanců podle článku 2 směrnice 2001/86/ES, nebo bez ohledu na počet zaměstnanců, pravidla o účasti zaměstnanců v cílovém členském státě nestanoví stejnou úroveň účasti. Je-li tomu tak, bude muset společnost zahájit jednání se zaměstnanci za účelem určení jejich účasti. Jednání budou povinná a jejich výsledkem bude muset být buď ujednání na míru upravující zapojení zaměstnanců, nebo v případě, že do 6 měsíců nebude dosaženo žádné dohody, budou se uplatňovat standardní pravidla o účasti zaměstnanců stanovená v příloze (zejména v části 3 písm. a)) směrnice 2001/86/ES. V souladu se směrnicí 2001/86/ES musí jednání začít co nejdříve po veřejném zpřístupnění projektu přeměny. Společnost bude muset nejméně po dobu tří let v podstatě zachovat práva účasti zaměstnanců v případě následných operací jako fúze, rozdělení nebo přeměna. Společnost bude povinna oznámit výsledek jednání svým zaměstnancům.

Články 86m a 86n: tyto články upravují posouzení zákonnosti přeshraničních přeměn příslušným orgánem výchozího členského státu. Tento členský stát posoudí provedení přeshraniční přeměny z hlediska postupu upraveného příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Pravidla jsou založena na odpovídajících zásadách stanovených v nařízení (ES) č. 2157/2001 o statutu evropské společnosti (SE) a v pravidlech týkajících se přeshraničních fúzí.

Příslušný orgán výchozího členského státu uskuteční posouzení formálního provedení postupu ze strany společnosti a dodatečně určí, zda zamýšlená přeměna nepředstavuje umělou konstrukci uvedenou výše. Má-li orgán vážné obavy, že přeshraniční přeměna může představovat umělou konstrukci, může provést hloubkové posouzení.

Článek 86o ukládá ustanovení týkající se přezkumu rozhodnutí přijatých příslušným vnitrostátním orgánem, pokud jde o vydání nebo odeření vydání osvědčení předcházejícího přeměně. Zabývá se rovněž dostupností takového rozhodnutí prostřednictvím systému propojení a předání osvědčení předcházejícího přeměně cílovému členskému státu digitálními prostředky komunikace.

Článek 86p upravuje kontrolu zákonnosti přeshraniční přeměny cílovým členským státem. Orgán tohoto členského státu ověřuje zejména požadavky na založení společnosti a případně výsledky jednání o účasti zaměstnanců.

Článek 86q upravuje mechanismy zveřejnění zápisu do rejstříku a informací, které musí být zapsány v rejstřících. Informace o zápisu do rejstříku by se měly mezi rejstříky vyměňovat automaticky, aby členský stát odchodu mohl neprodleně přijmout opatření pro vymazání společnosti ze svého obchodního rejstříku.

Článek 86r stanoví, že přeshraniční přeměna nabývá účinnosti ode dne zápisu společnosti, která byla předmětem přeměny, do rejstříku v cílovém členském státě.

Článek 86s: toto ustanovení popisuje důsledky přeshraniční přeměny.

Článek 86t: ustanovení ukládá, aby členské státy stanovily pravidla o odpovědnosti nezávislého znalce.

Článek 86u: platnost přeshraniční přeměny nelze napadnout, pokud byl dodržen postup pro přeshraniční přeměnu.

Přeshraniční fúze

Článek 119 se mění, aby do definice byla zahrnuta přeshraniční fúze jako operace mezi společnostmi, v níž zanikající společnost převádí veškeré jmění do nástupnické společnosti bez vydání nových podíl (akcií). Taková operace spadá do oblasti působnosti tohoto článku, pokud fúzující společnosti vlastní stejná osoba, nebo vlastnická struktura ve všech fúzujících společnostech zůstává po provedení operace stejná.

Článek 120 se rozšiřuje, aby zahrnul více situací, kdy jsou společnosti vyloučeny z oblasti působnosti, například když byla zahájena řízení o zrušení a likvidaci nebo insolvenční řízení, nebo dochází k pozastavení plateb.

Článek 121 se mění vypuštěním odkazů na ochranu věřitelů a ochranu menšinových společníků, neboť to bude harmonizováno v rámci článků 126a a 126b.

Článek 122 se mění, aby se upřesnilo, že společný projekt přeshraniční fúze zahrnuje také poskytnutí peněžité náhrady pro společníky, kteří nehlasovali pro fúzi, a rovněž ochranná opatření poskytnuta věřitelům. Kromě toho stanoví jazykový režim společných projektů přeshraničních fúzí.

Vkládá se nový článek 122a, který zavádí pravidla o stanovení dne, od něhož se jednání fúzujících společností použije pro účely účetnictví.

Změněný článek 123 ukládá jako výchozí pravidlo zveřejnění společného projektu fúzujících společností v obchodním rejstříku. Členské státy mají alternativně možnost osvobodit společnosti od povinnosti zveřejnění v obchodních rejstřících v případě, že zpřístupní projekt na svých internetových stránkách a v tomto ohledu splní specifické podmínky. V takovém případě musí společnosti v obchodních rejstřících zveřejnit některé konkrétní informace. Společnosti musí být v zásadě schopny předložit potřebné informace plně on-line, aniž by byla potřebná fyzická přítomnost u jakéhokoli vnitrostátního orgánu, pokud neexistuje skutečné podezření z podvodu. Přístup k těmto informacím musí být bezplatný. Členské státy mohou kromě toho zveřejnit společný projekt ve vnitrostátním věstníku a v tomto případě vnitrostátní rejstřík předloží vnitrostátnímu věstníku příslušné informace (zásada „pouze jednou“).

Změněný článek 124 upřesňuje, že ve zprávě určené společníkům fúzující společnosti se vysvětlí dopady přeshraniční fúze na budoucí podnikání, strategický plán vedení a také na společníky. Ve zprávě se kromě toho vysvětlí výměnný poměr podílů (akcií) a popíše všechny zvláštní potíže ocenění a také nápravná opatření dostupná pro některé společníky. Zpráva musí být k dispozici také zaměstnancům. Zpráva nemusí být vyhotovena, pokud s tím souhlasí všichni společníci fúzujících společností.

Nový článek 124a stanoví, že každá fúzující společnost poskytne zaměstnancům zprávu, která řeší otázky důležité pro ně v souvislosti s přeshraniční fúzí. Zástupci zaměstnanců nebo

samotní zaměstnanci v případech, kdy zástupce nemají, budou mít právo vyjádřit své stanovisko. Stanovisko se musí předložit akcionářům a přiložit ke zprávě.

Nový článek 126a stanoví ochranná opatření pro společníky. Zakládá právo těch společníků, kteří nesouhlasí s fúzí, na vystoupení ze společnosti. Vztahuje se to buď na ty, kteří nehlasovali pro schválení přeshraniční fúze, nebo na ty, kteří nesouhlasí s fúzí, ale nemají hlasovací práva. Společnost, zbývajících společníci nebo třetí strany v dohodě se společností musí nabýt akcie společníků vykonávajících právo na vystoupení ze společnosti výměnou za odpovídající peněžitou náhradu. Jelikož existující pravidla pro přeshraniční fúze už stanoví jmenování nezávislého znalce (článek 125), tento znalec přezkoumá také přiměřenost peněžité náhrady. Domnívají-li se společníci, že nabídnutá peněžítá náhrada byla stanovena neadekvátně, jsou oprávněni požadovat u vnitrostátního soudu její přepočtení. Společníci, kteří chtějí zůstat ve společnosti, mají právo vznést námitky proti výměnnému poměru podílů (akcií), což se vysvětlí a zdůvodní ve zprávě uvedené v článku 124.

Nový článek 126b stanoví ochranná opatření pro věřitele. Za prvé, členské státy mohou požadovat od řídicího nebo správního orgánu fúzující společnosti, aby učinil prohlášení uvádějící, že jim nejsou známy žádné důvody, proč by společnost vzešlá z fúze nebyla schopna plnit své závazky. Za druhé, věřitelé, kteří nejsou spokojeni s ochranou poskytnutou pro ně v projektu fúze, mají právo požádat příslušný orgán o náležitá ochranná opatření. Příslušný orgán však použije vyvratitelnou domněnku, že věřitelé nejsou přeshraniční fúzí poškozeni, pokud společnost nabídla právo na zaplacení (vůči ručiteli, který je třetí stranou, nebo vůči společnosti vzniklé fúzí) rovnocenné hodnoty, jakou měla jejich původní pohledávka, které lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku, nebo když zpráva nezávislého znalce zpřístupněná věřitelům potvrdí, že společnost bude schopna uspokojit své věřitele. Ustanovením o ochraně věřitelů není dotčeno uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se uspokojení nebo zajištění plateb dlužných veřejným subjektům.

Změněné články 127 a 128 stanoví, že pro účely osvědčení předcházející fúzi a kontroly zákonnosti přeshraniční fúze mohou společnosti oznamovat jakékoli informace a dokumenty v plném rozsahu on-line. Článek navíc stanoví, že osvědčení předcházející fúzi se musí prostřednictvím systému propojení rejstříků (BRIS) zaslat orgánu členského státu, který zkontroluje zákonnost přeshraniční fúze. Dále ukládá, že odsvědčení předcházející fúzi musí být přijato jako přesvědčivý důkaz, že právní jednání předcházející fúzi byla řádně provedena a související náležitosti splněny. Členské státy v případě skutečného podezření z podvodu mohou vyžadovat fyzickou přítomnost u příslušného orgánu.

Článek 131 se mění vysvětlením, že veškeré jmění zanikající společnosti nebo fúzujících společností zahrnují všechny jejich smlouvy, úvěry, práva a povinnosti.

Článek 132 se mění rozšířením zjednodušených formalit na situaci, v níž přeshraniční fúzi provádějí společnosti, kde jedna osoba drží všechny podíly (akcie). Kromě toho v případech, kdy není potřebná valná hromada v žádné z fúzujících společností, článek 132 stanoví konkrétní referenční datum pro zveřejnění společného projektu přeshraniční fúze a zpráv řídicího nebo správního orgánu fúzujících společností.

Článek 133 odst. 7, který stanoví, že během 3 let po přeshraniční fúzi by společnost nemohla provádět následnou vnitrostátní fúzi, která by měla za následek podkopání systému účasti zaměstnanců, se mění tak, aby zahrnoval všechny možné následné vnitrostátní operace (tj. fúze, rozdělení a přeměny) a nejenom vnitrostátní fúze. Článek 133 se kromě toho mění doplněním povinnosti pro společnost oznámit svým zaměstnancům, zda se společnost rozhodla uplatnit standardní pravidla, nebo zahájit jednání se zaměstnanci. V takovém případě společnost informuje zaměstnance o výsledcích jednání.

Doplňuje se nový článek 133a, který řeší pravidla členských států o občanskoprávní odpovědnosti nezávislého znalce.

Přeshraniční rozdělení

Článek 160a stanoví oblast působnosti návrhu, která upravuje přeshraniční rozdělení společností s ručením omezeným a akciových společností.

Článek 160b obsahuje definice. Aby se zajistil soulad s existujícím *acquis* EU v oblasti práva obchodních společností, ustanovení právního rámce o přeshraničních rozděleních se vztahují na stejné společnosti jako ustanovení o přeshraničních přeměnách.

Článek 160c uvádí další omezení pro uplatňování této kapitoly.

Článek 160d stanoví podmínky, za nichž lze provádět přeshraniční rozdělení, jejich ověřování a platné právo. Ukládá zejména požadavek, že společnosti, které jsou předmětem insolvenčního nebo podobného řízení, nemohou být předmětem rozdělení upraveného touto směrnicí. Kromě toho podle obecné zásady, že právo EU nemůže být uplatněno s cílem zdůvodnit zneužití práv, jak je to stanoveno v judikatuře Evropského soudního dvora, přeshraniční rozdělení nelze povolit, když se po přezkoumání každého jednotlivého případu a s ohledem na všechny příslušné skutečnosti a okolnosti zjistí, že představuje umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo společníků.

Článek 160e: ustanovení uvádí minimální rozsah informací poskytovaných v projektu přeshraničního rozdělení, které budou veřejně zpřístupněné pro každou osobu zainteresovanou na této operaci. Projekt bude muset poskytnout informace týkající se rozdělované společnosti, sídla, rozdělení podílů (akcií) v nástupnických společnostech, výměnného poměru podílů (akcií), rozdělení jmění mezi nástupnické společnosti a také ochrany poskytované pro příslušné zúčastněné strany: společníky, věřitele a zaměstnance. Tento článek zdůrazňuje důležitost projektu, ale co nejvíce usnadňuje rovněž jeho sestavení v tom, že společností dává možnost zpracovat jej, a to kromě úředního jazyka nebo jazyků dotčených členských států také v jazyku, který se nejvíce obecně používá v obchodních transakcích; členské státy mohou takto určit, jaká jazyková verze je rozhodující v případě rozdílu.

Článek 160f stanoví pravidla za účelem určení dne, od něhož se jednání rozdělované společnosti považuje pro účely účetnictví za jednání nástupnických společností.

Článek 160g tento článek stanoví požadavek na zpracování zprávy pro společníky, v níž se podrobně vysvětluje cíl rozdělení, plány společnosti a ochranná opatření pro společníky. Zpráva zahrnuje zejména dopad rozdělení na činnost společnosti a její zájmy, na zájmy společníků a opatření na jejich ochranu. Zpráva by měla být k dispozici také zaměstnancům. V souladu se zásadou proporcionality může být od povinnosti vypracovat zprávu upuštěno, dohodnou-li se tak všichni společníci společnosti.

Článek 160h: tento článek požaduje, aby společnost zpracovala zprávu, která se zabývá otázkami důležitými pro zaměstnance společnosti provádějící přeshraniční rozdělení. Tato zpráva popisuje a posuzuje dopad rozdělení na podmínky pracovních smluv zaměstnanců. Zpřístupní se zástupcům zaměstnanců nebo samotným zaměstnancům, pokud takové zástupce

nemají. Ustanovení dále vysvětluje, že poskytnutím zprávy nejsou dotčeny použitelná informační a konzultační řízení již stanovená v *acquis*.

Článek 160i se týká přezkoumání nezávislým znalcem. Přesnost informací předložených v projektu přeshraničního rozdělení a ve zprávách řídicího nebo správního orgánu podléhají posouzení ve zprávě nezávislého znalce, kterého jmenuje příslušný orgán. Zpráva obsahuje také veškeré příslušné informace o společnosti a plánovaném rozdělení a příslušnému orgánu umožňuje kromě jiného posoudit, zda operace představuje umělou konstrukci. Článek dále stanoví postup, lhůtu a pravomoci nezávislého znalce, včetně ochrany důvěrných informací.

V souladu se zásadou proporcionality jsou mikropodniky a malé podniky osvobozeny od požadavku na zprávu nezávislého znalce.

Článek 160j: tento článek stanoví pravidla pro zveřejnění projektu přeshraničního rozdělení a zprávy nezávislého znalce, které by se měly bezplatně veřejně zpřístupnit. Zveřejnění bude současně obsahovat oznámení, v němž se společníci, věřitelé a zaměstnanci společnosti vyzývají, aby předložili připomínky. Požadavky na zveřejnění zaručí bezprostřední přístup k projektu pro ochranu příslušných zúčastněných stran. Tento článek stanoví zásadu, že projekt se zveřejní v obchodním rejstříku jako společný referenční bod pro zúčastněné strany. Členské státy mohou společnosti povolit zveřejnění projektu na její internetové stránce, ale v tomto případě se bude muset většina důležitých informací zveřejnit ještě v obchodním rejstříku. Článek poskytuje členským státům možnost zajistit další zveřejnění ve vnitrostátním věstníku a účtovat za něj poplatky.

Aby se usnadnil přístup ke zveřejněným informacím, musí být zveřejněný projekt přeshraničního rozdělení, oznámení a zpráva nezávislého znalce bezplatně přístupné veřejnosti. Poplatky účtované za zveřejnění nesmí překračovat rámec správních nákladů na služby.

Článek 160k: tento článek stanoví požadavek na schválení projektu přeshraničního rozdělení valnou hromadou rozdělovanou společností. Podobný požadavek je v případě přeshraničních fúzí. Členské státy mohou stanovit požadavky na kvalifikovanou většinu hlasů pro schválení projektu; avšak požadavky na potřebnou většinu nesmí překročit požadavky vztahující se na přeshraniční fúze.

Článek 160l ukládá ochranná opatření pro akcionáře a zakládá právo na vystoupení pro ty společníky, kteří s přeshraničním rozdělením nesouhlasí. Vztahuje se to buď na ty, kteří nehlasovali pro přeshraniční rozdělení, nebo na ty, kteří nesouhlasí s rozdělením, ale nemají hlasovací práva. Společnost, zbývající společníci nebo třetí strany musí nabýt podíly (akcie) společníků vykonávajících právo na vystoupení ze společnosti výměnou za příslušnou peněžitou náhradu. Nezávislý znalec přezkoumá adekvátnost peněžité náhrady. Pokud se společníci domnívají, že poskytnutá peněžitá náhrada byla stanovena v neodpovídající výši, mají právo vznést námitky proti její výši u soudu výchozího členského státu. Společníci, kteří chtějí zůstat ve společnosti, mají právo vznést námitky také proti výměnnému poměru podílů (akcií), což se vysvětlí a zdůvodní ve zprávě uvedené v článku 160g.

Článek 160m stanoví ochranná opatření pro věřitele. Členské státy mohou určit, že rozdělovaná společnost by měla učinit prohlášení jako součást projektu přeshraničního rozdělení s uvedením, že rozdělení se nedotkne schopnosti uspokojit závazky vůči třetím stranám a že věřitelé nebudou poškozeni.

Věřitelé budou mít také právo požádat příslušný správní nebo soudní orgán o poskytnutí náležité ochrany. Orgány použijí vyvratitelnou domněnku, že věřitelé nejsou poškozeni, je-li ve zprávě nezávislého znalce učiněn závěr, že není přiměřené pravděpodobné, že by práva věřitelů byla poškozena, nebo pokud rozdělovaná společnost nabídla právo na zaplacení, a to buď od třetí strany poskytující záruku, nebo od rozdělené společnosti, původní hodnoty předmětné pohledávky za podmínky, že je lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku. Ustanovením o ochraně věřitelů není dotčeno uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se uspokojení nebo zajištění plateb dlužných veřejným subjektům.

Článek 160n se zabývá účastí zaměstnanců v řídicích nebo dozorcích orgánech společností zapojených do přeshraničního rozdělení, kdy přeshraniční rozdělení vystavuje riziku existující práva účasti v rozdělované společnosti. Účast pracovníků v nástupnických společnostech by v zásadě musela dodržet příslušná pravidla členských států, kde tyto společnosti budou zapsány, pokud vnitrostátní právní předpisy těchto členských států nestanoví stejnou úroveň účasti zaměstnanců ve správních orgánech nebo dozorcích orgánech společnosti, jaká existuje v rozdělované společnosti. Tento článek se také použije, když počet zaměstnanců překračuje čtyři pětiny prahové hodnoty určené ve vnitrostátních právních předpisech členského státu rozdělované společnosti, které stanoví právo na účast zaměstnanců podle článku 2 směrnice 2001/89/ES, nebo nehledě na počet zaměstnanců, pravidla o účasti zaměstnanců v členském státě nástupnických společností nestanoví stejnou úroveň účasti. Je-li tomu tak, bude muset společnost zahájit jednání se zaměstnanci za účelem určení jejich účasti v nástupnických společnostech. Jednání budou povinná a jejich výsledkem musí být buď ujednání na míru upravující zapojení zaměstnanců, nebo v případě, že do 6 měsíců nebude dosaženo žádné dohody, budou se uplatňovat standardní pravidla o účasti zaměstnanců stanovená v příloze (zejména v části 3 směrnice 2001/86 ES). V souladu se směrnicí 2001/86/ES musí jednání začít co nejdříve po veřejném zpřístupnění projektu přeshraničního rozdělení. Nástupnické společnosti budou muset nejméně po dobu tří let v podstatě zachovat práva účasti zaměstnanců v případě následných operací jako fúze, rozdělení nebo přeměny. Společnost bude povinna oznámit výsledek jednání svým zaměstnancům.

Články 160o a 160p: tyto články upravují posouzení zákonnosti přeshraničního rozdělení příslušným orgánem členského státu, jehož jurisdikci podléhá rozdělovaná společnost. Tento členský stát posoudí provedení přeshraničního rozdělení z hlediska postupu upraveného příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Pravidla jsou založena na odpovídajících zásadách stanovených v nařízení (ES) č. 2157/2001 o statutu evropské společnosti (SE) a v pravidlech týkajících se přeshraničních fúzí. Příslušný orgán členského státu uskuteční posouzení formálního provedení postupu ze strany společnosti a dodatečně určí, zda zamýšlené rozdělení nepředstavuje umělou konstrukci uvedenou výše.

Má-li orgán vážné obavy, že přeshraniční rozdělení může představovat umělou konstrukci, měl by provést hloubkové posouzení.

Článek 160q ukládá ustanovení týkající se přezkumu rozhodnutí přijatých příslušným vnitrostátním orgánem, pokud jde o vydání nebo odepření vydání osvědčení předcházejícího rozdělení. Řeší rovněž dostupnost takového rozhodnutí prostřednictvím systému propojení a zaslání osvědčení předcházejícího rozdělení cílovému členskému státu. Tyto články opravňují také k využívání digitální komunikace mezi obchodními rejstříky za účelem výměny rozhodnutí vydaných příslušnými orgány.

Článek 160r upravuje kontrolu zákonnosti přeshraničního rozdělení každým dotčeným členským státem. Orgány nástupnických společností ověřují zejména požadavky na založení společnosti a případně výsledky jednání o účasti zaměstnanců.

Článek 160s stanoví opatření týkající se zápisu rozdělení do rejstříku a informací, které se musí veřejně zpřístupnit. Informace o zápisu do rejstříku by se měly mezi rejstříky vyměňovat automaticky prostřednictvím systému propojení rejstříků.

Článek 160t: právní předpisy členského státu rozdělované společnosti stanoví datum, kdy přeshraniční rozdělení nabývá účinnosti.

Článek 160u: toto ustanovení popisuje důsledky přeshraničního rozdělení.

Článek 160v: ustanovení ukládá, aby členské státy stanovily pravidla o odpovědnosti nezávislého znalce.

Článek 160w: platnost přeshraničního rozdělení nelze napadnout, pokud byl dodržen postup pro přeshraniční rozdělení.

Podávání zpráv a přezkum

Článek 3: stanoví povinnost Komise vyhodnotit tuto směrnici, včetně posouzení možnosti stanovení pravidel pro typy přeshraničních rozdělení, která nejsou zahrnuta do této směrnice. Členské státy přispějí ke zprávě předložením příslušných údajů.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kteřou se mění směrnice (EU) 2017/1132, pokud jde o přeshraniční přeměny, fúze a rozdělení

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 50 odst. 1 a článek 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132² upravuje přeshraniční fúze kapitálových společností. Tato pravidla představují značný milník ve zlepšování fungování jednotného trhu pro společnosti a využívání svobody usazování. Hodnocení těchto pravidel však ukazuje, že je potřebná jejich změna, pokud jde o pravidla pro přeshraniční fúze. Kromě toho je také vhodné stanovit pravidla, která by upravovala přeshraniční přeměny a rozdělení.
- (2) Svoboda usazování je jednou ze základních zásad práva Unie. Podle čl. 49 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) ve spojení s článkem 54 SFEU svoboda usazování společností zahrnuje kromě jiného právo založit a řídit takové společnosti za podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech členského státu usazení. Soudní dvůr Evropské unie k tomu podal výklad, že to zahrnuje právo společnosti založené podle práva jednoho členského státu přeměnit se na společnost jiného členského státu, pokud jsou splněny podmínky stanovené právem tohoto jiného členského státu, a zejména kritérium stanovené tímto jiným členským státem pro podřízení dotyčné společnosti jeho vnitrostátnímu právnímu řádu.

¹ Úř. věst. C , s. .

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (kodifikované znění) (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

- (3) Při neexistenci harmonizace unijního práva, stanovení definice kolizního kritéria, které určuje rozhodné vnitrostátní právo pro společnost, spadá v souladu s článkem 54 SFEU do pravomocí každého členského státu. Článek 54 SFEU staví sídlo, ústřední správu a hlavní provozovnu společnosti na stejný stupeň podřízené provázanosti. Proto, jak bylo vysvětleno v judikatuře,³ pokud členský stát nového usazení, a to cílový členský stát, vyžaduje pouze přemístění sídla jako kolizní kritérium pro existenci společnosti podle jeho vnitrostátních právních předpisů, skutečnost, že se přemísťuje jenom sídlo (a ne ústřední správa nebo hlavní provozovna), nevylučuje jako taková použitelnost svobody usazování podle článku 49 SFEU. Výběr konkrétní formy společnosti v přeshraničních fúzích, přeměnách a rozděleních nebo výběr členského státu usazení je podstatný ve využívání svobody usazování zaručené Smlouvou o fungování Evropské unie jako součástí jednotného trhu.
- (4) Tento vývoj v judikatuře otevřel nové příležitosti pro společnosti na jednotném trhu za účelem podpory hospodářského růstu, účinné hospodářské soutěže a produktivity. Cíl jednotného trhu bez vnitřních hranic pro společnosti se musí současně také uvést do souladu s jinými cíli evropské integrace, jako je sociální ochrana (zejména ochrana pracovníků), ochrana věřitelů a ochrana společníků. Tyto cíle za neexistence harmonizovaných pravidel týkajících se především přeshraničních přeměn plní členské státy prostřednictvím řady různých právních předpisů a správních postupů. Zatímco společnosti již jsou schopné fúzovat přes hranice, setkávají se v důsledku toho s řadou praktických potíží, chtějí-li provést přeshraniční přeměnu. Kromě toho vnitrostátní právní předpisy mnoha členských států stanoví postupy pro vnitrostátní přeměny, aniž by nabízely rovnocenný postup pro přeshraniční přeměny.
- (5) Vede to k právní roztržitélosti a právní nejistotě, a tedy k překážkám ve využívání svobody usazování. Vede to rovněž k ochraně zaměstnanců, věřitelů a menšinových společníků na jednotném trhu, která není optimální.
- (6) Je proto vhodné stanovit procesní a hmotněprávní pravidla pro přeshraniční přeměny, která by přispěla k odstranění omezení svobody usazování a současně zajistila odpovídající a přiměřenou ochranu pro zúčastněné strany, jako jsou zaměstnanci, věřitelé a menšinoví společníci.
- (7) Právo přeměnit společnost založenou v členském státě na společnost jiného členského státu za určitých okolností může být zneužito, například pro účely obcházení pracovníprávních norem, plateb sociálního zabezpečení, daňových povinností, práv věřitelů a menšinových společníků či pravidel o účasti zaměstnanců. S cílem bojovat proti takovému možnému zneužití se jako obecná zásada práva Unie od členských států vyžaduje, aby zajistily, že společnosti nevyužijí postup pro přeshraniční přeměnu za účelem vytvoření umělé konstrukce s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo společníků. Jelikož to představuje odchylku od základních svobod, musí se boj proti zneužití vykládat restriktivně a vycházet z individuálního posouzení všech příslušných okolností. Měl by se stanovit procesní a hmotněprávní rámec, který vymezuje prostor

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 25. října 2017, *Polbud – Wykonawstwo*, věc C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, bod 29.

pro uvážení a umožňuje rozmanitost přístupu členských států a v souladu s právem Unie současně stanoví požadavky na zefektivnění opatření přijímaných vnitrostátními orgány při boji proti zneužití.

- (8) Provádění přeshraniční přeměny znamená pro společnost změnu právní formy, aniž by ztratila svou právní subjektivitu. Nemělo by to však vést k obcházení požadavků na založení společnosti v cílovém členském státě. Společnost by měla plně dodržovat tyto podmínky, včetně požadavku mít sídlo v cílovém členském státě, a požadavky týkající se osob zbavených způsobilosti k členství ve statutárním orgánu. Uplatňováním těchto podmínek cílovým členským státem však nemůže být dotčena kontinuita právní subjektivity společnosti, která je předmětem přeměny. Právní forma společnosti se může změnit na jakoukoli, která existuje v cílovém členském státě, v souladu s článkem 49 SFEU.
- (9) Vzhledem ke složitosti přeshraničních přeměn a množství dotčených zájmů je vhodné uložit kontrolu *ex ante* v zájmu vytvoření právní jistoty. Za tím účelem by se měl stanovit strukturovaný a mnohohrstevný postup, jímž příslušné orgány výchozího členského státu i cílového členského státu zajistí, aby rozhodnutí o schválení přeshraniční přeměny bylo přijato korektním, objektivním a nediskriminačním způsobem na základě všech příslušných prvků a s přihlédnutím ke všem oprávněným veřejným zájmům, zejména ochraně zaměstnanců, společníků a věřitelů.
- (10) Aby v postupu upravujícím přeshraniční přeměnu bylo možné zohlednit veškeré oprávněné zájmy zúčastněných stran, měla by společnost zveřejnit projekt přeshraniční přeměny obsahující nejdůležitější informace o navržené přeshraniční přeměně, včetně předpokládané nové formy společnosti, zakladatelských právních jednání a časového harmonogramu navrženého pro přeměnu. Společníkům, věřitelům a zaměstnancům společnosti provádějící přeshraniční přeměnu by měl být oznámen, aby mohli předložit připomínky týkající se navržené přeměny.
- (11) Za účelem poskytnutí informací svým společníkům by společnost, která provádí přeshraniční přeměnu, měla pro ně zpracovat zprávu. Zpráva by měla vysvětlit a zdůvodnit právní a hospodářské aspekty navržené přeshraniční přeměny, zejména její dopady na společníky se zřetelem na budoucí podnikání společnosti a strategický plán vedení. Měla by obsahovat také potenciální nápravná opatření dostupná pro společníky, pokud nesouhlasí s rozhodnutím o provedení přeshraniční přeměny. Zpráva by se měla zpřístupnit také zaměstnancům společnosti, která provádí přeshraniční přeměnu.
- (12) Za účelem poskytnutí informací svým zaměstnancům by společnost provádějící přeshraniční přeměnu měla vyhotovit zprávu vysvětlující dopady navržené přeshraniční přeměny na zaměstnance. Zpráva by měla vysvětlit zejména dopady navržené přeshraniční přeměny na zachování pracovních míst zaměstnanců, a zda by došlo k nějaké věcné změně v pracovněprávních vztazích a umístění provozoven společnosti, a jak by se všechny tyto faktory týkaly každé její dceřiné společnosti. Tento požadavek by se však neměl uplatňovat, pokud ve správním orgánu společnosti jsou pouze její zaměstnanci. Poskytnutím zprávy by neměla být dotčena použitelná informační a konzultační řízení zahájená na vnitrostátní úrovni v návaznosti na

provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES⁴ nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES⁵.

- (13) Za účelem posouzení přesnosti informací obsažených v projektu přeměny a ve zprávách určených pro společníky a zaměstnance, a za účelem poskytnutí skutečností potřebných k vyhodnocení, zda navržená přeměna představuje umělou konstrukci, by mělo se vyžadovat zpracování zprávy nezávislého znalce s cílem posoudit navrženou přeshraniční přeměnu. V zájmu zabezpečení nezávislosti znalce by ho měl jmenovat příslušný orgán na žádost společnosti. V této souvislosti by zpráva znalce měla uvádět veškeré podstatné informace, aby příslušný orgán ve výchozím členském státě mohl učinit informované rozhodnutí, zda má vydat osvědčení předcházející přeměně, či nikoliv. Za tím účelem by znalec měl mít možnost obdržet veškeré důležité informace a listiny společnosti a provádět všechna nezbytná šetření, aby shromáždil všechny potřebné důkazy. Znalec by měl použít informace, konkrétně čistý obrat a hospodářský výsledek, počet zaměstnanců a obsah rozvahy připravené společností za účelem zpracování účetní závěrky v souladu s právními předpisy Unie a členských států. Avšak v zájmu ochrany všech důvěrných informací, včetně obchodního tajemství společnosti, by tyto informace neměly být součástí závěrečné zprávy znalce, která jako taková bude veřejně přístupná.
- (14) Aby se zamezilo nepřiměřeným nákladům a zátěži pro menší společnosti provádějící přeshraniční přeměnu, měly by být mikropodniky a malé podniky definované v doporučení Komise 2003/361/ES⁶ osvobozeny od požadavku na vypracování zprávy nezávislého znalce. Tyto společnosti však mohou použít zprávu nezávislého znalce, aby předešly nákladům na vedení soudního sporu s věřiteli.
- (15) Na základě projektu přeměny a zpráv by měla valná hromada společníků společnosti rozhodnout o tom, zda se má tento projekt schválit, či nikoliv. Je důležité, aby požadovaná většina pro takové hlasování byla dostatečně velká za účelem zajištění, že rozhodnutí o přeměně bude kolektivní. Kromě toho by společníci měli mít také právo hlasovat o všech úpravách účasti zaměstnanců, pokud si takové právo vyhradili během valné hromady.
- (16) Je vhodné, aby se společníkům, kteří měli hlasovací práva a nehlasovali pro schválení projektu přeměny, a společníkům bez hlasovacích práv, kteří nemohli předložit své stanovisko, poskytlo právo na vystoupení ze společnosti. Tito společníci by měli mít možnost vystoupit ze společnosti a obdržet za své podíly (akcie) peněžitou náhradu, která odpovídá hodnotě jejich podílů (akcií). Kromě toho by měli mít právo napadnout u soudu výpočet a adekvátnost nabídnuté peněžité náhrady.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství (přepracované znění), (Úř. věst. L 122, 16.5.2009, s. 28).

⁶ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (17) Společnost provádějící přeshraniční přeměnu by v projektu měla také stanovit opatření na ochranu věřitelů. Aby se mimo jiné posílila ochrana věřitelů v případě platební neschopnosti společnosti v návaznosti na přeshraniční přeměnu, měly by mít členské státy možnost požádat společnost, aby učinila prohlášení o platební schopnosti uvádějící, že si není vědoma žádného důvodu, proč by přeměněná společnost neměla být schopna plnit své závazky. Členské státy by za takových okolností měly mít možnost učinit členy řídicího orgánu osobně odpovědnými za přesnost uvedeného prohlášení. Jelikož se právní tradice mezi členskými státy liší, pokud jde o prohlášení týkající se platební schopnosti a jejich případných důsledků, mělo by být ponecháno na členských státech, aby vyvozovaly příslušné důsledky z poskytnutí nepřesných nebo zavádějících prohlášení, včetně účinných a přiměřených sankcí a odpovědností v souladu s unijním právem.
- (18) S cílem zaručit příslušnou ochranu věřitelů v případech, kdy nejsou spokojeni s ochranou poskytovanou ze strany společnosti v projektu přeshraniční přeměny, mohou věřitelé požádat příslušný soudní nebo správní orgán výchozího členského státu o odpovídající ochranná opatření. Aby se usnadnilo posouzení újmy, měly by se stanovit určité domněnky, za nichž by věřitelé nebyli považováni za dotčené přeshraniční přeměnou, pokud je riziko jejich ztráty zanedbatelné. Domněnka by se měla uplatnit, pokud je ve zprávě nezávislého znalce učiněn závěr, že není odůvodněně pravděpodobné, že by věřitelé byli dotčeni, nebo pokud je jim nabídnuto právo na zaplacení hodnoty vůči přeměněné společnosti, nebo vůči ručiteli, který je třetí stranou, která je rovnocenná hodnotě původní pohledávky věřitele a kterou lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku. Ochranou věřitelů stanovenou v této směrnici by neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy výchozího členského státu týkající se plateb veřejným orgánům, včetně zdanění nebo příspěvků na sociální zabezpečení.
- (19) S cílem zajistit, aby účast zaměstnanců nebyla v důsledku přeshraniční přeměny neoprávněně dotčena, existuje-li ve společnosti provádějící přeshraniční přeměnu systém účasti zaměstnanců ve výchozím členském státě, měla by být tato společnost povinna mít právní formu, která umožňuje výkon takové účasti, kromě jiného i prostřednictvím účasti zástupců zaměstnanců v příslušném řídicím nebo dozorčím orgánu společnosti v cílovém členském státě. Kromě toho by se v takovém případě měla konat jednání v dobré víře mezi společností a jejími zaměstnanci, a to podle postupu stanoveného ve směrnici 2001/86/ES, za účelem nalezení smírného řešení, které uvede právo společnosti na provedení přeshraniční přeměny do souladu s právy zaměstnanců na účast. Jako výsledek těchto jednání by se měla uplatňovat buď dohodnutá řešení na míru, nebo pokud nebude dosaženo dohody, měla by se standardní pravidla stanovená v příloze směrnice 2001/86/ES uplatňovat obdobně. Za účelem ochrany buď dohodnutého řešení, nebo uplatňování uvedených standardních pravidel, by společnost neměla mít v průběhu třech let možnost zrušit práva účasti prostřednictvím provádění následných vnitrostátních nebo přeshraničních přeměn, fúzí či rozdělení.
- (20) Aby se předešlo obcházení práv zaměstnanců na účast prostřednictvím přeshraniční přeměny, společnost provádějící přeměnu zapsaná v rejstříku členského státu, který pro zaměstnance poskytuje práva účasti, by neměla mít možnost provést přeshraniční přeměnu, aniž by ji nejdříve projednala se zaměstnanci nebo jejími zástupci, jestliže se průměrný počet zaměstnanců zaměstnaných touto společností rovná čtyřem pětinaám vnitrostátní prahové hodnoty pro uplatnění takové účasti zaměstnanců.

- (21) S cílem zajistit náležité rozdělení úkolů mezi členské státy a účinnou a efektivní kontrolu přeshraničních přeměn *ex ante*, výchozí i cílový členský stát by měly určit odpovídající příslušné orgány. Příslušné orgány výchozích členských států by měly mít pravomoc zejména vydávat osvědčení předcházející přeměně, bez něhož by příslušné orgány cílového členského státu neměly mít možnost dokončit postup přeshraniční přeměny.
- (22) Vydání osvědčení předcházejícího přeměně výchozím členským státem by se mělo kontrolovat za účelem zajištění zákonnosti přeshraniční přeměny společnosti. Příslušný orgán výchozího členského státu by měl o vydání osvědčení přecházejícího přeměně rozhodnout do jednoho měsíce od podání žádosti společnosti, nemá-li vážné obavy z existence umělé konstrukce s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo společníků. V případě vážných obav by příslušný orgán měl provést hloubkové posouzení. Toto hloubkové posouzení by se však nemělo provádět soustavně, pouze případ od případu, existují-li vážné obavy z existence umělé konstrukce. Při jejich posuzování by příslušné orgány měly zohlednit přinejmenším řadu faktorů stanovených v této směrnici, které by se však měly v celkovém posouzení považovat pouze za orientační a neměly by se posuzovat izolovaně. Aby společnosti nebyly příliš zatěžovány zdoluhavým postupem, mělo by se hloubkové posouzení v každém případě uzavřít do dvou měsíců od informování společnosti o tom, že bude provedeno.
- (23) Po obdržení osvědčení předcházejícího přeměně a po ověření, že požadavky na založení společnosti v cílovém členském státě jsou splněny, by příslušné orgány cílového členského státu měly společnost zapsat do svého obchodního rejstříku. Teprve po zapsání do rejstříku příslušný orgán výchozího členského státu vymaže společnost ze svého rejstříku. Příslušné orgány cílového členského státu by neměly mít možnost vznést námitky proti přesnosti informací uvedených v osvědčení předcházejícím přeměně. Jako důsledek přeshraniční přeměny by si přeměněná společnost měla zachovat svou právní subjektivitu a své jmění, včetně práv a povinností vyplývajících ze smluv, jednání nebo opomenutí.
- (24) S cílem zajistit příslušnou úroveň transparentnosti a využít digitální nástroje a procesy by se rozhodnutí příslušných orgánů ve výchozích a cílových členských státech měla vyměňovat pomocí systému propojení obchodních rejstříků a měla by se veřejně zpřístupnit.
- (25) Využívání svobody usazování ze strany společnosti zahrnuje rovněž možnost přeshraniční fúze společnosti. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2017/1132 kromě jiného stanoví, že pravidla mají umožnit přeshraniční fúze kapitálových společností usazených v různých členských státech. Tato pravidla představují značný milník ve zlepšování fungování jednotného trhu pro společnosti tím, že jim umožňují využívat svobodu usazování pomocí mechanismu přeshraniční fúze.
- (26) Hodnocení provádění pravidel pro přeshraniční fúze v členských státech ukázalo, že se počet přeshraničních fúz v Unii podstatně zvýšil. Hodnocení však rovněž odhalilo některé nedostatky týkající se zejména ochrany věřitelů a ochrany společníků a také

neexistence zjednodušených postupů, což brání plné efektivnosti a účinnosti těchto pravidel pro přeshraniční fúze.

- (27) Ve svém sdělení nazvaném „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“⁷ Komise oznámila, že posoudí potřebu aktualizovat existující pravidla o přeshraničních fúzích, aby malé a střední podniky mohly snadněji volit optimální podnikatelskou strategii a lépe se přizpůsobovat změnám podmínek na trhu, aniž by oslabily sociální ochranu a ochranu pracovních míst. Komise ve svém sdělení nazvaném „Pracovní program Komise na rok 2017, Pro Evropu, která chrání, posiluje a brání“⁸, ohlásila iniciativu s cílem usnadnit provádění přeshraničních fúzí.
- (28) Aby se dále zlepšil existující postup pro přeshraniční fúze, je nutné případně zjednodušit tato pravidla pro fúze a současně zajistit, aby zúčastněné strany, a zejména zaměstnanci, byli náležitě chráněni. Existující pravidla pro přeshraniční fúze by se proto měla změnit s cílem uložit řídícím nebo správním orgánům fúzujících společností, aby pro společníky i zaměstnance zpracovaly samostatné zprávy s podrobným popisem právních a hospodářských aspektů přeshraniční fúze. Od povinnosti řídícího nebo správního orgánu společnosti zpracovat zprávu pro společníky však lze upustit, pokud byli tito společníci již informováni o právních a hospodářských aspektech navržené fúze. Od požadavku zpracovat zprávu pro zaměstnance však lze upustit pouze v případě, že fúzující společnosti a jejich dceřiné podniky nemají žádné zaměstnance kromě těch, kteří jsou součástí řídícího nebo správního orgánu.
- (29) Aby se dále zvýšila ochrana poskytovaná zaměstnancům fúzujících společností, zaměstnanci nebo jejich zástupci mohou předložit své stanovisko ke zprávě společnosti, v níž se uvádí dopady přeshraniční fúze na ně. Poskytnutím zprávy by neměla být dotčena použitelná informační a konzultační řízení zahájená na vnitrostátní úrovni v návaznosti na provádění směrnice Rady 2001/23/ES⁹, směrnice 2002/14/ES nebo směrnice 2009/38/ES.
- (30) Rozdíly v účetních pravidlech mohou bránit provádění přeshraničních fúzí a mohou vést k právní nejistotě, když se odlišuje den, od něhož se jednání zanikající společnosti považuje mezi členskými státy pro účely účetnictví za jednání nástupnické společnosti vzniklé fúzí. Může to vést k situaci, kdy se během určité doby nevykazují operace týkající se fúzujících společností vůbec, nebo během této doby existuje duplikace povinností vykazovat tyto operace pro fúzující společnost jako oddělenou účetní jednotku v jejím členském státě původu a v členském státě společnosti vzniklé z fúze. Rozhodný den by se měl proto stanovit podle jasných pravidel a členské státy by měly zajistit, že pro účely účetnictví s ním budou vnitrostátní právní předpisy nakládat jako s jediným konečným datem pro všechny strany fúze.

⁷ COM(2015) 550 final, 28.10.2015.

⁸ COM(2016) 710 final, 25.10.2016.

⁹ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2011 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

- (31) Neexistenci harmonizace ochranných opatření pro společníky nebo věřitele označily různé zúčastněné strany za překážku pro přeshraniční fúze. Společníkům a věřitelům by měla být poskytnuta stejná úroveň ochrany bez ohledu na členské státy, v nichž se nacházejí fúzující společnosti. Nejsou tím dotčena pravidla členských států o ochraně věřitelů nebo společníků, která nespádají do oblasti působnosti harmonizovaných opatření, například požadavky transparentnosti.
- (32) Aby se zajistilo rovné zacházení se společníky společností zúčastněných na přeshraniční fúzi, je vhodné, aby právo na vystoupení ze společnosti bylo přiznáno těm společníkům, kteří měli hlasovací práva a nehlasovali pro schválení společného projektu fúze, nebo těm společníkům bez hlasovacích práv, kteří nemohli předložit své stanovisko. Tito společníci by měli mít možnost vystoupit ze společnosti a obdržet za své podíly (akcie) peněžitou náhradu, která odpovídá hodnotě jejich podílů (akcií). Kromě toho by měli mít právo vznést u soudu námitky proti výpočtu a adekvátnosti nabídnuté peněžité náhrady.
- (33) Po přeshraniční fúzi mohou dřívější věřitelé fúzujících společností zjistit, že jejich pohledávky ztratily na hodnotě, jestliže závazky nástupnické společnosti překračují její aktiva, nebo když fúzující společnost, která odpovídá za pohledávky, se potom řídí právem jiného členského státu. V současné době se pravidla o ochraně věřitelů v členských státech liší, což značně přidává na obtížnosti procesu přeshraničních fúzí a vede k nejistotě jak zapojených společností, tak i jejich věřitelů, pokud jde o vymození nebo uspokojení jejich pohledávek.
- (34) Společnosti zapojené do přeshraniční fúze by měly ve společném projektu fúze navrhnout odpovídající opatření na ochranu svých věřitelů. Aby se kromě toho posílila ochrana těchto věřitelů v případě platební neschopnosti v návaznosti na přeshraniční fúzi, členským státům by se mělo umožnit, aby požádaly fúzující společnosti o učinění prohlášení o platební schopnosti uvádějící, že nejsou si vědomy žádného důvodu, proč by společnost, která vznikla fúzí, neměla být schopna plnit své závazky. Za takových okolností by členské státy měly mít možnost učinit členy řídicího orgánu osobně odpovědnými za přesnost uvedeného prohlášení. Jelikož se právní tradice mezi členskými státy liší, pokud jde o použití prohlášení týkající se platební schopnosti a jejich případných důsledků, mělo by být ponecháno na členských státech, aby vyvozovaly příslušné důsledky z poskytnutí nepřesných nebo zavádějících prohlášení, včetně účinných a přiměřených sankcí a odpovědností v souladu s unijním právem.
- (35) S cílem zaručit odpovídající ochranu věřitelů v případech, kdy nejsou spokojeni s ochranou poskytovanou ze strany společnosti ve společném projektu přeshraniční fúze, věřitelé, kteří jsou dotčeni přeshraniční fúzí, mohou požádat příslušný správní nebo soudní orgán každého členského státu fúzujících společností o ochranná opatření, která považují za odpovídající. Aby se usnadnilo posouzení újmy, měly by se stanovit určité domněnky, za nichž by věřitelé nebyli považováni za dotčené přeshraniční fúzí, pokud je riziko jejich ztráty zanedbatelné. Domněnka by se měla uplatnit, pokud je ve zprávě nezávislého znalce učiněn závěr, že není odůvodněně pravděpodobné, že by věřitelé byli dotčeni, nebo pokud je jim nabídnuto právo na zaplacení hodnoty vůči fúzující společnosti, nebo ručiteli, který je třetí stranou, která je rovnocenná hodnotě původní pohledávky věřitele a kterou lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku.
- (36) Stávající unijní právo nestanoví právní rámec pro přeshraniční rozdělení společností, neboť směrnice (EU) 2017/1132 stanoví v kapitole III pouze pravidla pro vnitrostátní rozdělení akciových společností.

- (37) Evropský parlament vyzval Komisi, aby byla přijala harmonizovaná pravidla pro přeshraniční rozdělení. Tento harmonizovaný právní rámec by dále pomohl odstranit omezení týkající se svobody usazování a současně zajistil odpovídající ochranu pro zúčastněné strany, jako jsou zaměstnanci, věřitelé a společníci.
- (38) Tato směrnice stanoví pravidla pro přeshraniční rozdělení, a to jak odštěpením, tak i rozštěpením, ale pouze prostřednictvím vytvoření nových společností. Tato směrnice však neposkytuje harmonizovaný rámec pro přeshraniční rozdělení, v nichž společnost převádí jmění na více než jednu existující společnost, protože tyto případy byly považovány za příliš složité, které vyžadují zapojení příslušných orgánů z několika členských států a znamenají další rizika z hlediska podvodu a obcházení uvedených pravidel.
- (39) V případě přeshraničního rozdělení zahrnujícího nově vznikající nástupnické společnosti by se od těch nástupnických společností, které se řídí jinými právními předpisy, než jsou právní předpisy členského státu rozdělované společnosti, mělo vyžadovat, aby splnily požadavky uvedených členských států na zakládání společnosti. Tyto podmínky zahrnují podmínky týkající se osob zbavených způsobilosti k členství ve statutárním orgánu.
- (40) Právo společností provést přeshraniční rozdělení za určitých okolností může být zneužito, například pro účely obcházení pracovněprávních norem, plateb sociálního zabezpečení, daňových povinností, práv věřitelů a menšinových společníků či pravidel o účasti zaměstnanců. S cílem bojovat proti takovému možnému zneužití se jako obecná zásada práva Unie od členských států vyžaduje, aby zajistily, že společnosti nevyužijí postup přeshraničního rozdělení za účelem vytvoření umělé konstrukce s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo společníků. Jelikož to představuje odchylku od základních svobod, musí se boj proti zneužití vykládat restriktivně a vycházet z individuálního posouzení všech příslušných okolností. Měl by se určit procesní a hmotněprávní rámec, který vymezuje prostor pro uvážení a umožňuje různé přístupy členských států, a současně stanoví požadavky na zefektivnění opatření, která by měly přijmout vnitrostátní orgány na boj proti zneužití v souladu s právem Unie.
- (41) Vzhledem ke složitosti přeshraničních rozdělení a četných dotčených zájmů je vhodné uložit kontrolu *ex ante*, aby se vytvořila právní jistota. Za tím účelem by se měl stanovit strukturovaný a mnohohrstevný postup, jímž příslušné orgány členského státu rozdělované společnosti a členského státu nástupnických společností zajistí, že rozhodnutí o schválení přeshraničního rozdělení bude přijato korektním, objektivním a nediskriminačním způsobem na základě všech příslušných prvků a s přihlédnutím k veškerým oprávněným veřejným zájmům, zejména ochraně zaměstnanců, společníků a věřitelů.
- (42) Aby bylo možné zohlednit všechny oprávněné zájmy zúčastněných stran, rozdělovaná společnost by měla zveřejnit projekt rozdělení obsahující nejdůležitější informace o navrženém přeshraničním rozdělení, včetně předpokládaného výměnného poměru cenných papírů nebo podílů, zakladatelských právních jednání nástupnických společností a časového harmonogramu navrženého pro přeshraniční rozdělení. Společníků, věřitelů a zaměstnanců společnosti provádějící přeshraniční rozdělení by se mělo oznámit, že mohou předložit připomínky týkající se rozdělení.
- (43) Rozdělovaná společnost by měla zpracovat zprávu za účelem poskytnutí informací svým společníkům. Zpráva by měla vysvětlit a zdůvodnit právní a hospodářské aspekty navrženého přeshraničního rozdělení, zejména dopady přeshraničního

rozdělení na společníky s ohledem na budoucí podnikání společnosti a strategický plán vedení. Měla by případně také obsahovat vysvětlení týkající se výměnného poměru, kritéria určující rozdělení podílů (akcií) a potenciální nápravná opatření dostupná pro společníky, pokud nesouhlasí s rozhodnutím o provedení přeshraničního rozdělení.

- (44) S cílem poskytnout informace svým zaměstnancům by rozdělovaná společnost měla vyhotovit zprávu vysvětlující dopady navrženého přeshraničního rozdělení na zaměstnance. Zpráva by měla vysvětlit zejména dopady navrženého přeshraničního rozdělení na zachování pracovních míst zaměstnanců, zda by došlo k nějaké věcné změně v pracovněprávních podmínkách a umístění provozoven společností, a jak by se tyto faktory týkaly každé dceřiné společnosti. Poskytnutím zprávy by neměla být dotčena použitelná informační a konzultační řízení zahájená na vnitrostátní úrovni v návaznosti na provádění směrnic 2001/23/ES, 2002/14/ES nebo 2009/38/ES.
- (45) Za účelem zajištění přesnosti informací obsažených v projektu rozdělení a ve zprávách určených pro společníky a zaměstnance a poskytnutí věcných prvků potřebných k posouzení, zda navržené rozdělení představuje umělou konstrukci, kterou nelze povolit, by se mělo vyžadovat zpracování zprávy nezávislého znalce posuzující plán rozdělení. V zájmu zabezpečení nezávislosti znalce by ho měl jmenovat příslušný orgán na žádost společnosti. Zpráva znalce by v této souvislosti měla uvádět veškeré podstatné informace, aby příslušný orgán členského státu rozdělované společnosti mohl přijmout informované rozhodnutí, zda má vydat osvědčení předcházející rozdělení, či nikoliv. Za tím účelem by znalec měl mít možnost obdržet veškeré důležité informace a listiny společnosti a provádět všechna nezbytná šetření, aby shromáždil všechny potřebné důkazy. Znalec by měl použít informace, konkrétně čistý obrát a hospodářský výsledek, počet zaměstnanců a obsah rozvahy připravené společností za účelem zpracování účetní závěrky v souladu s právními předpisy Unie a členských států. Avšak v zájmu ochrany všech důvěrných informací, včetně obchodního tajemství společnosti, by tyto informace neměly být součástí závěrečné zprávy znalce, která jako taková bude veřejně přístupná.
- (46) Aby se zamezilo nepřiměřeným nákladům a zátěži pro menší společnosti, které provádějí přeshraniční rozdělení, by mikropodniky a malé podniky definované v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 měly být osvobozeny od požadavku na vypracování zprávy nezávislého znalce.
- (47) Na základě projektu přeshraničního rozdělení a zpráv by měla valná hromada společníků rozdělované společnosti rozhodnout o tom, zda se má tento projekt schválit, či nikoliv. Je důležité, aby požadovaná většina pro takové hlasování byla dostatečně velká za účelem zajištění, že rozhodnutí o rozdělení bude kolektivní.
- (48) Je vhodné, aby se společníkům, kteří měli hlasovací práva a nehlasovali pro schválení projektu přeshraničního rozdělení, a společníkům bez hlasovacích práv, kteří nemohli předložit své stanovisko, poskytlo právo na vystoupení ze společnosti. Tito společníci by měli mít možnost vystoupit ze společnosti a obdržet za své podíly (akcie) peněžitou náhradu, která odpovídá hodnotě jejich podílů (akcií). Kromě toho by měli mít právo vznést u soudu námitku proti výpočtu a adekvátnosti uvedené nabídnuté peněžité náhrady a proti výměnnému poměru podílů (akcií), jestliže chtějí zůstat společníky jakékoli nástupnické společnosti. Jako součást tohoto řízení by soud měl mít možnost nařídit každé společnosti zapojené do přeshraničního rozdělení, aby buď zaplatila doplatek, nebo vydala další podíly (akcie).
- (49) Rozdělovaná společnost by v projektu měla navrhnout odpovídající prostředky pro ochranu věřitelů se zřetelem k přeshraničnímu rozdělení. Aby se navíc posílila ochrana

věřitelů v případě platební neschopnosti v návaznosti na přeshraniční rozdělení, měly by mít členské státy možnost požádat společnost, aby učinila prohlášení uvádějící, že si není vědoma žádného důvodu, proč by přeměněná společnost neměla být schopna plnit své závazky. Členské státy by měly mít možnost učinit řídicí orgán osobně odpovědný za přesnost prohlášení. Jelikož právní tradice se mezi členskými státy odlišují, pokud jde o prohlášení týkající se platební schopnosti a jejich případných důsledků, mělo by být ponecháno na členských státech, aby zpracovaly příslušné důsledky klamných nebo zavádějících prohlášení, včetně sankcí a odpovědností v souladu s unijním právem.

- (50) S cílem zaručit příslušnou ochranu věřitelů v případech, kdy nejsou spokojeni s ochranou poskytovanou ze strany společnosti v projektu přeshraničního rozdělení, věřitelé, kteří jsou dotčeni přeshraničním rozdělením, mohou požádat příslušný soudní nebo správní orgán členského státu rozdělované společnosti o ochranná opatření, která považují za odpovídající. Aby se usnadnilo posouzení újmy, měly by se stanovit určité domněnky, za nichž by věřitelé nebyli považováni za dotčené přeshraničním rozdělením, pokud je riziko ztráty pro věřitele zanedbatelné. Domněnka by se měla uplatnit, pokud je ve zprávě nezávislého znalce učiněn závěr, že není odůvodněně pravděpodobné, že by věřitelé byli dotčeni, nebo pokud je jim nabídnuto právo na zaplacení hodnoty vůči společnosti vzniklé rozdělením, nebo ručiteli, který je třetí stranou, která je rovnocenná hodnotě původní pohledávky věřitele a kterou lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku. Ochranou věřitelů stanovenou v této směrnici by neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy členského státu rozdělované společnosti týkající se plateb veřejným orgánům, včetně zdanění nebo příspěvků na sociální zabezpečení.
- (51) Aby se zajistilo náležité rozdělení úkolů mezi členské státy a účinná a efektivní kontrola přeshraničních rozdělení *ex-ante*, příslušný orgán členského státu rozdělované společnosti by měl mít pravomoc vydat osvědčení předcházející rozdělení, bez něhož by orgány členských států nástupnických společností neměly mít možnost dokončit postup přeshraničního rozdělení.
- (52) Vydání osvědčení předcházejícího rozdělení členským státem rozdělované společnosti by se mělo kontrolovat za účelem zajištění zákonnosti přeshraničního rozdělení. Příslušný orgán by měl do jednoho měsíce od podání žádosti společnosti rozhodnout, zda vydá osvědčení předcházející rozdělení, nemá-li vážné obavy z existence umělé konstrukce s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo společníků. V případě vážných obav by příslušný orgán měl provést hloubkové posouzení. Toto hloubkové posouzení by se však nemělo provádět soustavně, pouze případ od případu, existují-li vážné obavy z existence umělé konstrukce. Při jejich posuzování by příslušné orgány měly zohlednit přinejmenším řadu faktorů stanovených v této směrnici, které by se však měly v celkovém posouzení považovat pouze za orientační a neměly by se posuzovat izolovaně. Aby společnosti nebyly zatěžovány příliš zdlouhavým postupem, mělo by se podrobné posouzení v každém případě uzavřít do dvou měsíců a společnost by měla informována o tom, že podrobné posouzení bude provedeno.
- (53) Po obdržení osvědčení předcházejícího rozdělení a po ověření, že požadavky členského státu nástupnické společnosti nebo společností na jejich založení jsou splněny, by orgány členského státu nástupnických společností měly zapsat společnosti do svých obchodních rejstříků. Teprve po zapsání do rejstříku příslušný orgán členského státu rozdělované společnosti vymaže společnost ze svého rejstříku.

Přesnost informací uvedených v osvědčení předcházejícím rozdělení nemohou příslušné orgány členských států nástupnických společností napadnout.

- (54) Jako důsledek přeshraničního rozdělení se jmění rozdělované společnosti převede na nástupnické společnosti v souladu s přidělením stanoveným v projektu rozdělení a společníci rozdělované společnosti se stanou společníky nástupnických společností, nebo zůstanou společníky rozdělované společnosti, nebo se stanou společníky obou.
- (55) S cílem zajistit, aby účast zaměstnanců nebyla v důsledku přeshraničního rozdělení neoprávněně dotčena, existuje-li ve společnosti provádějící přeshraniční rozdělení systém účasti zaměstnanců, měly by nástupnické společnosti povinně mít právní formu, která umožňuje výkon takové účasti, kromě jiného i prostřednictvím účasti zástupců zaměstnanců v příslušných řídicích nebo dozorcích orgánech společností. Kromě toho by se v takovém případě měla konat jednání v dobré víře mezi společností a jejími zaměstnanci, a to podle postupu stanoveného ve směrnici 2001/86/ES, za účelem nalezení smírného řešení, které uvede právo společnosti na přeshraniční rozdělení do souladu s právy zaměstnanců na účast. Jako výsledek těchto jednání by se měla uplatňovat buď dohodnutá řešení na míru, nebo pokud nebude dosaženo dohody, měla by se standardní pravidla stanovená v příloze směrnice 2001/86/ES uplatňovat obdobně. Za účelem ochrany buď dohodnutého řešení, nebo uplatňování standardních pravidel, by společnost neměla mít v průběhu 3 let možnost zrušit práva účasti prostřednictvím provádění následných vnitrostátních nebo přeshraničních přeměn, fúzí nebo rozdělení.
- (56) Aby se předešlo obcházení práv zaměstnanců na účast prostřednictvím přeshraničního rozdělení, společnost provádějící rozdělení zapsaná v rejstříku členského státu, který pro zaměstnance poskytuje práva účasti, by neměla mít možnost provést přeshraniční rozdělení, aniž by ji nejdříve projednala se zaměstnanci nebo jejími zástupci, jestliže se průměrný počet zaměstnanců zaměstnaných touto společností rovná čtyřem pětinaм vnitrostátní prahové hodnoty pro uplatnění takové účasti zaměstnanců.
- (57) Aby byla zaručena práva zaměstnanců kromě práv na účast, směrnice 2009/38/ES, směrnice Rady 98/59/ES¹⁰, směrnice 2001/23/ES a směrnice 2002/14/ES nejsou touto směrnicí dotčeny. Vnitrostátní právní předpisy by se měly vztahovat také na otázky nespádající do oblasti působnosti této směrnice, například daně nebo sociální zabezpečení.
- (58) Ustanoveními této směrnice nejsou dotčeny právní a správní předpisy, včetně vymáhání daňových pravidel v přeshraničních přeměnách, fúzích a rozděleních, a vnitrostátních právních předpisů týkajících se daňových povinností členských států nebo jejich nižších územních nebo správních celků.
- (59) Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849¹¹ řešící rizika praní peněz a financování terorismu, zejména povinnosti

¹⁰ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 1).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského

týkající se provádění odpovídajících opatření hloubkové kontroly klienta na základě posouzení rizik a zjišťování skutečného vlastníka nově vytvořeného subjektu v členském státě jeho založení a jeho zapsání do rejstříku.

- (60) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž usnadnění a regulace přeshraničních přeměn, fúzí a rozdělení, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice to, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.
- (61) Tato směrnice dodržuje základní lidská práva a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (62) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011¹² zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (63) Komise by měla provést hodnocení této směrnice. Podle bodu 22 Interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹³ by uvedené hodnocení mělo vycházet z pěti kritérií účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě a mělo by sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích opatření.
- (64) Měly by se shromažďovat informace, aby se posoudilo plnění právních předpisů ve srovnání s cíli, které sledují, a aby pro hodnocení byly poskytnuty informace o právních předpisech v souladu s bodem 22 Interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
- (65) Směrnice (EU) 2017/1132 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,
- PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:**

Článek 1 **Změny směrnice (EU) 2017/1132**

Směrnice (EU) 2017/1132 se mění takto:

- 1) V článku 24 se písmeno e) nahrazuje tímto:

¹² Úř. věst. C 369, 19.1.2011, s. 14.

¹³ Úř. věst. L123, 12.5. 2016, s. 1.

„e) podrobný seznam údajů, které mají být předány pro účely výměny informací mezi rejstříky, jak je uvedeno v člancích 20, 34, 86h, 86o, 86p, 86q, 123, 127, 128, 130, 160j, 160q, 160r a 160s;“.

2) Název hlavy II se nahrazuje tímto:

„PŘEMĚNY, FÚZE A ROZDĚLENÍ KAPITÁLOVÝCH SPOLEČNOSTÍ“.

3) V hlavě II se vkládá kapitola – I, která zní:

„KAPITOLA – I

Přeshraniční přeměny

Článek 86a

Působnost

1. Tato kapitola se vztahuje na přeměnu kapitálové společnosti, která je založena podle práva některého členského státu a má sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu v Unii, ve společnost, která se řídí právním řádem jiného členského státu.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zavedly postup pro přeshraniční přeměnu uvedenou v odstavci 1.
3. Členské státy mohou rozhodnout, že tuto kapitolu nepoužijí na přeshraniční přeměny, na nichž se podílí družstvo, a to i v případě, kdy toto družstvo spadá pod definici pojmu „kapitálová společnost“ podle čl. 86a odst. 1.
4. Tato kapitola se nepoužije na přeshraniční přeměny, na nichž se podílí společnost, jejímž předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti, která provozuje svou činnost na základě zásady rozložení rizika a jejíž podílové jednotky jsou na žádost držitelů podílů přímo či nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z majetku této společnosti. Za rovnocenné odkupu nebo vyplacení se považuje jednání společnosti směřující k zajištění toho, aby se hodnota jejích podílových jednotek na burze významně nelišila od čisté hodnoty jejího majetku.

Článek 86b

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- 1) „kapitálovou společností“ (dále jen „společnost“) společnost, která má jednu z forem uvedených v příloze II;
- 2) „přeshraniční přeměnou“ operace, při níž společnost, aniž by byla zrušena či zanikla s likvidací, změní svou právní formu, pod kterou je zapsána ve výchozím členském státě, a přemísťuje přinejmenším své sídlo do cílového členského státu při zachování své právní subjektivity;
- 3) „výchozím členským státem“ členský stát, ve kterém je společnost zapsána ve své právní formě před přeshraniční přeměnou;
- 4) „cílovým členským státem“ členský stát, ve kterém bude společnost zapsána ve své právní formě v důsledku přeshraniční přeměny;

- 5) „rejstříkem“ rejstřík ústřední, obchodní či podnikový rejstřík uvedený v čl. 16 odst. 1;
- 6) „přeměněnou společností“ nově vytvořená společnost v cílovém členském státě od dne, kdy přeshraniční přeměna nabývá účinku.

Článek 86c

Podmínky pro přeshraniční přeměny

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že společnost zamýšlí provést přeshraniční přeměnu, výchozí a cílový členský stát ověří, že přeshraniční přeměna splňuje podmínky stanovené v odstavci 2.
2. Společnost není oprávněná provést přeshraniční přeměnu za těchto okolností:
 - a) bylo zahájeno řízení o zrušení nebo likvidaci této společnosti, nebo insolvenční řízení, jehož předmětem je tato společnost;
 - b) společnost je předmětem preventivní restrukturalizace zahájené z důvodu pravděpodobné platební neschopnosti;
 - c) probíhá pozastavení plateb;
 - d) společnost je předmětem nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU(*);
 - e) vnitrostátní orgány přijaly preventivní opatření s cílem zabránit zahájení řízení uvedených v písmenech a), b) nebo d).
3. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán výchozího členského státu nepovolil přeshraniční přeměnu, jestliže shledá, na základě individuálního posouzení konkrétního případu a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a okolnosti, že představuje umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo menšinových společníků.
4. Vnitrostátním právem výchozího členského státu se řídí ta část postupů a formálních požadavků, které je nutné dodržet v souvislosti s přeshraniční přeměnou, pro získání osvědčení předcházejícího přeměně, a vnitrostátním právem cílového státu se řídí ta část postupů a požadavků, které je nutné dodržet, navazující na obdržení osvědčení předcházejícího přeměně v souladu s právem Unie.

Článek 86d

Projekt přeshraniční přeměny

1. Řídící nebo správní orgán společnosti, která zamýšlí provést přeshraniční přeměnu, vyhotoví projekt přeshraniční přeměny. Projekt přeshraniční přeměny obsahuje alespoň tyto údaje:
 - a) právní formu, název a sídlo společnosti ve výchozím členském státě;
 - b) právní formu, název a navrhované umístění sídla společnosti vzniklé přeshraniční přeměnou v cílovém členském státě;
 - c) zakladatelská právní jednání společnosti v cílovém členském státě;
 - d) navrhovaný časový rozvrh přeshraniční přeměny;

- e) práva, která přeměněná společnost poskytuje společníkům se zvláštními právy nebo držitelům cenných papírů jiných než cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti, nebo opatření navrhovaná pro tyto osoby;
 - f) podrobné informace o ochranných opatřeních nabízených věřitelům;
 - g) den, od něhož se jednání společnosti vytvořené a zapsané ve výchozím členském státě bude považovat pro účely účetnictví za jednání přeměněné společnosti;
 - h) veškeré zvláštní výhody poskytnuté členům správních, řídicích, dozorčích nebo kontrolních orgánů přeměněné společnosti;
 - i) podrobné informace o nabídce peněžité náhrady pro společníky, kteří nesouhlasí s přeshraniční přeměnou v souladu s článkem 86j;
 - j) pravděpodobné dopady přeshraniční přeměny na zaměstnanost;
 - k) případně údaje o postupech, kterými se podle článku 86l stanoví úprava zapojení zaměstnanců do vymezování jejich práv na účast v přeměněné společnosti a možných variantách takové úpravy.
2. Členské státy umožní společnosti provádějící přeshraniční přeměnu, aby kromě úředních jazyků výchozího a cílového členského státu pro vyhotovení projektu přeshraniční přeměny a všech dalších souvisejících listin použila jazyk, který je běžný v odvětví mezinárodního obchodu a financí. Členské státy specifikují, které jazykové znění bude rozhodující v případě, že jsou mezi jednotlivými jazykovými zněními těchto listin shledány rozdíly.

Článek 86e

Zpráva řídicího nebo správního orgánu pro společníky

1. Řídicí nebo správní orgán společnosti provádějící přeshraniční přeměnu vypracuje zprávu, ve které objasní a zdůvodní právní a hospodářské aspekty přeshraniční přeměny.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 vysvětlí zejména:
 - a) dopady přeshraniční přeměny na budoucí podnikání společnosti a na strategický plán vedení;
 - b) dopady přeshraniční přeměny na společníky;
 - c) práva a prostředky nápravy dostupné pro společníky, kteří nesouhlasí s přeshraniční přeměnou v souladu s článkem 86j.
3. Zpráva uvedená v odstavci 1 tohoto článku se přinejmenším elektronicky zpřístupní společníkům nejpozději dva měsíce před konáním valné hromady uvedené v článku 86i. Zpráva se rovněž souběžně zpřístupní zástupcům zaměstnanců společnosti, která provádí přeshraniční přeměnu, respektive pokud tyto zástupci neexistují, přímo zaměstnancům.
4. Zpráva však není nutná v případě, že všichni společníci společnosti, která provádí přeshraniční přeměnu, souhlasili s tím, že se vzdávají tohoto požadavku.

Článek 86f

Zpráva řídicího nebo správního orgánu pro zaměstnance

1. Řídicí nebo správní orgán společnosti provádějící přeshraniční přeměnu vypracuje zprávu, ve které objasní dopady přeshraniční přeměny na zaměstnance.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 vysvětlí zejména:
 - a) dopady přeshraniční přeměny na budoucí podnikání společnosti a na strategický plán vedení;
 - b) dopady přeshraniční přeměny na ochranu pracovněprávních vztahů;
 - c) veškeré podstatné změny podmínek zaměstnání a místa podnikání společnosti;
 - d) zda se faktory uvedené pod písmeny a), b) a c) rovněž týkají jakékoliv dceřiné společnosti společnosti.
3. Zpráva uvedená v odstavci 1 tohoto článku se přinejmenším elektronicky zpřístupní zástupcům zaměstnanců společnosti, která provádí přeshraniční přeměnu, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnancům nejpozději dva měsíce před konáním valné hromady uvedené v článku 86i. Zpráva se rovněž souběžně zpřístupní společníkům společnosti, která provádí přeshraniční přeměnu.
4. Pokud řídicí nebo správní orgán společnosti, která provádí přeměnu, obdrží včas stanovisko zástupců jejích zaměstnanců nebo, pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnanců, jak stanoví vnitrostátní právo, jsou o tomto stanovisku informováni společníci a toto stanovisko se přiloží ke zprávě.
5. Zpráva uvedená v odstavci 1 není však nutná, pokud společnost, která provádí přeměnu, ani její případné dceřiné společnosti nemají žádné zaměstnance kromě těch, kteří tvoří součást řídicího nebo správního orgánu.
6. Odstavci 1 až 6 nejsou dotčena použitelná práva na informace a konzultace a řízení zahájená na vnitrostátní úrovni v návaznosti na provedení směrnic 2002/14/ES nebo 2009/38/ES.

Článek 86g

Přezkoumání nezávislým znalcem

1. Členské státy zajistí, aby společnost provádějící přeshraniční přeměnu požádala nejméně dva měsíce přede dnem valné hromady uvedené v článku 86i příslušný orgán určený v souladu s čl. 86m odst. 1, aby jmenoval znalce na přezkum a posouzení projektu přeshraniční přeměny a zpráv uvedených v člancích 86e a 86f, s výhradou ustanovení v odstavci 6 tohoto článku.

K žádosti o jmenování znalce se připojí:

 - a) projekt přeshraniční přeměny uvedený v článku 86d;
 - b) zprávy uvedené v člancích 86e a 86f.
2. Příslušný orgán jmenuje nezávislého znalce do pěti pracovních dnů od žádosti uvedené v odstavci 1 a obdržení projektu a zpráv. Znalec je nezávislý na společnosti provádějící přeshraniční přeměnu a může jít o fyzickou či právnickou osobu v závislosti na právu výchozího členského státu. Při posuzování nezávislosti znalce zohlední členské státy rámec zavedený v člancích 22 a 22b směrnice 2006/43/ES.
3. Znalec vyhotoví písemnou zprávu uvádějící přinejmenším:

- a) podrobné posouzení přesnosti zpráv a informací předložených společností provádějící přeshraniční přeměnu;
 - b) popis všech skutečností nutných pro to, aby příslušný orgán určený v souladu s čl. 86m odst. 1 mohl provést hloubkové posouzení ke stanovení, zda zamýšlená přeměna představuje umělou konstrukci v souladu s článkem 86n, včetně přinejmenším: charakteristiky usazení v cílovém členském státě, mimo jiné záměr, odvětví, investice, čistý obrat, hospodářský výsledek, počet zaměstnanců, obsah rozvahy, daňovou rezidenci, majetek a jeho umístění, obvyklé místo výkonu práce zaměstnanců a zvláštních skupin zaměstnanců, místo, kam jsou splatné příspěvky na sociální zabezpečení, a obchodní rizika, která na sebe přijímá přeměněná společnost v cílovém členském státě a ve výchozím členském státě.
4. Členské státy zajistí, aby nezávislý znalec měl právo získat od společnosti provádějící přeshraniční přeměnu veškeré relevantní informace a listiny a mohl provádět všechna nutná šetření za účelem ověření všech skutečností v projektu nebo zpráv vedení. Znalec má rovněž právo obdržet připomínky a stanoviska zástupců zaměstnanců společnosti, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnanců, a rovněž věřitelů a společníků společnosti.
5. Členské státy zajistí, aby informace předložené nezávislému znalci mohly být použity pouze pro účely tvorby jeho zprávy a aby důvěrné informace, včetně obchodního tajemství, nebyly zpřístupněny. Znalec může případně příslušnému orgánu určenému v souladu s čl. 86m odst. 1 předložit samostatný dokument obsahující tyto důvěrné informace a tento samostatný dokument se zpřístupní pouze společnosti provádějící přeshraniční přeměnu a nezpřístupní se žádné třetí osobě.
6. Členské státy vyjmou mikropodniky a malé podniky podle definice v doporučení Komise 2003/361/ES (**) z ustanovení tohoto článku.

Článek 86h *Zveřejnění*

1. Členské státy zajistí, aby výchozí členský stát zveřejnil a veřejně zpřístupnil v rejstříku nejméně jeden měsíc přede dnem konání valné hromady, která má rozhodnout o přeměně, následující listiny:
- a) projekt přeshraniční přeměny;
 - b) případnou zprávu nezávislého znalce uvedenou v článku 86g;
 - c) oznámení informující společníky, věřitele a zaměstnance společnosti provádějící přeshraniční přeměnu o tom, že mohou společnosti a příslušnému orgánu určenému v souladu s čl. 86m odst. 1 předložit přede dnem konání valné hromady připomínky k listinám uvedeným v písmenu a) a b) odstavce 1.
- Listiny uvedené v odstavci 1 se zpřístupní rovněž prostřednictvím systému uvedeného v článku 22.
2. Členské státy mohou od povinnosti zveřejnění stanovené v odstavci 1 osvobodit společnost provádějící přeshraniční přeměnu, jež po nepřetržitou dobu začínající alespoň jeden měsíc před stanoveným dnem konání valné hromady, která má rozhodnout o projektu přeměny, a končící nejdříve skončením této valné hromady zpřístupní listiny uvedené v odstavci 1 bezplatně veřejnosti na svých internetových stránkách.

Členské státy však nestanoví v souvislosti s tímto osvobozením jiné požadavky a omezení než ty, jež jsou nezbytné k zabezpečení internetových stránek a ověření pravosti listin, a to pouze jsou-li v rozsahu přiměřeném pro dosažení těchto cílů.

3. V případě, že společnost hodlající provést přeshraniční přeměnu zveřejní projekt přeshraniční přeměny v souladu s odstavcem 2, předloží rejstříku výchozího členského státu nejméně jeden měsíc přede dnem valné hromady, která má o projektu rozhodovat, tyto informace:
 - a) právní formu, název a sídlo společnosti ve výchozím členském státě, jakož i navrhované sídlo přeměněné společnosti v cílovém členském státě;
 - b) rejstřík, u kterého jsou uloženy listiny uvedené v článku 14 pro společnost provádějící přeshraniční přeměnu, a číslo zápisu v rejstříku;
 - c) odkaz na úpravu výkonu práv věřitelů, zaměstnanců a společníků;
 - d) podrobné informace o internetových stránkách, kde lze online zdarma získat projekt přeshraniční přeměny, oznámení a zprávu znalce uvedené v odstavci 1 a úplné informace o úpravách uvedených v písmenu c) tohoto odstavce.
4. Členské státy zajistí, aby požadavky uvedené v odstavcích 1 a 3 bylo možné zcela splnit online, aniž by bylo nutné dostavit se k jakémukoliv příslušnému orgánu ve výchozím členském státu osobně.

Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.
5. Členské státy mohou požadovat vedle povinnosti zveřejnění uvedené v odstavcích 1, 2 a 3, aby projekt přeshraniční přeměny nebo informace uvedené v odstavci 3 byly zveřejněny v jejich vnitrostátním věstníku. Členský stát v takovém případě zajistí, aby rejstřík předal příslušné informace vnitrostátnímu věstníku.
6. Členské státy zajistí, aby listiny uvedené v odstavci 1 byly zdarma přístupné veřejnosti. Členské státy dále zajistí, aby jakékoliv poplatky účtované rejstříky společnosti provádějící přeshraniční přeměnu za zveřejnění uvedené v odstavcích 1 a 3 a případně za zveřejnění uvedené v odstavci 5 nepřekročily správní náklady na poskytování služby.

Článek 86i

Schválení valnou hromadou

1. Po vzetí zpráv uvedených v člancích 86e, 86f a 86g na vědomí rozhodne valná hromada společnosti provádějící přeměnu usnesením o tom, zda schvaluje projekt přeshraniční přeměny. Společnost informuje příslušný orgán určený v souladu s čl. 86m odst. 1 o rozhodnutí valné hromady.
2. Valná hromada společnosti provádějící přeměnu si může vyhradit právo podmínit provedení přeshraniční přeměny tím, že valná hromada výslovně potvrdí úpravy uvedené v článku 86l.
3. Členské státy zajistí, aby schválení jakékoliv změny projektu přeshraniční přeměny vyžadovalo nejméně dvoutřetinovou většinu, nikoliv však více než 90 % hlasů připadajících buď na zastoupené podíly (akcie), nebo na zastoupený upsaný základní kapitál. Práh pro většinu však v žádném případě nesmí být vyšší, než je práh stanovený ve vnitrostátních právních předpisech pro schválení přeshraniční fúze.

4. Valná hromada rovněž rozhodne o tom, zda přeshraniční přeměna bude vyžadovat změnu zakladatelských právních jednání společnosti provádějící přeměnu.
5. Členské státy zajistí, aby schválení přeshraniční přeměny valnou hromadou nebylo možné napadnout výlučně z důvodu, že peněžitá náhrada uvedená v článku 86j nebyla stanovena v odpovídající výši.

Článek 86j
Ochrana společníků

1. Členské státy zajistí, aby tito společníci společnosti provádějící přeshraniční přeměnu měli právo zcizit své podíly (akcie) za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 6:
 - a) společníci držící podíly (akcie) s hlasovacími právy, kteří nehlasovali pro schválení projektu přeshraniční přeměny;
 - b) společníci držící podíly (akcie) bez hlasovacích práv.
2. Členské státy zajistí, aby společníci uvedení v odstavci 1 mohli zcizit své podíly (akcie) výměnou za vyplacení odpovídající peněžité náhrady hned, jak přeshraniční přeměna nabude účinnosti v souladu s článkem 86r, jedné či vícero z těchto osob:
 - a) společnosti provádějící přeshraniční přeměnu;
 - b) zbývajícím společníkům dané společnosti;
 - c) třetím stranám v dohodě se společností provádějící přeměnu.
3. Členské státy zajistí, aby společnost provádějící přeshraniční přeměnu nabídla svým společníkům, uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, kteří si přejí vykonat své právo na zcizení svých podílů, odpovídající náhradu v projektu přeshraniční přeměny, jak je specifikováno v čl. 86d odst. 1 písm. i). Členské státy rovněž stanoví lhůtu pro přijetí nabídky, která nesmí v žádném případě překročit jeden měsíc po konání valné hromady uvedené v článku 86i. Členské státy dále zajistí, aby společnost měla možnost přijmout nabídku komunikovanou elektronickými prostředky na adrese, kterou pro tento účel uvedla.

Nabýváním vlastních podílů (akcií) společností provádějící přeshraniční přeměnu však nejsou dotčena vnitrostátní pravidla upravující nabývání vlastních podílů společností.
4. Členské státy zajistí, aby nabídka peněžité náhrady byla podmíněna nabytím účinnosti přeshraniční přeměny v souladu s článkem 86r. Členské státy dále stanoví lhůtu pro vyplacení peněžité náhrady, která v žádném případě nesmí překročit jeden měsíc od nabytí účinnosti přeshraniční přeměny.
5. Členské státy stanoví, aby každý společník, který přijal nabídku peněžité náhrady uvedenou v odstavci 3, avšak který má za to, že tato náhrada nebyla stanovena v odpovídající výši, měl právo požádat vnitrostátní soud ve lhůtě jednoho měsíce od přijetí nabídky, aby přepočítal výši nabídnuté peněžité náhrady.
6. Členské státy zajistí, aby právo výchozího členského státu upravovalo práva uvedená v odstavcích 1 až 5 a aby soudy tohoto členského státu byly příslušné. Každý společník, který přijal nabídku peněžité náhrady za zcizení jeho podílu (akcií), je oprávněn zahájit řízení uvedené v odstavci 5 nebo se stát jeho účastníkem.

Článek 86k
Ochrana věřitelů

1. Členské státy mohou požadovat, aby řídicí nebo správní orgán společnosti provádějící přeshraniční přeměnu učinil prohlášení přesně zachycující finanční situaci společnosti jako součást projektu přeshraniční přeměny uvedeného v článku 86d. Prohlášení uvede, že na základě informací dostupných řídicímu nebo správnímu orgánu společnosti ke dni prohlášení a po provedení přiměřeného šetření tyto orgány nevidí žádný důvod, proč by společnost po nabytí účinnosti přeměny neměla být schopná dostát svým závazkům v době jejich splatnosti. Prohlášení se učiní nejdříve jeden měsíc před zveřejněním projektu přeshraniční přeměny v souladu s článkem 86h.
2. Členské státy zajistí, aby se věřitelé, kteří nejsou spokojeni s ochranou svých zájmů poskytovanou v projektu přeshraniční přeměny, jak je stanovena v čl. 86d písm. f), mohli obrátit na příslušný správní nebo soudní orgán pro odpovídající ochranná opatření ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění uvedeného v článku 86h.
3. Předpokládá se, že věřitelé společnosti provádějící přeshraniční přeměnu nejsou dotčeni přeshraniční přeměnou v žádné z následujících situací:
 - a) v případě, že společnost spolu s projektem přeměny zveřejní zprávu nezávislého znalce, ve které je shledáno, že není odůvodněně pravděpodobné, že by práva věřitelů byla neoprávněně dotčena. Nezávislý znalec by měl být jmenován nebo schválen příslušným orgánem a měl by splňovat požadavky stanovené v čl. 86g odst. 2;
 - b) v případě, že je věřitelům nabídnuto právo na zaplacení vůči ručiteli, který je třetí stranou, nebo vůči společnosti vzniklé přeshraniční přeměnou, přinejmenším rovnocenné hodnoty, jakou měla jejich původní pohledávka, které lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku a jeho úvěrová kvalita bude odpovídat minimálně původní pohledávce věřitele bezprostředně po dokončení přeměny.
4. Odstavci 1, 2 a 3 není dotčeno uplatňování vnitrostátních právních předpisů výchozího členského státu týkajících se uspokojení nebo zajištění plateb splatných veřejným subjektům.

Článek 86l
Účast zaměstnanců

1. Aniž je dotčen odstavec 2, vztahují se na společnost vzniklou přeshraniční přeměnou případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v cílovém členském státě.
2. Případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v cílovém členském státě se však nepoužijí, pokud společnost provádějící přeshraniční přeměnu měla v průběhu šesti měsíců před zveřejněním projektu přeshraniční přeměny podle článku 86d této směrnice průměrný počet zaměstnanců rovnající se čtyřem pětina platné prahové hodnoty stanovené v právu výchozího členského státu, což způsobuje účast zaměstnanců ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 2001/86/ES, nebo pokud vnitrostátní právo cílového členského státu nestanoví:
 - a) alespoň stejný rozsah účasti zaměstnanců, jaký existoval ve společnosti před přeměnou, přičemž se tento rozsah vyjadřuje podílem zástupců zaměstnanců mezi členy správního nebo dozorčího orgánu nebo jejich výborů nebo řídicí

skupiny příslušné pro útvary společnosti, které jsou zodpovědné za zisk, jsou-li zaměstnanci zastoupeni, nebo

- b) pro zaměstnance podniků společnosti vzniklé přeměnou, které se nacházejí v jiném členském státě, stejný nárok na výkon práv na účast, jaký mají zaměstnanci v cílovém členském státě.
3. V případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku upraví členské státy účast zaměstnanců v přeměněné společnosti i jejich zapojení do vymezování těchto práv, aniž jsou dotčeny odstavce 4 až 7 tohoto článku, obdobně podle zásad a postupů uvedených v čl. 12 odst. 2, 3 a 4 nařízení (ES) č. 2157/2001 a těchto ustanovení směrnice 2001/86/ES:
- a) čl. 3 odst. 1, odst. 2 písm. a) bod i), odst. 2 písm. b), odstavec 3, odst. 4 první pododstavec první odrážka a druhý pododstavec, odstavec 5, odst. 6 třetí pododstavec a odstavec 7;
 - b) čl. 4 odst. 1, odst. 2 písm. a), g) a h), odstavce 3 a 4;
 - c) článek 5;
 - d) článek 6;
 - e) čl. 7 odst. 1 první pododstavec;
 - f) články 8, 9, 10 a 12;
 - g) části 3 písm. a) přílohy.
4. Při stanovování zásad a postupů podle odstavce 3 členské státy:
- a) přiznají zvláštnímu vyjednávacímu výboru právo rozhodnout dvoutřetinovou většinou svých členů zastupujících nejméně dvě třetiny zaměstnanců, že nebude zahájeno žádné vyjednávání nebo že již zahájená vyjednávání budou skončena a budou uplatněna pravidla pro účast platná v cílovém členském státě;
 - b) v případě, že se po předchozím vyjednávání uplatňují referenční ustanovení týkající se účasti, a aniž jsou tato ustanovení dotčena, se mohou rozhodnout omezit podíl zástupců zaměstnanců ve správním orgánu přeměněné společnosti. Pokud se však správní nebo dozorčí rada společnosti provádějící přeměnu skládala nejméně z jedné třetiny ze zástupců zaměstnanců, nesmí vést toto omezení v žádném případě k tomu, aby byl podíl zaměstnanců ve správním orgánu nižší než jedna třetina;
 - c) zajistí, aby pravidla pro účast zaměstnanců, která platila před přeshraniční přeměnou, nadále platila až do dne použitelnosti následně odsouhlasených pravidel, nebo při neexistenci odsouhlasených pravidel až do použitelnosti standardních pravidel v souladu s částí 3 písm. a) přílohy.
5. Rozšíření práv na účast na zaměstnance přeměněné společnosti uvedené v odst. 2 písm. b), kteří jsou zaměstnáni v jiném členském státě, nezavazuje členské státy, které se pro toto rozšíření rozhodnou, přihlížet k těmto zaměstnancům při výpočtu prahových hodnot pro počty zaměstnanců, při jejichž překročení vznikají práva na účast podle vnitrostátního práva.
6. Existuje-li ve společnosti provádějící přeshraniční přeměnu systém účasti zaměstnanců, musí mít tato společnost právní formu, která umožňuje výkon práv na účast.

7. Existuje-li v přeměněné společnosti systém účasti zaměstnanců, musí tato společnost přijmout opatření, aby zajistila, že práva zaměstnanců na účast budou v případě následné přeshraniční či vnitrostátní fúze, rozdělení nebo přeměny během tří let po nabytí účinnosti přeshraniční přeměny chráněna tím, že se použijí obdobně pravidla stanovená v odstavcích 1 až 6.
8. Společnost svým zaměstnancům oznámí bez zbytečného odkladu výsledek vyjednávání, které se týká účasti zaměstnanců.

Článek 86m

Osvědčení předcházející přeměně

1. Členské státy určí orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraniční přeměny s ohledem na tu část postupů, která se řídí vnitrostátním právem výchozího členského státu, a k vydání osvědčení předcházejícího přeměně, které potvrzuje splnění všech relevantních podmínek a řádné dokončení všech postupů a náležitostí ve výchozím členském státě.
2. Členské státy zajistí, aby k žádosti o získání osvědčení předcházejícího přeměně společnosti provádějící přeshraniční přeměnu byl připojen:
 - a) projekt přeměny uvedený v článku 86d;
 - b) zprávy uvedené v člancích 86e, 86f, respektive 86g;
 - c) informace o usnesení valné hromady o schválení přeměny uvedené v článku 86i.

Projekt přeměny a zprávy podle článku 86g se příslušnému orgánu nemusí předkládat opětovně.

3. Členské státy zajistí, aby žádost uvedenou v odstavci 2, včetně překládání veškerých informací a listin bylo možné vyhotovit zcela online bez nutnosti dostavení se k příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 1 osobně.

Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu, kterému se mají příslušné informace a listiny předložit v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.

4. Pokud jde o dodržování pravidel pro účast zaměstnanců, jak jsou stanovena v článku 86l, výchozí členský stát ověří, že projekt přeshraniční přeměny uvedený v odstavci 2 tohoto článku obsahuje informace o postupech, jak určit příslušnou úpravu, a o možných variantách takové úpravy.
5. V rámci posouzení zákonnosti uvedeného v odstavci 1 přezkoumá příslušný orgán toto:
 - a) listiny a informace uvedené v odstavci 2;
 - b) všechny připomínky a stanoviska předložené zúčastněnými osobami v souladu s čl. 86h odst. 1;
 - c) případně informace společnosti o tom, že postup uvedený v čl. 86l odst. 3 a 4 byl zahájen.
6. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán určený v souladu s odstavcem 1 mohl konzultovat jiné příslušné orgány s působností v jednotlivých oblastech dotčených přeshraniční přeměnou.

7. Členské státy zajistí, aby posouzení příslušným orgánem proběhlo ve lhůtě jednoho měsíce od dne obdržení informací o schválení přeměny valnou hromadou společnosti. Posouzení má jeden z těchto výsledků:
- a) v případě, kdy příslušný orgán určí, že přeshraniční přeměna spadá do působnosti vnitrostátních právních předpisů přijatých k provedení této směrnice, že splňuje příslušné podmínky a že byly dokončeny všechny nezbytné postupy a náležitosti, vydá příslušný orgán osvědčení předcházející přeměně;
 - b) v případě, kdy příslušný orgán určí, že přeshraniční přeměna nespadá do působnosti vnitrostátních právních předpisů přijatých k provedení této směrnice, osvědčení předcházející přeměně nevydá a informuje o důvodech svého rozhodnutí společnost. Stejně platí rovněž pro situace, kdy příslušný orgán určí, že přeshraniční přeměna nesplňuje všechny příslušné podmínky nebo že nebyly dokončeny všechny nezbytné postupy a náležitosti a společnost po výzvě k přijetí nezbytných kroků tak neučinila;
 - c) v případě, že má příslušný orgán vážné obavy, že přeshraniční přeměna může představovat umělou konstrukci uvedenou v čl. 86c odst. 3, může rozhodnout o provedení hloubkového posouzení v souladu s článkem 86n a informuje společnost o rozhodnutí provést takové posouzení a o jeho následném výsledku.

Článek 86n **Hloubkové posouzení**

1. Členské státy zajistí, aby za účelem posouzení, zda přeshraniční přeměna představuje umělou konstrukci ve smyslu čl. 86c odst. 3, příslušný orgán výchozího členského státu provedl hloubkové posouzení všech relevantních skutečností a okolností a zohlednil přinejmenším toto: charakteristiku usazení v cílovém členském státě, mimo jiné záměr, odvětví, investice, čistý obrát, hospodářský výsledek, počet zaměstnanců, obsah rozvahy, daňovou rezidenci, majetek a jeho umístění, obvyklé místo výkonu práce zaměstnanců a zvláštních skupin zaměstnanců, místo, kam jsou splatné příspěvky na sociální zabezpečení, a obchodní rizika, která na sebe přijímá přeměněná společnost v cílovém členském státě a ve výchozím členském státě.
- Tyto skutečnosti lze považovat za pouze orientační pro celkové posouzení a nelze je tedy posuzovat izolovaně.
2. Členské státy zajistí, aby v případě, že se příslušný orgán uvedený v odstavci 1 rozhodne provést hloubkové posouzení, může vyslechnout společnost a všechny strany, které předložily připomínky podle čl. 86h odst. 1 písm. c) v souladu s vnitrostátním právem. Příslušné orgány uvedené v odstavci 1 mohou rovněž vyslechnout kteroukoliv jinou zúčastněnou třetí osobu v souladu s vnitrostátním právem. Příslušný orgán přijme konečné rozhodnutí ohledně vydání osvědčení předcházejícího přeměně do dvou měsíců od zahájení hloubkového posouzení.

Článek 86o **Přezkum a předání osvědčení předcházejícího přeměně**

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že příslušným orgánem výchozího členského státu není soud, bylo rozhodnutí příslušného orgánu o vydání nebo odeprání vydání osvědčení předcházejícího přeměně předmětem soudního přezkumu v souladu s

vnitrostátním právem. Členské státy navíc zajistí, aby osvědčení předcházející přeměně nenabýlo účinnosti před vypršením určité lhůty umožňující podat osobám žalobu k příslušnému osudu a získat případně předběžná opatření.

2. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí o vydání osvědčení předcházejícího přeměně bylo zasláno orgánům uvedeným v čl. 86m odst. 1 a rozhodnutí o vydání či odepření vydání osvědčení předcházejícího přeměně byla dostupná prostřednictvím systému propojení rejstříků vytvořeného v souladu s článkem 22.

Článek 86p

Kontrola zákonnosti přeshraniční přeměny cílovým členským státem

1. Členské státy určí orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraniční přeměny s ohledem na tu část postupů, která se řídí vnitrostátním právem cílového členského státu, a ke schválení přeshraniční přeměny, jestliže přeměna splňuje všechny relevantní podmínky a byly řádně dokončeny všechny postupy a náležitosti ve výchozím členském státě.

Příslušný orgán cílového členského státu zejména zajistí, aby navrhovaná přeměněná společnost dodržovala ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se zakládání společností a aby byly případně určeny úpravy účasti zaměstnanců v souladu s článkem 86l.

2. Pro účely odstavce 1 předloží společnost provádějící přeshraniční přeměnu orgánu uvedenému v odstavci 1 projekt přeshraniční přeměny schválený valnou hromadou uvedenou v článku 86i.
3. Každý členský stát zajistí, aby žádost uvedenou v odstavci 1 společností provádějící přeshraniční přeměnu, která zahrnuje předložení jakýchkoliv informací a listin, bylo možné zcela vyhotovit online, aniž by bylo nutné dostavit se k příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 1 osobně.

Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu členského státu, kterému se mají příslušné informace a listiny předložit v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.

4. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 bez zbytečného odkladu potvrdí přijetí osvědčení předcházejícího přeměně uvedeného v článku 86m a jiných informací a listin vyžadovaných právem cílového členského státu. Vydá rozhodnutí o schválení přeshraniční přeměny, jakmile dokončil posouzení příslušných podmínek.
5. Osvědčení předcházející přeměně uvedené v odstavci 4 přijme příslušný orgán uvedený v odstavci 1 jako přesvědčivý důkaz řádného dokončení postupů a náležitostí podle vnitrostátního práva výchozího členského státu, bez něhož nelze přeshraniční přeměnu schválit.

Článek 86q

Zápis do rejstříku

1. Právo výchozího a cílového členského státu určuje, jakou formou se na území těchto států zveřejňuje dokončení přeshraniční přeměny v rejstříku.
2. Členské státy zajistí, aby přinejmenším tyto informace byly zapsány do jejich rejstříků, které je veřejně zpřístupní prostřednictvím systému uvedeného v článku 22:

- a) číslo zápisu přeměněné společnosti v rejstříku jako výsledek přeshraniční přeměny;
 - b) den zápisu přeměněné společnosti v cílovém členském státě;
 - c) den výmazu nebo odstranění společnosti provádějící přeshraniční přeměnu z rejstříku výchozího členského státu;
 - d) registrační čísla ve výchozím členském státě společnosti provádějící přeměnu a přeměněné společnosti v cílovém členském státě.
3. Členské státy zajistí, aby rejstřík v cílovém členském státě oznámil rejstříku ve výchozím členském státě prostřednictvím systému uvedeného v článku 22, že přeměněná společnost byla zapsána. Členské státy rovněž zajistí, aby zápis společnosti provádějící přeměnu byl vymazán ihned po obdržení oznámení, nikoliv však předtím.

Článek 86r

Den nabytí účinnosti přeshraniční přeměny

Přeshraniční přeměna nabývá účinnosti dnem zápisu přeměněné společnosti v cílovém členském státě po kontrole zákonnosti a schválení uvedených v článku 86p.

Článek 86s

Účinky přeshraniční přeměny

1. Přeshraniční přeměna, provedená v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijatými k provedení této směrnice, má tyto účinky:
- a) veškeré jmění společnosti provádějící přeshraniční přeměnu, včetně smluv, úvěrů, práv a závazků přechází na přeměněnou společnost;
 - b) společníci společnosti, která provedla přeměnu, se stávají společníky přeměněné společnosti, pokud nevyužili práva na vystoupení uvedeného v čl. 86j odst. 2;
 - c) práva a povinnosti společnosti provádějící přeshraniční přeměnu vyplývající z pracovních smluv nebo pracovněprávních poměrů, které existují ke dni nabytí účinnosti přeshraniční přeměny, přecházejí k témuž dni v důsledku nabytí účinnosti této přeshraniční přeměny na společnost vzniklou přeshraniční přeměnou;
 - d) sídla přeměněné společnosti ve výchozím členském státě se lze dovolávat až do okamžiku, kdy je společnost provádějící přeměnu vymazána z rejstříku ve výchozím členském státě, nebylo-li prokázáno, že třetí strana věděla, nebo měla vědět o sídle v cílovém členském státě.
2. Činnosti přeměněné společnosti prováděné po dni zápisu v cílovém členském státě a před tím, než je společnost provádějící přeměnu vymazána z rejstříku ve výchozím členském státě, se považují za činnosti přeměněné společnosti.
3. Přeměněná společnost odpovídá za veškeré ztráty vzniklé v důsledku rozdílů ve vnitrostátních právních rádech výchozího a cílového členského státu, jestliže smluvní strana nebo protistrana společnosti provádějící přeměnu nebyla informována o přeshraniční přeměně danou společností před uzavřením smlouvy.

Článek 86t
Odpovědnost nezávislých znalců

Členské státy stanoví pravidla upravující přinejmenším občanskoprávní odpovědnost nezávislých znalců pověřených vypracovat zprávy uvedené v článku 86g a čl. 86g odst. 2 písm. a), a to rovněž za zaviněné jednání při plnění jejich povinností.

Článek 86u
Platnost

Přeshraniční přeměna, která nabyla účinnosti v souladu s postupy, kterými se provádí tato směrnice, nesmí být prohlášena za neplatnou.

-
- (*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).“
- 4) V článku 119 se bod 2) mění takto:
- a) na konec písmene c) se doplňuje toto „; nebo“;
 - b) doplňuje se nové písmeno d), které zní:
„d) jedna nebo více společností převádějí po svém zrušení bez likvidace celé své jmění na jinou již existující společnost, nástupnickou společnost, bez vydávání nových podílů (akcií) nástupnickou společností, pokud jedna osoba drží přímo či nepřímo všechny podíly (akcie) fúzujících společností nebo společnici fúzujících společností drží své podíly (akcie) ve stejném poměru ve všech fúzujících společnostech.“
- 5) V článku 120 se odstavec 4 nahrazuje tímto:
- „4. Členské státy zajistí, aby se tato kapitola nepoužila na společnost nebo společnosti, jestliže:
- a) bylo zahájeno řízení o zrušení nebo likvidaci této společnosti, nebo insolvenční řízení, jehož předmětem je tato společnost či společnosti;
 - b) společnost je předmětem preventivní restrukturalizace zahájené z důvodu pravděpodobné platební neschopnosti;
 - c) probíhá pozastavení plateb;
 - d) společnost je předmětem nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU;
 - e) vnitrostátní orgány přijaly preventivní opatření s cílem zabránit zahájení řízení uvedených v písmenech a), b) nebo d).“
- 6) Článek 121 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se zrušuje písmeno a);
 - b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Mezi předpisy a náležitosti uvedené v odst. 1 písm. b) patří zejména předpisy o postupu přijímání rozhodnutí o fúzi a o ochraně zaměstnanců, pokud jde o jiná práva než práva uvedená v článku 133.“
- 7) Článek 122 se mění takto:
- a) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) zakladatelská právní jednání společnosti vzniklé přeshraniční fúzí;“
 - b) doplňují se nová písmena m) a n), která zní:

„m) podrobné informace o nabídce peněžité náhrady pro společníky, kteří nesouhlasí s přeshraniční fúzí v souladu s článkem 126a;

n) podrobné informace o ochranných opatření nabízených věřitelům.“;
 - c) doplňuje se druhý pododstavec, který zní:

„Členské státy umožní fúzujícím společnostem, aby kromě úředního jazyka každého členského státu fúzujících společností pro vyhotovení společného projektu přeshraniční fúze a všech dalších souvisejících listin použily jazyk, který je běžný v odvětví mezinárodního obchodu a financí. Členské státy specifikují, které jazykové znění bude rozhodující v případě, že jsou mezi jednotlivými jazykovými zněními těchto listin shledány rozdíly.“
- 8) Vkládá se článek 122a, který zní:

*„Článek 122a
Účetní den*

1. V případě, že společnost vzniklá přeshraniční fúzí sestavuje roční účetní závěrky podle mezinárodních účetních standardů stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002(*), den, od kterého se transakce fúzujících společností považují za transakce společnosti vzniklé fúzí, se určí v souladu s těmito účetními standardy.

Bez ohledu na první pododstavec účetní den stanovený ve společném projektu přeshraniční fúze je den, kdy přeshraniční fúze nabývá účinnosti, jak je uvedeno v článku 129, pokud fúzující společnosti neurčí jiný den za účelem usnadnění procesu fúze. V takovém případě účetní den musí splňovat tyto požadavky:

 - a) nesmí předcházet rozvahovému dni poslední roční účetní závěrky sestavené a zveřejněné jakoukoliv z fúzujících společností;
 - b) musí společnosti vznikající fúzí umožnit, aby sestavila svou roční účetní závěrku zahrnující účinky fúze v souladu s právem Unie a právem členských států k rozvahovému dni bezprostředně po dni, ke kterému přeshraniční fúze nabývá účinnosti.
2. Členské státy zajistí, aby ode dne uvedeného v odstavci 1 bylo jednání fúzujících společností považováno pro účely účetnictví za jednání společnosti vzniklé přeshraniční fúzí podle vnitrostátních právních předpisů všech fúzujících společností.
3. Členské státy zajistí, aby v účetní závěrce pro uznávání a oceňování jmění, které má být v rámci přeshraniční fúze sloučením převáděno, jako společný základ použily

všechny fúzující společnosti účetní režim nástupnické společnosti od dne uvedeného v odstavci 1.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).“

9) Články 123 a 124 se nahrazují tímto:

*„Článek 123
Zveřejnění*

1. Členské státy zajistí, aby společný projekt přeshraniční fúze byl zveřejněn a veřejně zpřístupněn v jejich příslušných rejstřících uvedených v článku 16 nejmeně jeden měsíc přede dnem konání valné hromady, která má o nich rozhodnout. Tento společný projekt se zpřístupní rovněž prostřednictvím systému uvedeného v článku 22.
2. Členské státy mohou od povinnosti zveřejnění stanovené v odstavci 1 osvobodit fúzující společnosti, jež po nepřetržitou dobu začínající alespoň jeden měsíc před stanoveným dnem konání valné hromady, která má rozhodnout o společném projektu fúze, a končící nejdříve skončením této valné hromady zpřístupní společný projekt fúze bezplatně veřejnosti na své internetových stránkách.
Členské státy však nestanoví v souvislosti s tímto osvobozením jiné požadavky a omezení než ty, jež jsou nezbytné k zabezpečení internetových stránek a ověření pravosti listin, a to pouze jsou-li v rozsahu přiměřeném pro dosažení těchto cílů.
3. V případě, že fúzující společnosti zveřejní společný projekt přeshraniční fúze v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, zveřejní se nejmeně jeden měsíc přede dnem valné hromady, která rozhoduje o projektu, v příslušných vnitrostátních rejstřících uvedených v článku 16 tyto informace:
 - a) právní forma, název a sídlo každé z fúzujících společností a právní forma, název a sídlo navrhované pro každou nově vytvářenou společnost;
 - b) rejstřík, u kterého jsou uloženy listiny uvedené v článku 14 pro každou fúzující společnost, a číslo zápisu v tomto rejstříku;
 - c) odkaz na úpravu výkonu práv věřitelů, zaměstnanců a společníků pro každou z fúzujících společností;
 - d) podrobné informace o internetových stránkách, kde lze online zdarma získat společný projekt přeshraniční fúze a úplné informace o úpravách uvedených v písmeně c).
4. Členské státy zajistí, aby požadavky uvedené v odstavcích 1 a 3 bylo možné zcela splnit online, aniž by bylo nutné dostavit se k jakémukoliv příslušnému orgánu v jakémkoliv dotčeném členském státě osobně.
Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.
5. V případě, že členské státy nevyžadují schválení fúze valnou hromadou nástupnické společnosti v souladu s čl. 126 odst. 3, zveřejnění uvedené v odstavcích 1, 2 a 3

tohoto článku se učiní nejméně jeden měsíc přede dnem valné hromady druhé fúzující společnosti či ostatních fúzujících společností.

6. Členské státy mohou požadovat vedle povinnosti zveřejnění uvedené v odstavcích 1, 2 a 3, aby společný projekt přeshraniční fúze nebo informace uvedené v odstavci 3 byly zveřejněny v jejich vnitrostátním věstníku. Členský stát v takovém případě zajistí, aby rejstříky uvedené v článku 16 předaly příslušné informace vnitrostátnímu věstníku.
7. Členské státy zajistí, aby zpřístupněný společný projekt přeshraniční fúze a informace uvedené v odstavci 3 byly bezplatně přístupné veřejnosti. Členské státy dále zajistí, aby jakékoliv poplatky účtované rejstříky fúzujícím společnostem za zveřejnění uvedené v odstavcích 1 a 3 a případně za zveřejnění uvedené v odstavci 6 nepřekročily správní náklady na poskytování služby.

Článek 124

Zpráva řídicího nebo správního orgánu pro společníky

1. Řídicí nebo správní orgán každé z fúzujících společností vypracuje zprávu, ve které objasní a zdůvodní právní a hospodářské aspekty přeshraniční fúze.
 2. Zpráva uvedená v odstavci 1 vysvětlí zejména:
 - a) dopady přeshraniční fúze na budoucí podnikání společnosti vzniklé z fúze a na strategický plán vedení;
 - b) vysvětlení a odůvodnění výměnného poměru podílů (akcií);
 - c) popis případných zvláštních obtíží, které se vyskytly při oceňování;
 - d) dopady přeshraniční fúze na společníky;
 - e) práva a prostředky nápravy dostupné pro společníky, kteří nesouhlasí s přeshraniční fúzí v souladu s článkem 126a.
 3. Zpráva se přinejmenším elektronicky zpřístupní společníkům každé z fúzujících společností nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady uvedené v článku 126. Zpráva se rovněž souběžně zpřístupní zástupcům zaměstnanců každé z fúzujících společností, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnancům. V případě, že členské státy nevyžadují schválení fúze valnou hromadou nástupnické společnosti v souladu s čl. 126 odst. 3, zpřístupní se zpráva nejméně jeden měsíc přede dnem valné hromady druhé fúzující společnosti či ostatních fúzujících společností.
 4. Zpráva uvedená v odstavci 1 však není nutná v případě, že všichni společníci fúzujících společností souhlasili s tím, že se vzdávají tohoto požadavku.“
- 10) Vkládá se článek 124a, který zní:

„Článek 124a

Zpráva řídicího nebo správního orgánu pro zaměstnance

1. Řídicí nebo správní orgán každé z fúzujících společností vypracuje zprávu, ve které objasní dopady přeshraniční fúze na zaměstnance.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 vysvětlí zejména:

- a) dopady přeshraniční fúze na budoucí podnikání společnosti a na strategický plán vedení;
 - b) dopady přeshraniční fúze na ochranu pracovněprávních vztahů;
 - c) jakékoliv podstatné změny podmínek zaměstnání a míst podnikání společností;
 - d) zda se faktory uvedené v písmenech a), b) a c) rovněž týkají jakýchkoliv dceřiných společností fúzujících společností.
3. Zpráva uvedená v odstavci 1 tohoto článku se přinejmenším elektronicky zpřístupní zástupcům zaměstnanců každé z fúzujících společností, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnancům nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady uvedené v článku 126. Zpráva se rovněž souběžně zpřístupní společníkům každé z fúzujících společností.
- V případě, že členské státy nevyžadují schválení fúze valnou hromadou nástupnické společnosti v souladu s čl. 126 odst. 3, zpřístupní se zpráva nejméně jeden měsíc přede dnem valné hromady druhé fúzující společnosti či ostatních fúzujících společností.
4. Pokud řídicí nebo správní orgán jedné nebo více fúzujících společností obdrží včas stanovisko zástupců jejích zaměstnanců, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnanců, jak stanoví vnitrostátní právo, jsou o tomto stanovisku informováni společníci a toto stanovisko se přiloží ke zprávě.
5. Zpráva uvedená v odstavci 1 není však nutná, pokud fúzující společnosti a jejich případné dceřiné společnosti nemají žádné zaměstnance, kromě těch, kteří tvoří součást řídicího nebo správního orgánu.
6. Předložením zprávy nejsou dotčena použitelná práva na informace a konzultace a řízení zahájená na vnitrostátní úrovni v návaznosti na provedení směrnic 2001/23/ES, 2002/14/ES nebo 2009/38/ES.“
- 11) V článku 125 odstavci 1 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:
- „Při posuzování nezávislosti znalce zohlední členské státy rámec zavedený v člancích 22 a 22b směrnice 2006/43/ES.“
- 12) Článek 126 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Po vzetí zpráv uvedených v člancích 124, 124a a 125 na vědomí rozhodne valná hromada každé fúzující společnosti usnesením o schválení společného projektu fúze.“;
 - b) doplňuje se odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby usnesení o schválení přeshraniční fúze uvedené v odstavci 1 bylo možné napadnout u příslušného orgánu pouze na základě:

 - a) nestanovení výměnného poměru podílů (akcií) uvedeného v čl. 122 písm. b) v odpovídající výši;
 - b) nestanovení peněžité náhrady uvedené v čl. 122 písm. m) v odpovídající výši;
 - c) celková hodnota podílu (akcií) přiděleného společníkovi neodpovídá hodnotě podílu (akcií) drženého daným společníkem ve společnosti, která provádí fúzi.“

- 13) Vkládají se články 126a a 126b, které znějí:

„Článek 126a
Ochrana společníků

1. Členské státy zajistí, aby tito společníci fúzujících společností měli právo zcizit své podíly (akcie) za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 6:
 - a) společníci držící podíly (akcie) s hlasovacími právy, kteří nehlasovali pro schválení společného projektu přeshraniční fúze;
 - b) společníci držící podíly (akcie) bez hlasovacích práv.
2. Členské státy zajistí, aby společníci uvedení v odstavci 1 tohoto článku mohli zcizit své podíly (akcie) výměnou za vyplacení odpovídající peněžité náhrady hned, přeshraniční fúze nabude účinnosti v souladu s článkem 129, jedné či vícero z těchto osob:
 - a) dotčené fúzující společnosti;
 - b) zbývajícím společníkům dotčených fúzujících společností;
 - c) třetím stranám v dohodě s dotčenými fúzujícími společnostmi.
3. Členské státy zajistí, aby každá z fúzujících společností nabídla svým společníkům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, kteří si přejí vykonat své právo na zcizení svých podílů, odpovídající peněžitou náhradu ve společném projektu přeshraniční fúze, jak je specifikováno v čl. 122 odst. 1 písm. m). Členské státy rovněž stanoví lhůtu pro přijetí nabídky, která nesmí v žádném případě překročit jeden měsíc po konání valné hromady uvedené v článku 126, respektive v případě, že schválení valnou hromadou není nutné, dva měsíce od zveřejnění společného projektu fúze uvedeného v článku 123. Členské státy dále zajistí, aby fúzující společnosti měly možnost přijmout nabídku komunikovanou elektronickým prostředky na adrese uvedené společnostmi pro tento účel.

Nabýváním svých vlastních podílů (akcií) fúzujícími společnostmi však nejsou dotčena vnitrostátní pravidla upravující nabývání vlastních podílů (akcií) společností.
4. Členské státy zajistí, aby nabídka peněžité náhrady byla podmíněna nabytím účinnosti přeshraniční fúze v souladu s článkem 129. Členské státy dále stanoví lhůtu pro vyplacení peněžité náhrady, která v žádném případě nesmí překročit jeden měsíc od nabytí účinnosti přeshraniční fúze.
5. Nezávislý znalec jmenovaný podle článku 125 přezkoumá, zda je peněžité náhrada v odpovídající výši. Znalec zohlední jakoukoliv tržní cenu akcií fúzujících společností před oznámením návrhu fúze a hodnotu společnosti bez účinků navrhované fúze určenou podle obecně uznaných metodách oceňování.
6. Členské státy zajistí, aby každý společník, který přijal nabídku peněžité náhrady uvedenou v odstavci 3, avšak který má za to, že tato peněžité náhrada nebyla stanovena v odpovídající výši, měl právo požádat vnitrostátní soud ve lhůtě jednoho měsíce od přijetí nabídky, aby přepočítal výši nabídnuté peněžité náhrady.
7. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní právo členského státu, které se vztahuje na fúzující společnost, upravovalo práva uvedená v odstavcích 1 až 6 a aby soudy tohoto členského státu byly příslušné. Každý společník, který přijal nabídku peněžité náhrady za zcizení jeho podílů (akcií), je oprávněn zahájit řízení uvedené v odstavci 6 nebo se stát jeho účastníkem.

8. Členské státy rovněž zajistí, aby společníci fúzujících společností, kteří nevyjádřili nesouhlas s přeshraniční fúzí, avšak kteří považují výměnný poměr podílů (akcií) za neodpovídající, mohli napadnout tento výměnný poměr stanovený ve společném projektu přeshraniční fúze uvedeném v článku 122 u vnitrostátního soudu do jednoho měsíce od nabytí účinnosti přeshraniční fúze.
9. Členské státy zajistí, aby v případě, že vnitrostátní soud shledá, že výměnný poměr nebyl stanoven v odpovídající výši, měl pravomoc nařídít společnosti vzniklé přeshraniční fúzí, aby zaplatila náhradu těm společníkům, kteří výměnný poměr úspěšně napadli. Tuto náhradu tvoří doplatek vypočítaný na základě odpovídajícího poměru platného pro výměnu cenných papírů nebo podílů určeného soudem. Vnitrostátní soud je zmocněn na žádost některého z těchto společníků nebo fúzujících společností nařídít společnosti vzniklé přeshraniční fúzí, aby poskytla další podíly (akcie) místo doplatku.
10. Členské státy zajistí, aby právo, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraniční fúzí, upravovalo povinnost zaplatit doplatek nebo poskytnout další podíly (akcie).

Článek 126b
Ochrana věřitelů

1. Členské státy mohou požadovat, aby řídicí nebo správní orgán fúzující společnosti učinil prohlášení přesně zachycující finanční situaci společnosti jako součást společného projektu přeshraniční fúze uvedeného v článku 122. Prohlášení uvede, že na základě informací dostupných řídicímu nebo správnímu orgánu společnosti ke dni prohlášení a po provedení přiměřeného šetření, tyto orgány nevidí žádný důvod, proč by společnost vzniklá fúzí neměla být schopná dostát svým závazkům v době jejich splatnosti. Prohlášení je třeba učinit nejdříve jeden měsíc před zveřejněním společného projektu přeshraniční fúze v souladu s článkem 123.
2. Členské státy zajistí, aby se věřitelé fúzujících společností, kteří nejsou spokojeni s ochranou svých zájmů poskytovanou ve společném projektu přeshraniční fúze, jak je stanovena v čl. 122 odst. 1 písm. n), mohli obrátit na příslušný správní nebo soudní orgán pro odpovídající ochranná opatření ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění uvedeného v článku 123.
3. Předpokládá se, že věřitelé fúzujících společností nejsou dotčeni přeshraniční fúzí v žádné z následujících situací:
 - a) v případě, že fúzující společnosti spolu s projektem přeshraniční fúze zveřejní zprávu nezávislého znalce, ve které je shledáno, že není odůvodněně pravděpodobné, že by práva věřitelů byla neoprávněně dotčena. Nezávislý znalec by měl být jmenován nebo schválen příslušným orgánem a měl by splňovat požadavky stanovené v čl. 125 odst. 1;
 - b) v případě, že je věřitelům nabídnuto právo na zaplacení vůči ručiteli, který je třetí stranou, nebo vůči společnosti vzniklé fúzí, přinejmenším rovnocenné hodnoty, jakou měla jejich původní pohledávka, které lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku a jeho úvěrová kvalita bude odpovídat minimálně původní pohledávce věřitele bezprostředně po dokončení fúze.
4. Odstavci 1, 2 a 3 není dotčeno uplatňování vnitrostátních právních předpisů členských států fúzujících společností týkajících se uspokojení nebo zajištění plateb veřejným subjektům.“

- 14) Článek 127 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se doplňují tyto pododstavce, které znějí:
„Členské státy zajistí, aby žádost fúzujících společností o získání osvědčení předcházejícího fúzi, včetně překládání veškerých informací a listin bylo možné zcela vyhotovit online, aniž by bylo nutné dostavit se k příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 1 osobně.
Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu, kterému se mají příslušné informace a listiny předložit v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.“;
 - b) v odstavci 2 se doplňuje pododstavec, který zní:
„Členské státy zajistí, aby osvědčení bylo zasláno orgánům uvedeným v čl. 128 odst. 1 prostřednictvím systému propojení obchodních rejstříků v souladu s článkem 22.“;
 - c) odstavec 3 se zrušuje.
- 15) Článek 128 se mění takto:
- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:
„2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku předloží každá fúzující společnost orgánu uvedenému v uvedeném odstavci společný projekt přeshraniční fúze schválený valnou hromadou uvedenou v článku 126.“;
 - b) doplňují se odstavce 3 a 4, které znějí:
„3. Každý členský stát zajistí, aby žádost jakékoliv fúzující společnosti o dokončení postupů uvedených v odstavci 1, která zahrnuje předložení jakýchkoliv informací a listin, bylo možné zcela vyhotovit online, aniž by bylo nutné dostavit se k jakémukoliv příslušnému orgánu osobně.
Členské státy však mohou přijmout opatření v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech, kterým budou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu členského státu, kterému se mají příslušné informace a listiny předložit.
4. Osvědčení předcházející fúzi nebo osvědčení uvedená v čl. 127 odst. 2 přijme příslušný orgán členského státu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí jako přesvědčivý důkaz řádného dokončení jednání a náležitostí předcházejících fúzí v příslušném členském státě nebo členských státech. Příslušný orgán nebo orgány fúzujících společností sdílí osvědčení s příslušným orgánem členského státu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí prostřednictvím systému propojení rejstříků v souladu s článkem 22.“
- 16) Článek 131 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:
„a) veškeré jmění zanikající společnosti, včetně smluv, úvěrů, práv a závazků přechází na nástupnickou společnost;“
 - b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:
„a) veškeré jmění fúzujících společností, včetně smluv, úvěrů, práv a závazků přechází na nově zakládanou společnost;“
- 17) Článek 132 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jestliže přeshraniční fúzi sloučením provádí buď nástupnická společnost držící veškeré podíly (akcie) a ostatní cenné papíry zanikající společnosti nebo zanikajících společností, s nimiž je spojeno hlasovací právo na valné hromadě, nebo osoba držící přímo či nepřímo všechny podíly (akcie) nástupnické společnosti a zanikajících společností a nástupnická společnost nepřiděluje žádné podíly (akcie) v rámci fúze:

- čl. 122 písm. b), c), e) a m), článek 125 a čl. 131 odst. 1 písm. b) se nepoužijí;
- článek 124 a čl. 126 odst. 1 se nepoužijí ve vztahu k zanikající společnosti nebo zanikajícím společnostem.“;

b) doplňuje se odstavec 3, který zní:

„3. V případě, že právní předpisy členských států všech fúzujících společností stanoví výjimku ze schválení fúze valnou hromadou v souladu s čl. 126 odst. 3 a odstavcem 1 tohoto článku, zpřístupní se společný projekt přeshraniční fúze nebo informace uvedené v čl. 123 odst. 1 až 3 a zprávy uvedené v člancích 124 a 124a nejméně jeden měsíc před tím, než společnost přijme rozhodnutí o fúzi v souladu s vnitrostátním právem.“

18) Článek 133 se mění takto:

a) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Existuje-li ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí systém účasti zaměstnanců, musí tato společnost přijmout opatření, aby zajistila, že práva zaměstnanců na účast budou v případě následné přeshraniční či vnitrostátní fúze, rozdělení nebo přeměny během tří let po nabytí účinnosti přeshraniční fúze chráněna tím, že se použijí obdobně pravidla stanovená v odstavcích 1 až 6.“;

b) doplňuje se odstavec 8, který zní:

„8. Společnost svým zaměstnancům oznámí, zda si zvolila použití standardních pravidel pro účast uvedených v odst. 3 písm. h) nebo zahajuje jednání ve zvláštním vyjednávacím výboru. V takovém případě společnost svým zaměstnancům oznámí výsledek jednání bez zbytečného odkladu.“

19) Vkládá se článek 133 a, který zní:

*„Článek 133a
Odpovědnost nezávislých znalců*

Členské státy stanoví pravidla upravující občanskoprávní odpovědnost nezávislých znalců pověřených vypracovat zprávu uvedenou v článku 125 a čl. 126b odst. 2 písm. a), a to rovněž za zaviněné jednání při plnění jejich povinností.“

20) V hlavě II se doplňuje kapitola IV, která zní:

„KAPITOLA IV

Přeshraniční rozdělení kapitálových společností

Článek 160a

Působnost

1. Tato kapitola se vztahuje na rozdělení kapitálových společností, které jsou založeny podle práva některého členského státu a mají sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu v Unii, pokud se alespoň dvě ze společností účastnících se rozdělení řídí právními řády různých členských států (dále jen „přeshraniční rozdělení“).
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zavedly postupy pro přeshraniční rozdělení uvedené v odstavci 1.

Článek 160b

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- 1) „kapitálovou společností“ (dále jen „společnost“) společnost vymezená v příloze II;
- 2) „rozdělovanou společností“ společnost, která během procesu přeshraničního rozštěpení převádí celé své jmění na jednu či více společností, nebo v případě odštěpení převádí část svého jmění na jednu či více společností;
- 3) „rozdělením“ operace, kterou bud':
 - a) rozdělovaná společnost převádí po svém zrušení bez likvidace celé své jmění na dvě či více nově vznikajících společností (dále jen „nástupnické společnosti“) výměnou za vydání cenných papírů nebo podílů v nástupnických společnostech společníkům rozdělované společnosti a případně vyplacení doplatku, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů či podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty (dále jen „rozštěpení“);
 - b) rozdělovaná společnost převádí část svého jmění na jednu či více nově vznikajících společností (dále jen „nástupnické společnosti“) výměnou za vydání cenných papírů nebo podílů v nástupnických společnostech, nebo v rozdělované společnosti, nebo v nástupnických společnostech i rozdělované společnosti společníkům rozdělované společnosti a případně vyplacení doplatku, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů či podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty (dále jen „odštěpení“);

Článek 160c

Další ustanovení o působnosti

1. Bez ohledu na čl. 160b odst. 3 se tato kapitola vztahuje rovněž na přeshraniční rozdělení, u kterých smí doplatek uvedený v čl. 160b odst. 3 písm. a) a b) podle práva alespoň jednoho z dotčených členských států převyšovat 10 % jmenovité hodnoty cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu nástupnických

společnosti nebo podílů na tomto kapitálu, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, 10 % jejich účetní hodnoty.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že tuto kapitolu nepoužijí na přeshraniční rozdělení, na nichž se podílí družstvo, a to i v případě, kdy toto družstvo spadá pod definici pojmu „kapitálová společnost“ podle čl. 160b odst. 1.
3. Tato kapitola se nepoužije na přeshraniční rozdělení, na nichž se podílí společnost, jejímž předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti, která provozuje svou činnost na základě zásady rozložení rizika a jejíž podílové jednotky jsou na žádost držitelů podílů přímo či nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z majetku této společnosti. Za rovnocenné odkupu nebo vyplacení se považuje jednání společnosti směřující k zajištění toho, aby se hodnota jejích podílových jednotek na burze významně nelišila od čisté hodnoty jejího majetku.

Článek 160d

Podmínky pro přeshraniční rozdělení

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že společnost hodlá provést přeshraniční rozdělení, členský stát rozdělované společnosti a členský stát nástupnické společnosti nebo společností ověřil, že přeshraniční rozdělení vyhovuje podmínkám stanoveným v odstavci 2.
2. Společnost není oprávněna provést přeshraniční rozdělení za těchto okolností:
 - a) bylo zahájeno řízení o zrušení nebo likvidaci této společnosti, nebo insolvenční řízení, jehož předmětem je tato společnost;
 - b) společnost je předmětem preventivní restrukturalizace zahájené z důvodu pravděpodobné platební neschopnosti;
 - c) probíhá pozastavení plateb;
 - d) společnost je předmětem nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU;
 - e) vnitrostátní orgány přijaly preventivní opatření s cílem zabránit zahájení řízení uvedených v písmenech a), b) nebo d).
3. Členský stát rozdělované společnosti zajistí, aby příslušný orgán nepovolil rozdělení, jestliže určí, na základě individuálního posouzení konkrétního případu a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a okolnosti, že představuje umělou konstrukci s cílem získat neoprávněné daňové zvýhodnění nebo nadměrně omezit zákonná nebo smluvní práva zaměstnanců, věřitelů nebo společníků.
4. Vnitrostátním právem členského státu rozdělované společnosti se řídí ta část postupů a náležitostí, které je nutné dodržet v souvislosti s přeshraničním rozdělením, pro získání osvědčení předcházejícího rozdělení, a vnitrostátním právem členského státu nástupnických společností se řídí ta část postupů a náležitostí, které je nutné dodržet, navazující na obdržení osvědčení předcházejícího rozdělení v souladu s právem Unie.

Článek 160e

Projekt přeshraničního rozdělení

1. Řídící nebo správní orgán rozdělované společností vyhotoví projekt přeshraničního rozdělení. Projekt přeshraničního rozdělení obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) právní forma, název a navrhované sídlo nové společnosti nebo nových společností vzniklých přeshraničním rozdělením;
- b) výměnný poměr cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti či společností nebo podílů na tomto kapitálu a výši případného doplatku;
- c) podmínky pro přidělení cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu nástupnické společnosti, respektive rozdělované společnosti nebo podílů na tomto kapitálu;
- d) navrhovaný časový rozvrh přeshraničního rozdělení,
- e) pravděpodobné dopady přeshraničního rozdělení na zaměstnanost;
- f) den, od něhož držitelům cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti nebo podílů na tomto kapitálu vzniká právo na podíl na zisku, a případné zvláštní podmínky týkající se tohoto práva;
- g) den nebo dny, od něhož se jednání rozdělované společnosti považuje pro účely účetnictví za jednání nástupnických společností;
- h) podrobné informace o veškerých zvláštních výhodách poskytnutých členům správních, řídicích, dozorčích nebo kontrolních orgánů rozdělované společnosti;
- i) práva, která nástupnické společnosti poskytují společníkům rozdělované společnosti se zvláštními právy nebo držitelům cenných papírů jiných než cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu rozdělované společnosti, nebo opatření navrhovaná pro tyto osoby;
- j) veškeré zvláštní výhody poskytnuté znalcům přezkoumávajícím projekt přeshraničního rozdělení;
- k) zakladatelská právní jednání nástupnické společnosti a všechny změny zakladatelských právních jednání rozdělované společnosti v případě odstěpení;
- l) případně údaje o postupu, kterým se podle článku 160n stanoví úprava zapojení zaměstnanců do vymezování jejich práv na účast v nástupnických společnostech a možných variantách takové úpravy.
- m) přesný popis jmění rozdělované společnosti a prohlášení, jak toto jmění bude přiděleno nástupnickým společnostem nebo ponecháno v rozdělované společnosti v případě odstěpení, včetně ustanovení o tom, jak se bude nakládat se jměním, které není výslovně přiděleno v projektu přeshraničního rozdělení, jako například jmění, které není ke dni vyhotovení projektu přeshraničního rozdělení známo;
- n) údaje o ocenění jmění převáděného na každou společnost účastníci se přeshraničního rozdělení;
- o) den účetních závěrek rozdělované společnosti, které se použije pro stanovení podmínek přeshraničního rozdělení;
- p) případně přidělení společníkům rozdělované společnosti podílů a cenných papírů v nástupnických společnostech nebo v rozdělované společnosti nebo v kombinaci nástupnické společnosti a rozdělované společnosti a kritérium, na němž je takové přidělení založeno;

- q) podrobné informace o nabídce peněžité náhrady pro společníky, kteří nesouhlasí s přeshraničním rozdělením v souladu s článkem 160l;
 - r) podrobné informace o ochranných opatření nabízených věřitelům.
2. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy určitý majetek není výslovně přidělen v projektu přeshraničního rozdělení a ani výklad tohoto projektu neumožňuje rozhodnutí o jeho přidělení, byl tento majetek nebo jeho protihodnota rozdělen mezi všechny nástupnické společnosti, nebo v případě odštěpení mezi všechny nástupnické společnosti a rozdělovanou společnost v poměru k čistému jmění přidělenému každé z nich v projektu přeshraničního rozdělení.
 3. Členské státy rovněž zajistí, aby v případě, kdy určitý závazek není výslovně přidělen v projektu přeshraničního rozdělení a ani výklad tohoto projektu neumožňuje rozhodnutí o jeho přidělení, byl tento závazek rozdělen mezi nástupnické společnosti a rozdělovanou společnost v poměru k čistému jmění přidělenému každé z nich v projektu přeshraničního rozdělení. Obdobně společná a nerozdílná odpovědnost je omezena hodnotou čistého jmění přiděleného každé společnosti ke dni rozdělení.
 4. Členské státy umožní společnosti, aby kromě úředního jazyka členského státu nástupnické a rozdělované společnosti pro vyhotovení projektu přeshraničního rozdělení a všech dalších souvisejících listin použila jazyk, který je běžný v odvětví mezinárodního obchodu a financí. Členské státy specifikují, které jazykové znění bude rozhodující v případě, že jsou mezi jednotlivými jazykovými zněními těchto listin shledány rozdíly.

Článek 160f **Účetní den**

1. Za účelem usnadnění procesu rozdělení je řídicí nebo správní orgán rozdělované společnosti oprávněn určit účetní den nebo dny v projektu přeshraničního rozdělení.
Účetní den stanovený v projektu přeshraničního rozdělení je den, kdy přeshraniční rozdělení nabývá účinnosti, jak je uvedeno v článku 160t, pokud společnost neurčí jiné dny za účelem usnadnění procesu rozdělení.
V takovém případě musí každý účetní den splňovat tyto požadavky:
 - a) nesmí předcházet rozvahovému dni poslední roční účetní závěrky sestavené a zveřejněné jakoukoliv z rozdělovaných společností;
 - b) u každé z nástupnických společností nesmí předcházet dni, k němuž nástupnická společnost vznikla;
 - c) data uvedená v písmenech a) a b) umožní nástupnickým společnostem, a v případě odštěpení rozdělované společnosti, aby sestavily své roční účetní závěrky s účinky rozdělení v souladu s právem Unie a členských států k příslušným rozvahovým dnům společností dotčených rozdělením bezprostředně poté, co přeshraniční rozdělení nabude účinnosti.Pro účely písmen a) a b) může nástupnická společnost při určování účetního dne přihlídnout ke svému účetnímu režimu.
2. Členské státy zajistí, aby ode dnů uvedených v odstavci 1 bylo jednání učiněné rozdělovanou společností považováno pro účely účetnictví za jednání každé z

nástupnických společností podle vnitrostátních právních předpisů všech společností vzniklých přeshraničním rozdělením.

3. Členské státy zajistí, aby všechny nástupnické společnosti použily pro uznávání a oceňování jmění v účetní závěrce, které má být v rámci přeshraničního rozdělení převáděno, účetní režimy ode dnů uvedených v odstavci 1.

Článek 160g

Zpráva řídicího nebo správního orgánu pro společníky

1. Řídicí nebo správní orgán rozdělované společnosti vypracuje zprávu, ve které objasní a zdůvodní právní a hospodářské aspekty přeshraničního rozdělení.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 vysvětlí zejména:
 - a) dopady přeshraničního rozdělení na budoucí podnikání nástupnických společností a v případě odštěpení rovněž na rozdělovanou společnost a na strategický plán vedení;
 - b) případné vysvětlení a odůvodnění výměnného poměru podílů (akcií);
 - c) popis případných zvláštních obtíží, které se vyskytly při oceňování;
 - d) dopady přeshraničního rozdělení na společníky;
 - e) práva a prostředky nápravy dostupné pro společníky, kteří nesouhlasí s přeshraničním rozdělením v souladu s článkem 160l.
3. Zpráva uvedená v odstavci 1 tohoto článku se přinejmenším elektronicky zpřístupní společníkům rozdělované společnosti nejpozději dva měsíce před konáním valné hromady uvedené v článku 160k. Zpráva se rovněž souběžně zpřístupní zástupcům zaměstnanců rozdělované společnosti, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnancům.
4. Zpráva uvedená v odstavci 1 však není nutná v případě, že všichni společníci rozdělované společnosti souhlasili s tím, že se vzdávají tohoto požadavku.

Článek 160h

Zpráva řídicího nebo správního orgánu pro zaměstnance

1. Řídicí nebo správní orgán rozdělované společnosti vypracuje zprávu, ve které objasní dopady přeshraničního rozdělení na zaměstnance.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 vysvětlí zejména:
 - a) dopady přeshraničního rozdělení na budoucí podnikání nástupnických společností a v případě odštěpení rovněž na rozdělovanou společnost a na strategický plán vedení;
 - b) dopady přeshraničního rozdělení na ochranu pracovněprávních vztahů;
 - c) veškeré podstatné změny podmínek zaměstnání a míst podnikání společnosti;
 - d) zda se faktory uvedené pod písmeny a), b) a c) rovněž týkají jakékoliv dceřiné společnosti rozdělované společnosti.
3. Zpráva uvedená v odstavci 1 se přinejmenším elektronicky zpřístupní zástupcům zaměstnanců rozdělované společnosti, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnancům nejpozději dva měsíce před konáním valné hromady uvedené v

článku 160k. Zpráva se rovněž souběžně zpřístupní společníkům rozdělované společnosti.

4. Pokud řídicí nebo správní orgán rozdělované společnosti obdrží včas stanovisko zástupců jejích zaměstnanců, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnanců, jak stanoví vnitrostátní právo, jsou o tomto stanovisku informováni společníci a toto stanovisko se přiloží ke zprávě.
5. Zpráva uvedená v odstavci 1 není však nutná, pokud rozdělovaná společnost a její případné dceřiné společnosti nemají žádné zaměstnance, kromě těch, kteří tvoří součást řídicího nebo správního orgánu.
6. Odstavci 1 až 5 nejsou dotčena použitelná práva na informace a konzultace a řízení zahájená na vnitrostátní úrovni v návaznosti na provedení směrnic 2001/23/ES, 2002/14/ES nebo 2009/38/ES.

Článek 160i

Přezkoumání nezávislým znalcem

1. Členské státy zajistí, aby rozdělovaná společnost požádala nejméně dva měsíce přede dnem valné hromady uvedené v článku 160k příslušný orgán určený v souladu s čl. 160o odst. 1, aby jmenoval znalce na přezkum a posouzení projektu přeshraničního rozdělení a zpráv uvedených v člancích 160g a 160h, s výhradou ustanovení v odstavci 6 tohoto článku.

K žádosti o jmenování znalce se připojí:

- a) projekt rozdělení uvedený v článku 160e;
 - b) zprávy uvedené v člancích 160g a 160h.
2. Příslušný orgán jmenuje nezávislého znalce do pěti pracovních dnů od žádosti uvedené v odstavci 1 a obdržení projektu a zpráv. Znalec je nezávislý na rozdělované společnosti a může jít o fyzickou či právnickou osobu v závislosti na právu dotčeného členského státu. Při posuzování nezávislosti znalce zohlední členské státy rámec zavedený v člancích 22 a 22b směrnice 2006/43/ES.
 3. Znalec vyhotoví písemnou zprávu uvádějící přinejmenším:
 - a) uvedení metody nebo metod použitých při stanovení navrhovaného výměnného poměru podílů (akcií);
 - b) prohlášení, zda metoda či metody uvedené v písmenu a) jsou adekvátní;
 - c) výměnné poměry, jakých by se dosáhlo při použití metod uvedených v písmenu a), a stanovisko, jaká váha byla přiznána jednotlivým metodám při stanovení zvoleného výměnného poměru.
 - d) posouzení, zda je výměnný poměr vhodný a odůvodněný;
 - e) podrobné posouzení přesnosti zpráv a informací předložených společností;
 - f) popis všech skutečností nutných pro to, aby příslušný orgán určený v souladu s čl. 160o odst. 1 mohl provést hloubkové posouzení ke stanovení, zda zamýšlené rozdělení představuje umělou konstrukci v souladu s článkem 160p, včetně přinejmenším: charakteristiky usazení v dotčených členských státech nástupnických společností, mimo jiné záměr, odvětví, investice, čistý obrát a zisk či ztrátu, počet zaměstnanců, obsah rozvahy, daňovou rezidenci, majetek a jeho umístění, obvyklé místo výkonu práce zaměstnanců a zvláštních skupin

zaměstnanců, místo, kam jsou splatné příspěvky na sociální zabezpečení, a obchodní rizika, která na sebe přijímá rozdělovaná společnost v členských státech nástupnických společností.

4. Členské státy zajistí, aby nezávislý znalec měl právo získat od rozdělované společnosti veškeré relevantní informace a listiny a mohl provádět všechna nutná šetření za účelem ověření všech skutečností v projektu nebo zpráv vedení. Nezávislý znalec má rovněž právo obdržet připomínky a stanoviska zástupců zaměstnanců společnosti, respektive pokud tito zástupci neexistují, přímo zaměstnanců, a rovněž věřitelů a společníků společnosti.
5. Členské státy zajistí, aby informace předložené nezávislému znalci, mohly být použity pouze pro účely tvorby jeho zprávy, a aby důvěrné informace, včetně obchodního tajemství, nebyly zpřístupněny. Znalec může případně předložit samostatný dokument obsahující tyto důvěrné informace příslušnému orgánu určenému v souladu s čl. 160o odst. 1 a tento samostatný dokument se zpřístupní pouze rozdělované společnosti a nepřístupní se žádné třetí osobě.
6. Členské státy vyjmou mikropodniky a malé podniky podle definice v doporučení Komise 2003/361/ES (***) z ustanovení tohoto článku.

Článek 160j **Zveřejnění**

1. Členské státy zajistí, aby členský stát rozdělované společnosti zveřejnil a veřejně zpřístupnil v rejstříku nejméně jeden měsíc přede dnem konání valné hromady, která má rozhodnout o rozdělení, následující listiny:
 - a) projekt přeshraničního rozdělení;
 - b) případnou zprávu nezávislého znalce uvedenou v článku 160i;
 - c) oznámení informující společníky, věřitele a zaměstnance rozdělované společnosti o tom, že mohou společnosti a příslušnému orgánu určenému v souladu s čl. 160o odst. 1 předložit, přede dnem valné hromady, připomínky k listinám uvedeným v prvním pododstavci písm. a) a b).Listiny uvedené v prvním pododstavci se zpřístupní rovněž prostřednictvím systému uvedeného v článku 22.
2. Členské státy mohou od povinnosti zveřejnění stanovené v článku 1 osvobodit rozdělovanou společnost, jež po nepřetržitou dobu začínající alespoň jeden měsíc před stanoveným dnem konání valné hromady, která má rozhodnout o projektu rozdělení, a končící nejdříve skončením této valné hromady zpřístupní listiny uvedené v odstavci 1 bezplatně veřejnosti na svých internetových stránkách.

Členské státy však nestanoví v souvislosti s tímto osvobozením jiné požadavky a omezení než ty, jež jsou nezbytné k zabezpečení internetových stránek a ověření pravosti listin, a to pouze jsou-li v rozsahu přiměřeném pro dosažení těchto cílů.
3. V případě, že rozdělovaná společnost zveřejní projekt přeshraničního rozdělení v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, předloží rejstříku nejméně jeden měsíc přede dnem valné hromady, která má o projektu rozhodovat, tyto informace:
 - a) právní formu, název a sídlo rozdělované společnosti a právní formu, název a sídlo navrhované pro každou nově vytvářenou společnost vznikající z přeshraničního rozdělení;

- b) rejstřík, u kterého jsou uloženy listiny uvedené v článku 14 pro rozdělovanou společnost, a číslo zápisu v tomto rejstříku;
 - c) odkaz na úpravu výkonu práv věřitelů, zaměstnanců a společníků;
 - d) podrobné informace o internetových stránkách, kde lze online zdarma získat projekt přeshraničního rozdělení, oznámení a zprávu znalce uvedené v odstavci 1 a úplné informace o úpravách uvedených v písmenu c) tohoto odstavce.
4. Členské státy zajistí, aby požadavky uvedené v odstavcích 1 a 3 bylo možné zcela splnit online, aniž by bylo nutné dostavit se k jakémukoliv příslušnému orgánu v jakémkoliv dotčeném členském státě osobně.
- Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.
5. Členské státy mohou požadovat vedle povinnosti zveřejnění uvedené v odstavcích 1, 2 a 3, aby projekt přeshraničního rozdělení nebo informace uvedené v odstavci 3 byly zveřejněny v jejich vnitrostátním věstníku. Členský stát v takovém případě zajistí, aby rejstřík předal příslušné informace vnitrostátním věstníkům.
6. Členské státy zajistí, aby listiny uvedené v odstavci 1 byly zdarma přístupné veřejnosti. Členské státy zajistí, aby jakékoliv poplatky účtované rejstříky rozdělované společnosti za zveřejnění uvedené v odstavcích 1 a 3 a případně za zveřejnění uvedené v odstavci 5 nepřekročily správní náklady na poskytování služby.

Článek 160k

Schválení valnou hromadou

1. Po vzetí zpráv uvedených v člancích 160g, 160h a 160i na vědomí rozhodne valná hromada rozdělované společnosti usnesením o tom, zda schvaluje projekt přeshraničního rozdělení. Společnost informuje příslušný orgán určený v souladu s čl. 160o odst. 1 o rozhodnutí valné hromady.
2. Valná hromada si může vyhradit právo podmínit provedení přeshraničního rozdělení tím, že valná hromada výslovně potvrdí stanovené úpravy uvedené v článku 160n.
3. Členské státy zajistí, aby schválení jakékoliv změny projektu přeshraničního rozdělení vyžadovalo nejméně dvoutřetinovou většinu, nikoliv však více než 90 % hlasů připadajících buď na zastoupené podíly (akcie), nebo na zastoupený upsaný základní kapitál. Práh pro většinu však v žádném případě nesmí být vyšší, než je práh stanovený ve vnitrostátních právních předpisech pro schválení přeshraniční fúze.
4. Valná hromada rovněž rozhodne o tom, zda přeshraniční rozdělení bude vyžadovat změnu zakladatelských právních jednání rozdělované společnosti.
5. Členské státy zajistí, aby schválení přeshraničního rozdělení valnou hromadou nebylo možné napadnout výlučně na základě těchto důvodů:
 - a) nestanovení výměnného poměru podíl (akcií) uvedeného v článku 160e v odpovídající výši;
 - b) nestanovení peněžité náhrady uvedené v článku 160l v odpovídající výši;
 - c) celková hodnota podílu (akcií) přiděleného společníkovi neodpovídá hodnotě podílu drženého daným společníkem v rozdělované společnosti.

Článek 160l
Ochrana společníků

1. Členské státy zajistí, aby tito společníci společnosti provádějící přeshraniční rozdělení měli právo zcizit své podíly (akcie) za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 6:
 - a) společníci držící podíly (akcie) s hlasovacími právy, kteří nehlasovali pro schválení projektu přeshraničního rozdělení;
 - b) společníci držící podíly (akcie) bez hlasovacích práv.
2. Členské státy zajistí, aby společníci uvedení v odstavci 1 mohli zcizit své podíly (akcie) výměnou za vyplacení odpovídající peněžité náhrady hned, jak přeshraniční rozdělení nabude účinnosti v souladu s článkem 160t, jedné či vícero z těchto osob:
 - a) rozdělované společnosti;
 - b) zbývajícím společníkům dané společnosti;
 - c) třetím stranám v dohodě s rozdělovanou společností.
3. Členské státy zajistí, aby rozdělovaná společnost nabídla svým společníkům, uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, kteří si přejí vykonat své právo na zcizení svých podílů (akcií), odpovídající peněžitou náhradu v projektu přeshraničního rozdělení, jak je specifikováno v čl. 160e odst. 1 písm. q). Členské státy rovněž stanoví lhůtu pro přijetí nabídky, která nesmí v žádném případě překročit jeden měsíc po konání valné hromady uvedené v článku 160k. Členské státy dále zajistí, aby společnost měla možnost přijmout nabídku komunikovanou elektronickým prostředky na adrese uvedené společností pro tento účel.

Nabýváním svých vlastních podílů (akcií) uvedeným v odstavci 1 však nejsou dotčena vnitrostátní pravidla upravující nabývání vlastních podílů společností.
4. Členské státy zajistí, aby nabídka peněžité náhrady byla podmíněna nabytím účinnosti přeshraničního rozdělení v souladu s článkem 160t. Členské státy dále stanoví lhůtu pro vyplacení peněžité náhrady, která nesmí překročit jeden měsíc od nabytí účinnosti přeshraničního rozdělení.
5. Členské státy stanoví, aby každý společník, který přijal nabídku peněžité náhrady uvedenou v odstavci 3, avšak který má za to, že tato náhrada nebyla stanovena v odpovídající výši, měl právo požádat vnitrostátní soud ve lhůtě jednoho měsíce od přijetí nabídky, aby přepočítal výši nabídnuté peněžité náhrady.
6. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní právo členského státu rozdělované společnosti upravovalo práva uvedená v odstavcích 1 až 5 a aby soudy tohoto členského státu byly příslušné. Každý společník, který přijal nabídku na zcizení jeho podílu (akcií), má právo zahájit řízení uvedené v odstavci 5 nebo se stát jeho účastníkem.
7. Členské státy rovněž zajistí, aby společníci rozdělované společnosti, kteří nevyjádřili nesouhlas s přeshraničním rozdělením, avšak kteří považují výměnný poměr podílů (akcií) za neodpovídající, mohli napadnout tento výměnný poměr stanovený v projektu přeshraničního rozdělení u vnitrostátního soudu do jednoho měsíce od nabytí účinnosti přeshraničního rozdělení.
8. Členské státy zajistí, aby v případě, že vnitrostátní soud shledá, že výměnný poměr podílů (akcií) nebyl stanoven v odpovídající výši, má pravomoc nařídit nástupnické společnosti, aby zaplatila náhradu těm společníkům, kteří výměnný poměr úspěšně

napadli. Tuto náhradu tvoří doplatek vypočítaný na základě odpovídajícího poměru platného pro výměnu cenných papírů nebo podílů určeného soudem. Vnitrostátní soud je zmocněn na žádost kteréhokoliv z těch společníků nařídít nástupnické společnosti, aby poskytla další podíly (akcie) místo doplatku.

9. Členské státy zajistí, aby právo, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraničním rozdělením, upravovalo povinnost zaplatit doplatek nebo poskytnout další podíly (akcie).

Článek 160m **Ochrana věřitelů**

1. Členské státy mohou požadovat, aby řídicí nebo správní orgán rozdělované společnosti učinil prohlášení přesně zachycující finanční situaci společnosti jako součást projektu přeshraničního rozdělení uvedeného v článku 160e. Prohlášení uvede, že na základě informací dostupných řídicímu nebo správnímu orgánu společnosti ke dni prohlášení a po provedení přiměřeného šetření, tyto orgány nevidí žádný důvod, proč by kterákoliv nástupnická společnost, a v případě odštěpení rozdělovaná společnost, po nabytí účinnosti rozdělení neměla být schopná dostát svým závazkům v době jejich splatnosti. Prohlášení je třeba učinit nejdříve jeden měsíc před zveřejněním projektu přeshraničního rozdělení v souladu s článkem 160j.
2. Členské státy zajistí, aby se věřitelé, kteří nejsou spokojeni s ochranou svých zájmů poskytovanou v projektu přeshraničního rozdělení, jak je stanoveno v článku 160e, mohli obrátit na příslušný správní nebo soudní orgán pro odpovídající ochranná opatření ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění uvedeného v článku 160j.
3. Předpokládá se, že věřitelé rozdělované společnosti nejsou dotčeni přeshraničním rozdělením v žádné z následujících situací:
 - a) v případě, že společnost spolu s projektem rozdělení zveřejní zprávu nezávislého znalce, ve které je shledáno, že není odůvodněně pravděpodobné, že by práva věřitelů byla neoprávněně dotčena. Nezávislý znalec by měl být jmenován nebo schválen příslušným orgánem a měl by splňovat požadavky stanovené v čl. 160i odst. 2;
 - b) v případě, že je věřitelům nabídnuto právo na zaplacení vůči ručiteli, který je třetí stranou, nebo vůči nástupnickým společnostem, nebo v případě odštěpení vůči nástupnické společnosti a rozdělované společnosti, přinejmenším rovnocenné hodnoty, jakou měla jejich původní pohledávka, které lze uplatnit ve stejné jurisdikci jako původní pohledávku a jeho úvěrová kvalita bude odpovídat minimálně původní pohledávce věřitele bezprostředně po dokončení rozdělení.
4. V případě, že věřitel společnosti, která má být rozdělena, jehož pohledávka je převedena na nástupnickou společnost, neobdrží od této nástupnické společnosti plnění, zbývající nástupnické společnosti, a v případě odštěpení i rozdělovaná společnost, jsou s touto nástupnickou společností společně a nerozdílně odpovědné za daný závazek. Nejvyšší částka společné a nerozdílné odpovědnosti každé společnosti účastníci se rozdělení je však omezena hodnotou čistého jmění přiděleného dané společnosti ke dni nabytí účinnosti rozdělení.
5. Odstavci 1 až 4 není dotčeno uplatňování vnitrostátních právních předpisů členských států rozdělované společnosti týkajících se uspokojení nebo zajištění plateb veřejným subjektům.

Článek 160n
Účast zaměstnanců

1. Aniž je dotčen odstavec 2, vztahují se na každou nástupnickou společnost případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v členském státě, v němž má společnost sídlo.
2. Případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v členském státě, kde má společnost vzniklá přeshraničním rozdělením své sídlo, se však nepoužijí, pokud rozdělovaná společnost měla v průběhu šesti měsíců před zveřejněním projektu přeshraničního rozdělení podle článku 160e této směrnice průměrný počet zaměstnanců rovnající se čtyřem pětinám platné prahové hodnoty stanovené v právu členského státu rozdělované společnosti, což způsobuje účast zaměstnanců ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 2001/86/ES, nebo pokud vnitrostátní právo členského státu každé nástupnické společnosti nestanoví:
 - a) alespoň stejný rozsah účasti zaměstnanců, jaký existoval v rozdělované společnosti před rozdělením, přičemž se tento rozsah vyjadřuje podílem zástupců zaměstnanců mezi členy správního nebo dozorčího orgánu nebo jejich výborů nebo řídicí skupiny příslušné pro útvary společnosti, které jsou zodpovědné za zisk, jsou-li zaměstnanci zastoupeni, nebo
 - b) pro zaměstnance podniků nástupnických společností, které se nacházejí v jiném členském státě, stejný nárok na výkon práv na účast, jaký mají zaměstnanci zaměstnaní v členském státě, kde má nástupnická společnost své sídlo.
3. V případech uvedených v odstavci 2 upraví členské státy účast zaměstnanců ve společnostech vzniklých přeshraničním rozdělením i jejich zapojení do vymezování těchto práv, aniž jsou dotčeny odstavce 4 až 7 tohoto článku, obdobně podle zásad a postupů uvedených v čl. 12 odst. 2, 3 a 4 nařízení (ES) č. 2157/2001 a těchto ustanovení směrnice 2001/86/ES:
 - a) čl. 3 odst. 1, odst. 2 písm. a) bod i), odst. 2 písm. b), odstavec 3, odst. 4 první pododstavec první odrážka a druhý pododstavec, odstavec 5, odst. 6 třetí pododstavec a odstavec 7;
 - b) čl. 4 odst. 1, odst. 2 písm. a), g) a h), odstavce 3 a 4;
 - c) článek 5;
 - d) článek 6;
 - e) čl. 7 odst. 1 první pododstavec;
 - f) články 8, 9, 10 a 12;
 - g) část 3 písm. a) přílohy.
4. Při stanovování zásad a postupů podle odstavce 3 členské státy:
 - a) přiznají zvláštnímu vyjednávacímu výboru právo rozhodnout dvoutřetinovou většinou svých členů zastupujících nejméně dvě třetiny zaměstnanců, že nebude zahájeno žádné vyjednávání nebo že již zahájená vyjednávání budou skončena a budou uplatněna pravidla pro účast platná v členském státě každé nástupnické společnosti;
 - b) v případě, že se po předchozím vyjednávání uplatňují referenční ustanovení týkající se účasti, a aniž jsou tato ustanovení dotčena, se mohou rozhodnout omezit podíl zástupců zaměstnanců ve správním orgánu nástupnických společností. Pokud se však správní nebo dozorčí rada rozdělované společnosti

skládala nejméně z jedné třetiny ze zástupců zaměstnanců, nesmí vést toto omezení v žádném případě k tomu, aby byl podíl zaměstnanců ve správním orgánu nižší než jedna třetina;

- c) zajistí, aby pravidla pro účast zaměstnanců, která platila před přeshraničním rozdělením, nadále platila až do dne použitelnosti následně odsouhlasených pravidel, nebo při neexistenci odsouhlasených pravidel až do použitelnosti standardních pravidel v souladu s částí 3 písm. a) přílohy.
- 5. Rozšíření práv na účast na zaměstnance nástupnických společností uvedené v odst. 2 písm. b), kteří jsou zaměstnáni v jiném členském státě, nezavazuje členské státy, které se pro toto rozšíření rozhodnou, přihlížet k těmto zaměstnancům při výpočtu prahových hodnot pro počty zaměstnanců, při jejichž překročení vznikají práva na účast podle vnitrostátního práva.
- 6. Má-li v některé z nástupnických společností být systém účasti zaměstnanců v souladu s pravidly uvedenými v odstavci 2, musí mít tyto společnosti právní formu, která umožňuje výkon práv na účast.
- 7. Existuje-li ve společnosti vzniklé přeshraničním rozdělením systém účasti zaměstnanců, musí tato společnost přijmout opatření, aby zajistila, že práva zaměstnanců na účast budou v případě následné přeshraniční či vnitrostátní fúze, rozdělení nebo přeměny během tří let po nabytí účinnosti přeshraniční fúze chráněna tím, že se použijí obdobně pravidla stanovená v odstavcích 1 až 6.
- 8. Společnost svým zaměstnancům oznámí bez zbytečného odkladu výsledek vyjednávání, které se týká účasti zaměstnanců.

Článek 160o

Osvědčení předcházející rozdělení

- 1. Členské státy určí orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraničního rozdělení s ohledem na část postupů, která se řídí vnitrostátním právem členského státu rozdělované společnosti, a k vydání osvědčení předcházejícího rozdělení, které potvrzuje splnění všech relevantních podmínek a řádné dokončení postupů a náležitostí v daném členském státě.
- 2. Členské státy zajistí, aby k žádosti rozdělované společnosti o získání osvědčení předcházejícího rozdělení byl připojen:
 - a) projekt rozdělení uvedený v článku 160e;
 - b) zprávy uvedené v člancích 160g, 160h, respektive 160i;
 - c) informace o usnesení valné hromady o schválení rozdělení uvedené v článku 160k.

Projekt rozdělení a zprávy předložené podle článku 160i se příslušnému orgánu nemusí předkládat opětovně.

- 3. Členské státy zajistí, aby žádost uvedenou v odstavci 2, včetně překládání veškerých informací a listin společnosti bylo možné vyhotovit zcela online bez nutnosti dostavení se k příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 1 osobně.

Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu, kterému se mají příslušné informace a listiny předložit v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.

4. Pokud jde o dodržování pravidel pro účast zaměstnanců, jak jsou stanovena v článku 160n, členský stát rozdělované společnosti ověří, že projekt přeshraničního rozdělení uvedený v článku 160e obsahuje informace o postupech, jak určit příslušnou úpravu, a o možných variantách takové úpravy.
5. V rámci posouzení zákonnosti uvedeného v odstavci 1 přezkoumá příslušný orgán tyto informace:
 - a) listiny a informace uvedené v odstavci 2;
 - b) všechny připomínky předložené zúčastněnými osobami v souladu s čl. 160j odst. 1;
 - c) případně informace společnosti o tom, že postup uvedený v čl. 160n odst. 3 a 4 byl zahájen.
6. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán určený v souladu s odstavcem 1 mohl konzultovat jiné příslušné orgány s působností v jednotlivých oblastech dotčených přeshraničním rozdělením.
7. Členské státy zajistí, aby posouzení příslušným orgánem proběhlo ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení informací o schválení přeshraničního rozdělení valnou hromadou společnosti. Posouzení má jeden z těchto výsledků:
 - a) v případě, kdy příslušný orgán určí, že přeshraniční rozdělení spadá do působnosti vnitrostátních právních předpisů přijatých k provedení této směrnice, že splňuje příslušné podmínky a že byly dokončeny všechny nezbytné postupy a náležitosti, vydá příslušný orgán osvědčení předcházející rozdělení;
 - b) v případě, kdy příslušný orgán určí, že přeshraniční rozdělení nespadá do působnosti vnitrostátních právních předpisů přijatých k provedení této směrnice, osvědčení předcházející rozdělení nevydává a informuje o důvodech svého rozhodnutí společnost. Stejně platí rovněž pro situace, kdy příslušný orgán určí, že přeshraniční rozdělení nesplňuje všechny příslušné podmínky nebo že nebyly dokončeny všechny nezbytné postupy a náležitosti a společnost po výzvě k přijetí nezbytných kroků tak neučinila;
 - c) v případě, že má příslušný orgán vážné obavy, že přeshraniční rozdělení může představovat umělou konstrukci uvedenou v čl. 160d odst. 3, může rozhodnout o provedení hloubkového posouzení v souladu s článkem 160p a informuje společnost o rozhodnutí provést takové posouzení a o jeho následném výsledku.

Článek 160p

Hloubkové posouzení

1. Členské státy zajistí, aby za účelem posouzení, zda přeshraniční rozdělení představuje umělou konstrukci ve smyslu čl. 160d odst. 3 této směrnice, příslušný orgán členského státu rozdělované společnosti provedl hloubkové posouzení všech relevantních skutečností a okolností a zohlednil přinejmenším toto: charakteristiku usazení v dotčených členských státech, mimo jiné záměr, odvětví, investice, čistý obrat, hospodářský výsledek, počet zaměstnanců, obsah rozvahy, daňovou rezidenci, majetek a jeho umístění, obvyklé místo výkonu práce zaměstnanců a zvláštních skupin zaměstnanců, místo, kam jsou splatné příspěvky na sociální zabezpečení, a

obchodní rizika, která na sebe přijímá rozdělovaná společnost v členském státě této společnosti a v členských státech nástupnických společností.

Tyto skutečnosti lze považovat za pouze orientační pro celkové posouzení a nelze je tedy posuzovat izolovaně.

2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku v případě, že se rozhodne provést hloubkové posouzení, mohl vyslechnout společnost a všechny strany, které předložily připomínky podle čl. 160j odst. 1 v souladu s vnitrostátním právem. Příslušné orgány uvedené v odstavci 1 mohou rovněž vyslechnout kteroukoliv jinou zúčastněnou třetí osobu v souladu s vnitrostátním právem. Příslušný orgán přijme konečné rozhodnutí ohledně vydání osvědčení předcházejícího rozdělení do dvou měsíců od zahájení hloubkového posouzení.

Článek 160q

Přezkum a předání osvědčení předcházejícího rozdělení

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že příslušným orgánem není soud, bylo rozhodnutí příslušného orgánu o vydání nebo odepření vydání osvědčení předcházejícího rozdělení v souladu s vnitrostátním právem předmětem soudního přezkumu. Členské státy navíc zajistí, aby osvědčení předcházející rozdělení nenabývalo účinnosti před vypršením určité lhůty umožňující podat osobám žalobu k příslušnému soudu a případně žádat o nařízení předběžných opatření.
2. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí o vydání osvědčení předcházejícího rozdělení bylo zasláno orgánům uvedeným v čl. 160r odst. 1 a aby byla rozhodnutí o vydání či odepření vydání osvědčení předcházejícího rozdělení dostupná prostřednictvím systému propojení rejstříků vytvořeného v souladu s článkem 22.

Článek 160r

Kontrola zákonnosti přeshraničního rozdělení

1. Členské státy určí orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraničního rozdělení s ohledem na tu část postupů, která se týká dokončení přeshraničního rozdělení řízeného vnitrostátním právem členského státu nástupnických společností, a ke schválení přeshraničního rozdělení, jestliže rozdělení splňuje všechny relevantní podmínky a byly řádně dokončeny všechny postupy a náležitosti v daném členském státě.

Příslušný orgán nebo orgány zejména zajistí, aby navrhované nástupnické společnosti dodržovaly ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se zakládání společností a aby byly případně určeny úpravy účasti zaměstnanců v souladu s článkem 160n.

2. Pro účely odstavce 1 předloží každá nástupnická společnost orgánu uvedenému v uvedeném odstavci projekt přeshraničního rozdělení schválený valnou hromadou uvedenou v článku 160k.
3. Každý členský stát zajistí, aby žádost uvedenou v odstavci 1 každé nástupnické společnosti, která zahrnuje předložení jakýchkoliv informací a listin, bylo možné zcela vyhotovit online, aniž by bylo nutné dostavit se k příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 1 osobně.

Členské státy však mohou vyžadovat fyzickou přítomnost relevantních osob u příslušného orgánu členského státu, kterému se mají příslušné informace a listiny

předložit v případě, že existuje skutečné podezření z podvodu založené na rozumných důvodech.

4. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 bez zbytečného odkladu potvrdí přijetí osvědčení předcházejícího rozdělení uvedeného v článku 160o a jiných informací a listin vyžadovaných právem členských států nástupnických společností. Vydá rozhodnutí o schválení přeshraničního rozdělení, jakmile dokončil posouzení příslušných podmínek.
5. Osvědčení předcházející rozdělení uvedené v odstavci 4 přijme příslušný orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku jako přesvědčivý důkaz řádného dokončení postupů a náležitostí v členském státě rozdělované společnosti před rozdělením, bez něhož nelze přeshraniční rozdělení schválit.

Článek 160s

Zápis do rejstříku

1. Právo každého z členských států, kterým se řídí nástupnické společnosti, a v případě odštěpení nástupnické společnosti a rozdělovaná společnost, určí v souvislosti s územím daného státu úpravu pro zveřejnění dokončení přeshraničního rozdělení v rejstříku uvedeném v článku 16.
2. Členské státy zajistí, aby přinejmenším tyto informace byly zapsány do jejich rejstříků, které je veřejně zpřístupní prostřednictvím systému uvedeného v článku 22:
 - a) číslo zápisu nástupnické společnosti v rejstříku v důsledku přeshraničního rozdělení;
 - b) datum zápisu nástupnických společností;
 - c) v případě rozštěpení datum výmazu z rejstříků členského státu rozdělované společnosti;
 - d) případně registrační čísla v členském státě rozdělované společnosti a v členských státech nástupnických společností.
3. Členské státy zajistí, aby rejstříky v členských státech nástupnických společností oznámily rejstříku v členském státě rozdělované společnosti prostřednictvím systému uvedeného v článku 22, že nástupnické společnosti byly zapsány. V případě rozštěpení k výmazu rozdělované společnosti z rejstříku dochází ihned po obdržení oznámení.

Článek 160t

Den nabytí účinnosti přeshraničního rozdělení

Den nabytí účinnosti přeshraničního rozdělení se určuje podle práva členského státu, kterým se řídí rozdělovaná společnost. Den následuje po provedení kontroly uvedené v člácích 160o, 160p a 160r a po obdržení všech oznámení uvedených v čl. 160s odst. 3.

Článek 160u

Účinky přeshraničního rozdělení

1. Přeshraniční rozštěpení provedené v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijatými k provedení této směrnice má tyto účinky:

- a) veškeré jmění rozdělované společnosti, včetně všech smluv, úvěrů, práv a závazků přechází na nástupnické společnosti v souladu s přidělením stanoveným v projektu přeshraničního rozdělení;
 - b) společníci rozdělované společnosti se stávají společníky nástupnických společností v souladu s přidělením podílů (akcií) uvedeným v projektu přeshraničního rozdělení, pokud nevyužili práva na vystoupení uvedeného v čl. 160l odst. 2;
 - c) práva a povinnosti rozdělované společnosti vyplývající z pracovních smluv nebo pracovněprávních poměrů, které existují ke dni nabytí účinnosti přeshraničního rozdělení, přecházejí k témuž dni v důsledku nabytí účinnosti tohoto přeshraničního rozdělení na nástupnickou společnost či nástupnické společnosti;
 - d) rozdělovaná společnost zaniká;
 - e) sídla rozdělované společnosti se mohou třetí strany dovolávat až do okamžiku, kdy je společnost provádějící rozdělení vymazána z rejstříku ve výchozím členském státě, nebylo-li prokázáno, že třetí strana věděla, nebo měla vědět o sídle v členských státech nástupnických společností.
2. Činnosti rozdělované společnosti prováděné po dni zápisu v členských státech nástupnických společností a před tím, než je společnost provádějící rozdělení vymazána z rejstříku v tomto členském státě, se považují za činnosti rozdělované společnosti.
- Rozdělovaná společnost odpovídá za veškeré ztráty vzniklé v důsledku rozdílů ve vnitrostátních právních řádech členských států rozdělované společnosti a nástupnických společností, jestliže smluvní strana nebo protistrana společnosti provádějící rozdělení nebyla informována o přeshraničním rozdělení danou společností před uzavřením smlouvy.
3. Přeshraniční odštěpení provedené v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijatými k provedení této směrnice má tyto účinky:
- a) veškeré jmění rozdělované společnosti, včetně smluv, úvěrů, práv a/nebo závazků přechází na nástupnické společnosti nebo zůstává v rozdělované společnosti v souladu s přidělením stanoveným v projektu přeshraničního rozdělení;
 - b) společníci rozdělované společnosti se stávají společníky nástupnických společností a přinejmenším někteří společníci zůstávají v rozdělované společnosti nebo se stávají společníky obou společností v souladu s přidělením podílů uvedeným v projektu přeshraničního rozdělení;
 - c) nástupnické společnosti a rozdělovaná společnost dodržují podmínky pracovněprávních vztahů rozdělované společnosti, které existovaly přede dnem rozdělení.
4. Vyžadují-li právní předpisy členských států v případě přeshraničního rozštěpení nebo odštěpení společností splnění zvláštních náležitostí, aby byl převod určitého majetku, práv a závazků provedený rozdělovanou společností účinný vůči třetím osobám, plní tyto náležitosti rozdělovaná společnost nebo nástupnické společnosti.
5. Členské státy zajistí, aby podíly (akcie) v nástupnických společnostech nesměly být vyměněny za podíly (akcie) v rozdělované společnosti, které drží sama společnost

přímo nebo prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na účet této společnosti.

Článek 160v

Odpovědnost nezávislých znalců

Členské státy stanoví pravidla upravující přinejmenším občanskoprávní odpovědnost nezávislých znalců pověřených vypracovat zprávy uvedené v článku 160i a čl. 160m odst. 2 písm. a), a to rovněž za zaviněné jednání při plnění jejich povinností.

Článek 160w

Platnost

Přeshraniční rozdělení, které nabylo účinnosti v souladu s postupy, kterými se provádí tato směrnice, nesmí být prohlášeno za neplatné.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [OP stanovit datum = poslední den 24. měsíce od vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Podávání zpráv a přezkum

1. Komise do pěti let od [OP vložte datum uplynutí lhůty pro provedení této směrnice] provede hodnocení této směrnice a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o zjištěních, ke které může být případně přiložen legislativní návrh. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro přípravu této zprávy, zejména údaje o počtu přeshraničních přeměn, fúzí a rozdělení, jejich trvání a souvisejících nákladech.
2. Zpráva zejména posoudí postupy uvedené v kapitole I hlavy II a kapitole IV hlavy II, a to především v souvislosti s jejich trváním a náklady.
3. Zpráva zahrne posouzení proveditelnosti stanovení pravidel pro druhy přeshraničních rozdělení, které nejsou v působnosti této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5
Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda